

Koraci
prema osobnom
buđenju

Koraci prema osobnom buđenju

Ispunjeni Duhom Svetim
(Prijevod 4. izdanja)

Nakladnik

ZNACI VREMENA

www.znaci-vremena.com

Izvornik

Schritte zur persönlichen Erweckung

Erfüllt sein mit dem Heiligen Geist, (4. Auflage)

Autor

Helmut Haubeil

Prijevod

Rodoljub Ristić

Urednik

Mario Šijan

Redaktura

Ivan Đidara

Lektura

Marijan Malašić

Korektura

Ljiljana Đidara

Tisak

Eurodream

CIP zapis je dostupan u računalnome katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 000973868.

ISBN: 978-953-183-278-6

(Ako nije drugačije napomenuto, svi biblijski tekstovi citirani su iz prijevoda Kršćanske sadašnjosti elektronički prijevod. Kod citata Duha proroštva broj stranice odnosi se na stranicu izvornika.)

Koraci

PREMA OSOBNOM

B U Đ E N J U

Prošireno izdanje

Ispunjeni Duhom Svetim

HELMUT HAUBEIL

Ovu knjigu napisao je Helmut Haubeil, propovjednik u mirovini. On je autor više knjiga, brošura i biblijskih tema pod nazivom Pisma Andreasu (Andreas Briefe). Ove teme su na prihvatljiv i razumljiv način napisane kao pisma radoznom prijatelju Andreasu (izmišljen lik), u kojima autor odgovara tom „prijatelju“ na važna biblijska pitanja.

Haubeil je i urednik časopisa *Missionsbrief*, u kojem se bavi misijom u svijetu. Puno putuje i propovijeda po svijetu. Napisao je knjige *Koraci prema osobnom buđenju*, sv. 1, i *Ostati u Isusu*, sv. 2, u kojima iscrpno obrađuje temu o značenju Duha Svetoga i Njegovoj ulozi u pripremi crkve posljednjeg vremena za drugi Kristov dolazak, na temelju spoznaja i iskustava, osobnih i vjerništva, koje je stekao proučavajući Sveto pismo i Duh proroštva, kao i drugu literaturu. Zahvaljujući njegovom ljubaznom odobrenju i Božjoj milosti i pomoći, preveo sam ova djela na hrvatski jezik i tako ih učinio dostupnima vjerništvu. Neka milostivi Bog blagoslovi sve čitatelje.

Prevoditelj

*Postoje mnogi dragocjeni rezultati života
s Duhom Svetim, ali i mnogi nedostaci
i gubici bez Njega.*

KAZALO

9

UVOD

11

1. POGLAVLJE

ISUSOV NAJDRAGOCJENIJI DAR

33

2. POGLAVLJE

U ČEMU JE SRŽ NAŠIH PROBLEMA?

57

3. POGLAVLJE

NAŠI PROBLEMI SU RJEŠIVI

71

4. POGLAVLJE

KOJE RAZLIKE MOŽEMO OČEKIVATI?

95

5. POGLAVLJE

KLJUČ ZA PROVOĐENJE U PRAKSU

109

6. POGLAVLJE

NEKOLIKO ISKUSTAVA

121

DODATAK

KORACI PREMA OSOBNOM BUĐENJU

ISPUNJENI DUHOM SVETIM

*Koji me je razlog naveo da se iznenada ponovno odlučim
intenzivno baviti temom o životu s Duhom Svetim?*

Dana 14. kolovoza 2011., kada sam bio u Kandergrundu u Bernskom kantonu, iznenada mi je postala jasna jedna važna povezanost. Prepoznao sam duhovni uzrok zašto mi kao crkva gubimo jedan dio naših mladih. Bio sam time jako pogođen jer sam mislio i na svoju djecu i unučad. Otada se tim problemom intenzivno bavim.

Sada sam uvjeren da je isti duhovni razlog i za mnoge naše probleme. I to za naše osobne probleme, probleme u mjesnim crkvama i u Crkvi na svjetskoj razini: nedostatak Duha Svetoga.

Ako je to razlog, onda se moramo posvetiti najprije Njemu. Ako se uzrok može otkloniti ili znatno umanjiti, mnogi problemi postat će izlišni ili će se moći riješiti.

Što drugi kažu o ovom problemu?

Emil Brunner, evangelički reformistički teolog, napisao je da je Duh Sveti „uvijek manje-više bio pastorče teologije“.¹

- ▶ D. Martin Lloyd-Jones: „Ako smijem slobodno izraziti svoje mišljenje, onda je sigurno da u prošlosti kao i u sadašnjosti nijedan drugi dio biblijskog vjerovanja nije toliko zastavljen kao Duh Sveti. ... Siguran sam da je upravo ovdje glavni uzrok slabosti našeg evangeličkog vjerovanja.“²
- ▶ LeRoy E. Froom: „Uvjeren sam da je [nedostatak Duha Svetoga] naš najveći problem.“³
- ▶ Dwight Nelson: „Naša crkva je do iznemoglosti razvijala zadivljujuće oblike, planove i programe, ali ako konačno ne priznamo duhovni bankrot [nedostatak Duha Svetoga], koji je obuzeo mnoge od nas propovjednika i odgovornih vođa, nećemo se nikada uzdići iznad formalističkog kršćanskog života.“⁴
- ▶ Garrie F. Williams: „Izgleda da u svakidašnjem, ali i u crkvenom životu mnogih adventista Duh Sveti uglavnom igra sporednu ulogu ako je uopće i ima. ... Iako je usprkos tome, Njegova uloga temelj radosnog, privlačnog i plodonosnog kršćanskog života.“⁵

Najprije ću se osvrnuti na neke upute koje nam je dao sâm Gospodin Isus o Duhu Svetome.

1 Johannes Mager, *Auf den Spuren des Geistes*, [Lüneburg, 1999].

2 D. Martin Lloyd-Jones, *Vollmacht*, Telos-Taschenbuch Nr. 385 (Marburg, 1984.), str. 72.

3 LeRoy E. Froom, *The Coming of the Comforter* (Hagerstown, 1949.), str. 94.

4 Helmut Haubeil, ur., *Missionsbrief*, br. 34 (Bad Aibling, 2011.), str. 3.

5 Garrie F. Williams, *How to be Filled with the Holy Spirit and Know it* (R&H, 1991.).

ISUSOV NAJDRAGOCJENIJI DAR

ŠTO ISUS NAUČAVA O DUHU SVETOME?

Koja je Isusova najdojmljivija vijest?

Koja je zadaća Duha Svetoga?

Zašto nam je za promjenu karaktera potrebna sila izvana?

Povratak „prvoj ljubavi“

Jedna sestra mi je pisala: „Moja prijateljica is ja već treći put proučavamo knjigu *Četrdeset dana molitve i pripreme za drugi Isusov dolazak* usporedo s knjigom *Koraci prema osobnom buđenju*. Prije nego što smo otkrile ove materijale, naš vjerski i molitveni život nije bio ono što je bio na početku. Čeznule smo za tim da tu 'prvu ljubav' ponovno pronađemo. Našle smo je i zahvaljujemo Bogu od sveg srca za to. Divno je kako naš Bog, koji je pun ljubavi, uslišava molitve i daje nam spoznaju kako Njegov Duh djeluje na nas same, ali i na ljude za koje se molimo.“

M. S.

Isusovo djelo. Jedna druga osoba pisala mi je u vezi s ovom literaturom: „Ove su mi knjige u životu postale veliki i dugoočekivani blagoslov. Koliko je vjernih koji se osjećaju kao ja i još jedna sestra iz naše crkve, da nam uvijek nešto nedostaje u našem vjerskom životu! A sada smo iskusile kako Isus ulazi u naš život i počinje nas mijenjati. On to čini još uvijek i privlači nas korak po korak sve bliže k sebi.“

S. K.

Isusovi učenici su se zapitali: Čime Isus vrši tako veliki utjecaj? Je li to zbog Njegovih molitava? I zbog toga su Ga zamolili: „*Gospodine, nauči nas moliti.*“ Isus je odgovorio na njihovu molbu.

Njegova pouka o molitvi zapisana je u Evanđelju po Luki 11,1-13 i sastoji se iz tri dijela: molitve *Očenaš*, usporedbe o čovjeku koji moli svojeg prijatelja za pomoć i kao vrhunac svega – trajne molitve za Duha Svetoga.

U usporedbi (redci 5-8), nekom čovjeku kasno uvečer dolazi prijatelj u posjet, a on nema ništa što bi mu ponudio. U toj svojoj potrebi on odmah odlazi k svojem susjedu i objašnjava mu: „*A ja nemam ništa*“ – i moli ga za kruh. On moli tako dugo dok ga ne dobije. Sada ima kruha – Kruh života – i za sebe i za svojeg posjetitelja. Ima dovoljno za sebe, ali toliko i da može dati drugome.

Zatim Isus povezuje tu usporedbu s molitvom za Duha Svetoga tako što kaže: „*I ja vama kažem: Ištite i dat će vam se.*“ (Luka 11,9) Zatim slijedi...

Jedinstveni Isusov poziv: Molite se za Duha Svetoga

Postoji posebno mjesto u Bibliji na kojem nas naš Gospodin Isus naglašeno poziva da se molimo za Duha Svetoga. Ne poznajem nijedno drugo mjesto u Bibliji na kojem nam Isus nešto toliko naglašeno i toliko brižno stavlja na srce. To mjesto nalazi se u njegovoj pouci o molitvi u Evanđelju po Luki u 11. poglavlju, gdje On deset puta naglašava da se trebamo moliti za Duha Svetoga:

„I ja vama kažem: Ištite i dat će vam se! Tražite i naći ćete! Kucajte i otvorit će vam se! Doista, tko god ište, prima; i tko traži, nalazi; i onomu tko kuca, otvorit će se. A koji je to otac među vama: kad ga sin zaište ribu, zar će mu mjesto ribe zmiju dati? [To je nezamislivo.] Ili kad zaište jaje, zar će mu dati štipavca? [To je nezamislivo.] Ako dakle vi, iako zli, znate dobrim darima darivati djecu svoju, koliko li će više Otac s neba obdariti Duhom Svetim one koji ga zaištu!“ (redci 9-13)

Isus u ovom kratkom odlomku šest puta upotrebljava glagol koji u osnovi ima značenje „moliti za nešto“, a onda djelovanje tog glagola pojačava glagolom „tražiti“, koji izriče aktivnu radnju. I još dvaput glagolom „kucati“, koji također izriče aktivnu radnju.

Zar nam On time ne pokazuje sasvim jasno da i mi sami moramo nešto učiniti da bismo bili ispunjeni Duhom Svetim? Posljednji glagol koji ima značenje „moliti nekoga za nešto“ u grčkom jeziku ima trajni oblik. To znači da se nije dovoljno pomoliti jedanput, nego trajno, neprestano. Isus ovdje molitvu ne prikazuje samo usrdnom, nego očekuje da ta molitva bude i neprekidna. Sasvim je sigurno da On ovim naglašenim pozivom želi u nama probuditi čežnju za Duhom Svetim.

U knjizi *Isusove usporedbe* o tome piše: „Bog ne kaže: Traži jednom i primit ćeš! On nas poziva da tražimo. Da neumorno ustrajemo u molitvi. Ustrajno traženje pridonosi da molitelj postaje ozbiljniji i da s povećanom željom čezne za onim što traži.”⁶

Isus zatim iznosi tri primjera koji nam jasno pokazuju da je objašnjeni postupak čak i za grešne zemaljske očeve nezamisliv. Time nam želi reći da je za našeg nebeskog Oca još više nezamislivo da nam ne da Duha Svetoga ako Ga molimo za Njega. Isus nas uvjerava da ćemo dobiti Duha Svetoga ako se za Njega molimo na odgovarajući način. Koristeći ova i druga obećanja, možemo se moliti u vjeri i biti sigurni da smo ono za što se molimo već primili (1. Ivanova 5,14.15; o tome ćemo govoriti opširnije u 5. poglavlju).

Ovaj naglašeni poziv pokazuje nam da je Isus uvjeren da nama nedostaje nešto vrlo važno ako se uporno i stalno ne molimo za ispunjenje Duhom Svetim. On nam jasno skreće pozornost da nam je Duh Sveti potreban po svaku cijenu i želi da stalno primamo blagoslove Duha Svetoga.

Ovaj je dio Njegove molitvene pouke jedinstven. Duh Sveti je najveći Božji dar koji sa sobom donosi sve druge darove. To je Isusov krunski dar Njegovim učenicima i jasan dokaz Njegove ljubavi. Mislim da nam je jasno kako jedan ovako vrijedan dar neće biti nametnut. On je dan samo onima koji Ga žele primiti i, koji Ga cijene. Bit će dan samo onima koji svoj život predaju Isusu, koji su Mu potpuno odani (Ivan 15,4.5). A potpuna predaja izražava se:

- ▶ čežnjom za Bogom („ako je tko žedan“ – Ivan 7,37);

6 Ellen G. White, *Isusove usporedbe*, str. 145; www.egwwritings.org

- ▶ povjerenjem u Boga („*koji vjeruje u mene, kao što reče Pismo*“ – Ivan 7,38);
- ▶ potpunom predajom kao posljedicom povjerenja u Boga („*prikažite svoja tijela za žrtvu živu, svetu, Bogu milu*“ – Rimljanima 12,1b);
- ▶ slijeđenjem Boga u svemu („*onima što mu se pokoravaju*“ – Djela 5,32);
- ▶ predajom vlastitih putova, slijeđenjem Božjeg puta u skladu s Njegovom voljom („*obratite se i svatko od vas neka se krsti*“ – Djela 2,38);
- ▶ odlukom da činimo pravicu („*da sam u srcu zlo mislio, ne bi me uslišio Gospod*“ – Psalam 66,18);
- ▶ prepoznavanjem i priznanjem naše najveće potrebe (nemam ništa – Luka 11,6);
- ▶ neprekidnom molitvom za Duha Svetoga (Luka 11,9-13).

Zar u Božjim očekivanjima prema nama ne vidimo sasvim jasno dragocjenost ovog dara? Ako razmislimo o svim ovim uvjetima, vjerojatno ćemo kod sebe uočiti nedostatak Duha. Ja se svakodnevno molim za želju da se molim za Duha Svetog i to u vezi s obećanjem u Evanđelju po Ivanu 7,37: „*Ako je tko žedan, neka dođe k meni!*“⁷

Možemo se moliti: „*Gospodine Isuse, suglasan sam u potpunosti sa svim uvjetima za primanje Duha Svetoga. Molim Te od srca da ih sada – za danas – ispuniš u meni.*“ Naš divni Bog nam čak pomaže i u ispunjenju uvjeta.

Duh Sveti je izvor svakog ispunjenog života

Što kaže sam Isus o razlozima svojeg dolaska na Zemlju? On je rekao: „*Ja dođoh da život imaju, u izobilju da ga imaju.*“ (Ivan 10,10b) Isus želi da mi već sada dobijemo ovaj novi život i da nastavimo živjeti nakon Njegovog ponovnog dolaska u sasvim drugačijoj dimenziji, vječno u Božjem kraljevstvu.

⁷ Vrlo je dragocjeno moliti se u vezi s obećanjima. Onaj tko se želi o tome pobliže informirati, neka višeput pročita 5. poglavlje ove knjige.

On nam također kaže da je izvor tog ispunjenog života zapravo Duh Sveti: „Ako je tko žedan, neka dođe k meni! Neka pije koji vjeruje u mene! Kao što reče Pismo: ‘Rijeke će žive vode poteći iz njegove utrobe!’ To reče o Duhu kojega su imali primiti oni što vjeruju u njega.” (Ivan 7,37-39)

Rijeke žive vode – zar to nije dobra usporedba za život u punini?

Je li nam Isus u svojem zemaljskom životu dao odgovarajući primjer?

Mi znamo da je Isus začet u utrobi svoje majke Marije preko Duha Svetoga (Matej 1,18). Također znamo da, dok se On nakon svojeg krštenja molio, „*siđe na nj Duh Sveti u tjelesnom obličju, poput goluba*” (Luka 3,22). Je li On u tim uvjetima također trebao svaki dan primiti Duha Svetoga?

Citirat ću Ellen G. White: „Svakog jutra Isus je imao vezu sa svojim nebeskim Ocem. Od Njega je svakodnevno primao svježe krštenje [ispunjenje] Duhom Svetim.”⁸

U knjizi *Djela apostolska* ona piše: „Za posvećenog radnika predivna je utjeha spoznaja da je čak i Krist tijekom svojeg života na Zemlji svakodnevno molio Oca za svježu zalihu milosti.”⁹

Isus nam je u tome bio pravi primjer. Zato se moramo zapitati: Ako je Isusu Duh Sveti bio svakodnevno potreban, zar meni i vama nije još potrebniji?

Apostol Pavao je potpuno shvatio Isusovu želju jer u svojoj Poslanici Efežanima 1,13 potvrđuje da su vjernici, kada su se obratili, bili zapečaćeni Duhom Svetim. U istoj poslanici 3,16.17 opominje ih da ojačaju u Duhu. A u 4,30 opominje ih: „*I ne žalostite Duha Svetoga, Božjega.*” U 5,18 zahtijeva kao opunomoćeni apostol od vjernih u Efezu, a time i od nas: „Punite se Duhom.” Ili: „Ispunjavajte se Duhom stalno, uvijek iznova.”¹⁰ Vidimo da nam

8 *Signs of the Times*, 21. listopada 1895.

9 Ellen G. White, *Djela apostolska*, str. 56).

10 Werner E. Lange, *Unser größtes Bedürfnis*, Lüneburg, 2011., str. 42.

je i bez obzira na to što smo pri novorođenju primili Duha Svetoga, u pravilu ipak potrebno svakidašnje osvježanje Duhom. Za duhovni život svakog kršćanina važno je da bude svakodnevno ispunjen Duhom Svetim.

U vezi s Efežanima 5,18, u Poukama iz Biblije piše sljedeće: „Što znači krštenje Duhom? U Djelima 1,8 Isus je to objasnio sličnim izrazima. U Djelima 1,5 zapisano je: *‘Primit ćete snagu Duha Svetoga koji će sići na vas’*; u Djelima 1,8: *‘Kad siđe Duh Sveti na vas.’* *Biti kršten znači biti u potpunosti uronjen u nešto, obično u vodu. Taj čin obuhvaća cijelu osobu. Krstiti se Duhom Svetim znači biti potpuno pod utjecajem Duha Svetoga, potpuno ‘ispunjen Duhom’* (Efežanima 5,18). To nije iskustvo ‘jednom zauvijek’, već ga je potrebno stalno obnavljati.”¹¹ To nam apostol Pavao u Efežanima 5,18b pojašnjava vremenskim oblikom grčkog glagola „ispuniti“.

ISUSOVE OPROŠTAJNE RIJEČI I DUH SVETI

Isus je u oproštajnim riječima svojim učenicima želio prenijeti radost i nadu rekavši da će umjesto Njega doći Duh Sveti. On im to iznosi u Evanđelju po Ivanu 16,7-14: *„No kažem vam istinu: bolje je za vas da ja odem: jer ako ne odem, Branitelj neće doći k vama; ako pak odem, poslat ću ga k vama. A kad on dođe, pokazat će svijetu što je grijeh, što li pravednost, a što osuda: grijeh je što ne vjeruju u mene; pravednost – što odlazim k Ocu i više me ne vidite; a osuda – što je knez ovoga svijeta osuđen. Još vam mnogo imam kazati, ali sada ne možete nositi. No kada dođe on – Duh Istine - upućivat će vas u svu istinu; jer neće govoriti sam od sebe, nego će govoriti što čuje i navješćivat će vam ono što dolazi. On će mene proslavljati jer će od mojeja uzimati i navješćivati vama.“*

Novo korisno rješenje

Isus je rekao svojim učenicima nešto začuđujuće: *„Bolje je za vas da ja odem.“* To znači da nam takvo novo rješenje, On preko Duha Svetoga u nama, nudi prednost u odnosu na Njegovu osobnu prisutnost. Na taj način On nije ograničen tijelom, nego

¹¹ Pouke iz Biblije, *Isusove pouke*, 17. srpnja 2014.

uvijek može biti prisutan kod svakog čovjeka bez obzira na to gdje se On trenutačno nalazi.

Iz nevjerovanja i malovjernosti prema vjeri u Isusa

Uloga je Duha Svetoga da otvori oči svijetu. Nije li svijet u određenom stupnju prodro i u Božju crkvu? Duh Sveti otvara oči svijetu, ali je On jedini koji i Laodiceji može otvoriti oči.

On u svjetovnim ljudima budi čežnju za Bogom, a u mlakim kršćanima čežnju za bliskom vezom s Isusom. On nam ukazuje na grijeh koji je uzrok svih ostalih grijehâ, za „grijeh što ne vjeruju mene“. Vjerujete li vi u Isusa? Srž vjerovanja je povjerenje. Znak da mi doista vjerujemo u Isusa i imamo povjerenje u Njega jest da Mu se potpuno povjerimo. Ovdje se radi o našoj potpunoj predaji i spremnosti da Ga slijedimo u svemu.

Isus je rekao: „A kad on dođe, pokazat će svijetu što je grijeh, što li pravednost, a što osuda: grijeh je što ne vjeruju u mene.“ (Ivan 16,8.9) U čemu se pokazuje odbacivanje Isusa, prepoznajemo najlakše u riječima: „Grijeh je što ne vjeruju mene.“

Morris Venden piše: „Vjerovati znači učiniti se ovisnim o drugome. Na biblijskom jeziku riječ „vjera“ najbliža je pojmu „povjeriti se“ jer sadrži misao da vlast nad svojim životom prepuštamo [povjeravamo] Bogu.“¹²

Iz toga prepoznajemo činjenicu da se osnovni grijeh, za kojim slijede svi drugi grijesi, ogleda u tome da se nismo u potpunosti povjerali Isusu i da ne živimo u potpunoj odanosti Njemu.

Spašen i opravdan po vjeri

On nam također otvara oči za Kristovu pravednost. Kada se Isus uznio na Nebo, Otac je prihvatio Njegovu žrtvu. Time je nemoguće postalo moguće – da Bog pokaže ljubav i istodobno bude pravedan. Duh Sveti želi nam otvoriti oči za najdragocjeniju razmjenu u kojoj Isus preuzima cjelokupnu krivnju od svih onih

¹² Morris Venden, *Theses on Righteousness by Faith* (PPPA, 2003.).

koji su Mu se potpuno povjerali i daruje im svoju pravednost. To je glavni nauk Svetog pisma – opravdanje vjerom.

Duh Sveti pokazuje nam Božju alternativu

Duh Sveti također nam otvara oči da je knez ovoga svijeta već osuđen. Sotona je zbačen s Neba, a konačan kraj mu upravo predstoji. Zato ako smo u Kristu, on nam ne može ništa ako mu Bog ne da ograničeno odobrenje. Ako Bog to i učini, to je za naše dobro i ne nadilazi naše mogućnosti podnošenja (Rimljanima 8,28; 1. Korinćanima 10,13). Božja riječ nam u 1. Ivanovoj 5,18 kaže: „*Znamo: tko god je rođen od Boga, ne griješi; nego Rođeni od Boga čuva ga i Zli ga se ne dotiče.*” Isus nas želi zaštititi od grijeha i od Sotoninih napada.¹³

S druge strane, Duh Sveti želi otvoriti oči svim ljudima i upozoriti ih na dolazak suda. Nitko ne može izbjeći taj sud ako nije prihvatio dar spasenja. Naravno, nije Božja namjera da ukazivanjem na sud plaši ljude i tako ih dovodi do vjere. Ipak će spoznaja o dolazećem sudu mnogim ljudima dati impuls koji će ih pokrenuti na promjenu. Bog ne bi bio pravedan kada nam ne bi pošteno i otvoreno pokazao alternativu koja nam stoji na raspolaganju. On nam želi pomoći da donesemo pravu odluku.

Daruje razumijevanje istine

Duh Sveti uvest će nas u cijelu istinu jer nas želi osloboditi od svih pogrešnih shvaćanja, zabluda i obmana. On nas i preko nas samih vodi do istine da bismo uz Božju pomoć, gdje god je to nužno, mogli izvršiti potrebnu promjenu smjera.

„Utješitelj je nazvan ‘Duhom istine’. Njegova je zadaća definirati i održati istinu. On se najprije nastanjuje u srcu kao Duh istine i tako postaje Utješiteljem. Utjeha i mir nalaze se u istini, jer se pravi mir i utjeha ne mogu naći u zabludi.”¹⁴

13 Ova je tema jako dobro objašnjena u knjizi Dennisa Smitha *40 Days – Prayers and Devotions ...*, 4. poglavlje.

14 Ellen G. White, *Isusov život*, str. 671.

Otvora razum za razumijevanje budućnosti

Duh Sveti ima zadatak da nas upozna s onim što će se dogoditi u budućnosti. A i sam Isus je, na primjer u Mateju 24, sasvim jasno govorio o budućnosti. Ali Duh Sveti ima zadatak da nam da još veće svjetlo o budućnosti. Ako Mu damo mjesta, On nam može otvoriti oči i za proroštvo. Zar nije zadivljujuće da svih sedam poslanica u Otkrivenju 2 i 3 završavaju istim Isusovim pozivom: „*Tko ima uši, neka čuje što Duh govori crkvama.*” (Otkrivenje 2,7 i drugi) Također i nama, Crkvi posljednjeg vremena, Isus upućuje ovaj poziv da budemo poslušni Duhu Svetom. Jesmo li Mu doista poslušni?

Veliča Isusa

Duh Sveti proslavlja Isusa. Ako smo ispunjeni Duhom Svetim, Isus će za nas postajati sve dragocjeniji i sve veličanstveniji. Tako će u nama nastajati novo i sve veće poštovanje prema Isusu.

Sila po Duhu Svetome

Na službu Duha Svetoga Isus je ukazao u svojem oproštajnom govoru. A pri samom rastanku dodao je još i ovo: „*Nego primit ćete snagu Duha Svetoga koji će sići na vas i bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu, po svoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje.*” (Djela 1,8)

Još jedna zadaća Duha Svetoga ogleda se u tome da nam daruje silu da uopće i možemo živjeti kao Isusovi svjedoci.

„Krist je podario svog Duha kao božansku silu u svladavanju svih naslijeđenih i stečenih sklonosti k zlu i stoga da Crkva primi pečat Njegova karaktera.”¹⁵

Sila je u našem vremenu također potrebna za nužne promjene načina života. Don Macintosh, vođa programa Newstart u Weimaru u SAD-u, napisao je: „Mi moramo povezati spoznaje o zdravlju sa silom da to provedemo u praksu. Radi se o sili koja nas

15 Ellen G. White, *Isusov život*, str. 671.

može mijenjati.”¹⁶ Ovdje se radi o sili Evanđelja, ili još jasnije – o sili Duha Svetoga.

Mogli bismo nabrojiti i mnoge druge dragocjene blagoslove Duha Svetoga, ali bi to u ovom trenutku bilo previše; jedino je važno da nas očekuje bogati Božji blagoslov.

Četverostruko djelo Duha Svetoga

Sažeto rečeno: u Božjoj riječi možemo razlikovati četiri glavna područja djelovanja Duha Svetoga. Prvo i drugo područje – spoznavanje grijeha i spoznaja Isusa, svijest da mi je potreban Spasitelj i da Mu se moram potpuno predati – obuhvaćaju Njegovo djelovanje na svim ljudima. Treće i četvrto područje – plod Duha i darovi Duha – očituju se u posvećenim Isusovim sljedbenicima.

Elemente buđenja provesti u djelo

Već duže vrijeme molimo se za buđenje, ali se ne radi samo o tome da se molimo za buđenje, nego, kako je napisao Mark Finley, da elemente buđenja provedemo u djelo.¹⁷

Buđenje crkve ovisi o buđenju svakog njezinog pojedinca. Stoga vas krajnje ozbiljno pozivam da učinite korake prema osobnom buđenju. To će voditi mnoge k snažnom i ispunjenom životu.

Isus i lude djevice

Isus je rekao ludim djevicama: „Ne poznajem vas.” Zbog toga ih nije pustio da uđu na svadbu, to jest u Božje kraljevstvo, a razlog je bio – nedostatak ulja. Nedostatak ulja simbolizira nedostatak Duha Svetoga u životu. Ellen G. White je o tome pisala: „Oznaka ‘pet ludih’ opisuje karakter onih ljudi koji nisu silom Duha Svetoga doživjeli pravu promjenu srca.”¹⁸ Svi mi imamo grešnu narav i zbog toga smo svi manje-više sebični, ali je činje-

16 David Fiedler, *D’Sozo* (Remnant Publications), Uvod.

17 Mark Finley, *Belebe uns neu*, str. 25.

18 *Review and Herald*, 19. kolovoza 1890.

nica i da patimo zbog te sebičnosti. Budući da sebični ljudi neće ući u Božje kraljevstvo, nužna je promjena karaktera. Božja riječ pokazuje nam da svatko može doći k Isusu onakav kakav jest, ali također saznajemo da nitko ne smije ostati takav kakav jest. Navest ćemo samo jedan primjer: kada se obrati lopov, on ne može i neće nastaviti i dalje krasti.

Zapazite da pet ludih djevica nisu poznavale Boga zbog toga što svoj život nisu povjerile djelovanju Duha Svetoga.

„Naše spasenje ne ovisi o tome koliko znamo, nego o tome koga poznamo (Ivan 17,3.9). Ono što znamo je važno, ali bez osobnog spasonosnog odnosa s Isusom bit ćemo zavedeni i na kraju izgubljeni. ... Znanje o Bogu koje je samo na razini razuma, nije isto što i duboko unutarnje povjerenje koje izlazi iz srca.“¹⁹ Prisan spasonosni odnos s Isusom dovodi nas do toga da Mu postajemo sve sličniji. On nas vodi k pozitivnoj promjeni karaktera, k životu u punini (Ivan 10,10; Efežanima 3,17; Kološanima 2,10) i k životu u radosti (Ivan 15,11).

To je za Isusa sigurno bio važan osnovni razlog da nam uputi tako snažan poziv da se trajno molimo za Duha Svetoga.

U sljedećem dijelu Isus nam iznosi važna gledišta o tome kako sila Duha Svetoga mijenja naš karakter.

ISUS O DUHU SVETOME U USPOREDBI O KVASCU

U ovoj usporedbi Isus nam pokazuje kako nas sila Duha Svetoga može promijeniti. Kada čitamo ovu usporedbu, najprije uopće i ne pomišljamo da bi se tu moglo raditi o Duhu Svetome. Ovu usporedbu čitamo u Evanđelju po Luki 13,20.21:

„I opet im reče: ‘Čemu da prisposodim kraljevstvo Božje? Ono je kao kad žena uze kvasac i zamijesi ga u tri mjere brašna dok sve ne uskisne.’“*

19 D. Smith, *40 Days – Prayers and Devotions to Revive Your Experience with God* (R&H, 2011.), str. 61.

* mjera = 7,33 l

Kvasac se koristi pri pripremanju i pečenju različitih vrsta kruha. Ako se kvasac doda u brašno, on izaziva proces vrenja, a vrenje čini da tijesto bude rahlije. Tako kruh postaje ukusniji.

Isus nam ovom slikom želi objasniti određena načela Božjeg kraljevstva. Bit je u veličanstvenom procesu koji započinje kao mali, a zatim vodi prema zadivljujućem vrhuncu jer na kraju piše: „*dok sve ne uskisne*“. Umjesto sebičnosti, Isus želi u nas ugraditi svoj život nesebične ljubavi.

Ellen G. White piše: „Pravi dokaz da Bog u našoj sredini pokreće buđenje bit će promjena koja će se dogoditi u našem životu.“²⁰

Mislim da Isus ovdje, s jedne strane, želi pokazati utjecaj Evanđelja na svijet koji je započeo kao malo djelo, ali će na kraju prodirjeti u cijeli svijet.

S druge strane, pokazuje nam kako božanska sila Duha Svetoga djeluje u našem životu. U Evanđelju po Luki 17,20.21 On kaže:

„*Kraljevstvo Božje ne dolazi primjetljivo. Niti će se moći kazati: 'Evo ga ovdje!' ili: 'Evo ga ondje!' Ta evo – kraljevstvo je Božje među vama.*“

Kraljevstvo je Božje tada bilo među njima u osobi Isusa Krista. Isus utjelovljuje Božje kraljevstvo, a Sotona kraljevstvo zla. Božje kraljevstvo započinje u nama prihvaćanjem Isusa za našega Gospodina i Spasitelja (Ivan 1,12; Otkrivenje 3,20). Ako ostanemo u Njemu i On u nama, tada Njegovim dolaskom za nas započinje vidljivo Božje kraljevstvo. U ovom ćemo trenutku ipak razmatrati razvoj Božjeg kraljevstva u nama zahvaljujući Isusovom prebivanju u nama. A Isus može prebivati u nama samo preko Duha Svetoga. Ima i drugih važnih spoznaja u ovoj usporedbi.

Sila koja mijenja djeluje tiho

Kvasac je „simbol nebeskog kraljevstva. Njime je oslikana oživljujuća, preobražavajuća sila Božje dobrote. ... Promjena se može obaviti jedino silom Duha Svetoga.“²¹

20 Ellen G. White, *Das bessere Leben*, str. 120.

21 Ellen G. White, *Isusove usporedbe*, str. 96; www.egwwritings.org.

Ovdje se radi o unutarnjoj sili koja prožima sve i može potpuno preobraziti. Na taj način Bog želi pozitivno promijeniti naš karakter Duhom Svetim. Ova je promjena karaktera vrlo važan znak. Ponovit ću: „Pravi dokaz da Bog u našoj sredini pokreće buđenje bit će promjena koja će se dogoditi u našem životu.”²²

Sveto pismo pokazuje nam da je prvo primanje Duha Svetoga katkad bilo popraćeno vidljivim ili čujnim manifestacijama.

Ali promjena našeg karaktera, pod uvjetom da smo ispunjeni Duhom Svetim, događa se potpuno tiho sve dok u jednom trenutku ne shvatimo da se kod nas nešto promijenilo u pozitivnom smislu.

„Kvasac je slika preobražavajuće sile Božje milosti koja preporuča ... ova obnavljajuća sila mora doći od Boga; samo Duh Sveti može postići takvu promjenu.”

Ellen G. White piše: „Kvasac, skriven u brašnu, djeluje nevidljivo da cijelo tijesto podredi procesu uskisavanja; tako i kvasac istine [Duh Sveti] djeluje potajno, tiho i ustrajno da preobrazi dušu. Urođene sklonosti mekšaju i bivaju ukroćene. Usađuju se nove misli, novi osjećaji, nove pobude. Postavlja se i novo mjerilo karaktera – Kristov život! Mijenja se um, sposobnosti se koriste da djeluju u novom smjeru. Čovjek nije stekao nove sposobnosti, već su sposobnosti koje ima posvećene. Savjest se probudila. Dobili smo karakterne crte koje nas osposobljavaju da obavljamo službu za Boga.”²³

Zašto nas naš Bog mijenja tako tiho, tako neprimjetno, sve dok ne primijetimo rezultat? Je li za promjenu nužno vrijeme tišine, kao i za ponovno oživljavanje prirode nakon zime? Snažna drveta, kao na primjer hrast, rastu u pravilu polako. Provjerava li Bog na taj način također i to čeznemo li mi doista za Duhom Svetim? Ispituje li Bog tako našu vjeru?

Sila koja mijenja naš karakter mora doći izvana.

22 Ellen G. White, *Das bessere Leben*, str. 120.

23 Ellen G. White, *Isusove usporedbe*, str. str. 98,99; www.egwwritings.org.

Ona se ne nalazi u nama samima

Prvo moramo shvatiti: „Čovjek se ne može preobraziti služeći se svojom voljom. U njemu nema nikakve snage kojom bi se ta promjena mogla izvesti. Kvasac – nešto potpuno izvan njega – mora se staviti u brašno da bi se željena promjena mogla obaviti.”²⁴ Ovo je presudna točka jer nam tu Isus pokazuje da nam je za promjenu karaktera nužna sila koja dolazi izvana. Zar u tako presudnoj stvari nećemo pomisliti na Isusove riječi: „*Jer bez mene ne možete učiniti ništa*“ (Ivan 15,5)?

Ovo Isusovo važno upozorenje nalazi se u izravnoj suprotnosti s najvećim dijelom onoga što se danas uči. Bilo to u humanizmu, ezoteriji, ljudskoj filozofiji ili u nekim područjima pedagogije, uvijek se iznova naglašava da se sila za naš razvoj nalazi u nama samima. Samo je potrebno da je na ovaj ili onaj način probudimo. Razmislimo malo o pojmu „samoostvarenja“. Apostol Pavao piše o sebi, a to vrijedi i za sve nas: „*Doista znam da dobro ne prebiva u meni.*“ (Rimljanima 7,18) Kakav bi mogao biti rezultat „samoostvarenja“ u ovakvim okolnostima? To možemo pročitati u 2. poslanici Timoteju 3,1: „*U posljednjim danima nastat će teška vremena.*“ Vlada sebičnost. Kod nas nije riječ o „samoostvarenju“, nego o Kristovom ostvarenju. Radi se o tome da Krist preko Duha Svetoga živi u nama i da nas mijenja na pozitivan način.

Mi ne posjedujemo silu koja nam je potrebna za promjenu karaktera; ona mora doći izvana. Zbog toga nam je Isus tako jasno skrenuo pozornost u Evanđelju po Luki 11,9-13 na potrebu da se molimo za Duha Svetoga, točnije da se neprekidno molimo za Njega. Isus je u svojem zemaljskom životu svakodnevno primao Duha Svetoga. Zato je to za nas još potrebnije.

Kada razmišljam o tome što nam Bog svakodnevno daruje preko Duha Svetoga, pomislim da nas taj naš predivni Bog svakog jutra želi zagrliti.

Ellen G. White piše sljedeće u vezi s ovom usporedbom: „Sva kultura i sva naobrazba koju svijet može dati doživjet će neuspjeh u pokušaju da poniženo dijete grijeha pretvori u dijete Neba. Ob-

24 Ellen G. White, *Isusove usporedbe*, str. str. 96.

noviteljska snaga mora doći od Boga. Promjena se može obaviti jedino silom Duha Svetoga. Svi koji žele biti spašeni, ugledni i prezreni, bogati i siromašni, moraju se pokoriti djelovanju te sile.²⁵

Ova spoznaja ima važno praktično djelovanje. Može li žena promijeniti karakter svojega muža ili obrnuto? Sada bolje razumijem Božju uputu u 1. Petrovoj poslanici za bračne parove. Kad žene dopuste Duhu Svetom da ih iznutra promijeni, onda će muževi: „...da i bez riječi budu pridobiveni življenjem vas žena, pošto promotre vaše bogoljubno i čisto življenje.” (3,1.2) U 4. retku govori se o „neprolaznoj ljepoti skrovitog srca, blaga i smirena duha”.

U određenim okolnostima moramo se zapitati: Kakav su utjecaj dosad imale moje riječi? Ako smo „*blaga i smirena duha*” (redak 4) i molimo se uz pomoć Duha Svetoga za bračnog druga ili dijete, tada možemo imati i veća očekivanja. Od nas se zahtijeva da se molimo Bogu Duhom Svetim (Juda 20). Netko je sav sretan prije kratkog vremena napisao: „Kada sam se potpuno predao Isusu, Bog je moj život za samo mjesec dana u potpunosti promijenio.”

Zar onda ove spoznaje ne bismo trebali mnogo više uzimati u obzir u procesu odgoja? Ellen G. White je napisala: „Naučite svoju djecu da uživaju u prednosti svakodnevnog krštenja Duhom Svetim.”²⁶ Zar nećemo i malu djecu učiti da se mole: Oče nebeski, pomози mi da Te danas slijedim u svemu i daruj mi svojega Duha Svetoga?

Winston Churchill, premijer Velike Britanije u vrijeme Drugog svjetskog rata, navodno je jednom prigodom rekao: „Ovladali smo svim stvarima osim jedne – čovjekom.” Da, tako je. Čovjek se ne može iz osnove promijeniti samo jednostavnim utjecajem izvana. Za to je potrebna sila odozgo. Radi se o Božjoj sili koja u nama može biti djelotvorna samo preko Duha Svetoga.

Dakle, ponovimo: Preobražavajuća sila koja mijenja naš karakter mora doći izvana. Osim toga, Božja riječ nam kaže da se unutarnji čovjek obnavlja iz dana u dan (2. Korinćanima 4,16). To je toliko važno da se svakodnevno, odmah ujutro, trebamo moliti u vjeri za Duha Svetoga da bismo Ga primili.

25 Ellen G. White, *Isusove usporedbe*, str. 96.

26 Ellen G. White, *Odgovorno roditeljstvo*, str. 69.; www.egwwritings.org.

Duh Sveti započinje svoje djelovanje u našem srcu i onda djeluje prema van.

U usporedbi o kvascu Isus je izrekao još jednu izuzetno važnu pouku o Duhu Svetome: „Kao što kvasac, kad se umiješa u brašno, djeluje iznutra, tako i Božja dobrota, obnavljajući srce, želi preobraziti život. Nikakva pretežno izvanjska promjena nije dovoljna da nas dovede u sklad s Bogom. Ima mnogo onih koji se pokušavaju reformirati popravljajući ovu ili onu lošu naviku, nadajući se da će tako postati kršćani, ali takvi započinju na pogrešnom mjestu. Naše prvo djelo mora biti obavljeno u srcu.

Ispovijedanje vjere i usađivanje istine u srce dvije su potpuno različite pojave. Samo poznavanje istine nije dovoljno. Mi je možemo poznavati a da se sadržaj naših misli ne promijeni. Srce se mora obratiti i posvetiti!

Čovjek koji pokušava držati Božje zapovijedi zato što osjeća da mu je to dužnost – zato što se to od njega zahtijeva – nikad neće upoznati radost poslušnosti. On i nije poslušan! Kad netko Božje zahtjeve smatra obvezom, teretom, zato što se protive njegovim sklonostima, možemo znati da taj čovjek ne živi pravim kršćanskim životom. Istinska je poslušnost posljedica načela koje djeluje iznutra.”²⁷

Ralph Luther o tome piše: „Isus odlučnim riječima odbacuje kao vjernost čisto unutarnje pobožno vladanje koje ne mijenja iz korijena praktični život.”²⁸

U knjizi *Isusov život* čitamo: „Duh Sveti je dah duhovnog života u duši. Davanje Duha je davanje Kristova života. On ispunjava primatelja Kristovim osobinama. Samo oni koji su tako poučeni od Boga, u kojima djeluje Duh Sveti i u čijem se životu pokazuje Kristov život, trebaju stajati kao predstavnici ljudi i služiti za dobrobit Crkve.”²⁹

Iz ove dragocjene Kristove pouke o Duhu Svetome možemo zaključiti sljedeće:

- ▶ Sila koja mijenja djeluje preko Duha Svetoga potpuno ne-

27 Ellen G. White, *Isusove usporedbe*, str. str. 97.

28 Ralph Luther, citirano u: O. S. von Bibra, *Der Name Jesus* (Wuppertal, 1964.), str. 98.

29 Ellen G. White, *Isusov život*, str. str. 805.

primjetno; često primijetimo tek rezultat tog djelovanja.

- ▶ Sila koja mijenja život mora doći u naš život izvana.
- ▶ Sila koja mijenja počinje svoje djelovanje u našem srcu, a odatle djeluje prema van.

Od srca vam preporučujem knjigu *Isusove usporedbe*. Ta knjiga meni je mnogo pomogla.

Isusova posljednja poruka: „Slušajte Duha Svetoga”

Znamo li koja je Isusova posljednja poruka koju je uputio svojoj Crkvi posljednjeg vremena iz svoje nebeske slave? „*Tko ima uho, nek posluša što Duh govori crkvama.*” (Otkrivenje 3,22) Isus poziva sve nas da budemo poslušni Duhu Svetome.

Promijeniti mene!?

Može li Isus i mene tako promijeniti? Uzmimo kao primjer divnu umjetničku sliku. Njezina vrijednost ne potječe prije svega od sastava upotrijebljenog materijala. Svega nekoliko boja, koje su možda čak i slabije kvalitete, ruke dobrog umjetnika mogu pretvoriti u skupocjenu sliku. Mi posjedujemo grešnu narav, ali je važno da taj „materijal” obradi ruka Velikog umjetnika.

Isus ima želju i mogućnost da to učini. On može od vas i od mene načiniti nešto sebi na slavu. Predajte se dobrovoljno u Njegove ruke svakidašnjom potpunom privrženošću i molite se u vjeri za Duha Svetoga. Bit ćete zadivljeni što On sve može učiniti za vas i preko vas.

Evo još jedne ilustracije. Jedan stari prosjak svirao je na violini na londonskom mostu. U njegovom starom šeširu nalazilo se samo nekoliko novčića, kada je prošao neki čovjek koji se iznenađeno vratio i rekao mu: „Dajte mi malo svoju violinu.” Zatim je zavisirao tako divno na toj violini da su se svi prolaznici zaustavljali i slušali. Tako je izazvao pravi kaos u prometu. Prolaznik se zvao Nicolo Paganini, najveći violinist svojeg vremena. I vi imate izbor – ili ćete sâmi u svojem životu „svirati prvu violinu”, ili ćete je dati u ruke Velikom umjetniku.

Učiteljica i učenici iskusili su Božju silu

Kada je prije oko godinu dana u mojoj crkvi dijeljena knjiga *Koraci prema osobnom buđenju* autora H. Haubeila, ja sam je pročitala u vrlo kratkom vremenu. Već za vrijeme čitanja imala sam više iskustava s Bogom nego ikada prije i to me je zadivilo i oduševilo.

U dodatku knjige naišla sam na sljedeću uputu: „Pedagoška istraživanja dokazala su da je ovako važnu temu za naš život potrebno pročitati šest do deset puta da bi se mogla potpuno razumjeti.”

Te poticajne riječi nisu me više ostavljale na miru: „Pokušaj bar jednom, rezultat će te osvjedočiti.”

To sam htjela doživjeti i već kod trećeg čitanja osjetila sam veliku ljubav prema našem Spasitelju, za čim sam čeznula cijelog svojeg života. Pročitala sam je šest puta zaredom u roku od dva mjeseca i postignuti rezultat pokazao je da se isplatio.

Osjetila sam kako to mora biti kada nam se Isus približava, a mi Ga gledamo u Njegove čiste, milostive brižne oči. Tada sam poželjela da mi ta radost u našem Spasitelju nikada više ne nedostaje.

Odmah nakon buđenja već sam čeznula za jutarnjim bogoslužjem kako bih ponovno doživjela zajednicu s Bogom. Preko dana molila sam se tihom molitvom da Duh Sveti vodi moje misli pri razgovorima, da mi pomaže da živim uzornim kršćanskim životom i da istinu prenesem drugim ljudima.

Ako je neko dijete bilo žedno i gladno pažnje i ponašalo se u skladu s tim, Bog mu je poklanjao silu i mudrost kako da postupa. Otada su moji radni dani bili ispunjeni Božjom prisutnošću. On mi doslovno pomaže u svakidašnjim obvezama. Otada se molim svakog jutra, a i poslije za ispunjenje Duhom Svetim. To je kao da ste se približili Nebu i iskusili kako je lijepo biti tamo.

Za vrijeme čitanja knjige došla mi je misao da bih to iskustvo mogla podijeliti sa svojim učenicima. Predajem učenicima uzrasta 10–15 godina u našoj adventističkoj privatnoj školi „Ilija” u Lustenauu. Stoga sam se molila Bogu da mi dâ povoljnu priliku. Ubrzo zatim dogodilo se jedno od mojih najljepših iskustava o tome kako Duh Sveti djeluje na srca mladih.

Trinaestogodišnji nasilnik i Duh Sveti

Događaj je započeo godinu dana prije nego što sam upoznao literaturu o Duhu Svetom. U našu školu došao je novi učenik i za samo nekoliko dana naša oaza mira pretvorila se u mjesto grubog nasilništva. Dječak je tada imao trinaest godina, bio je najveći od sve djece u školi i, u skladu s tim, najsnažniji. Izgledalo mi je da je mnogo toga što je tijekom školske godine učinjeno i donijelo lijepe rezultate nestalo kao para.

Dopustimo mu da nam on sam priča o tome: „Kada sam došao u sadašnju školu, nisam mogao znati što me sve u njoj očekuje. Već drugog školskog dana bio sam isprovociran i izbačen iz takta. Započeo sam tučnjavu s jednim učenikom. Udario sam ga iako je bio prilično slabiji od mene, grdio sam ga i rekao mu neka mi nikada više ne iziđe na oči.

Poslije sam uvidio svoju pogrešku i ispričao se, kao što sam to uvijek dotad i činio. Osim toga, imao sam i jedan razgovor s ravnateljicom. Sljedećih mjeseci u meni se počeo odvijati neobičan proces. Budući da sam sin propovjednika, bilo je prilično neshvatljivo da je ovaj proces tek sada započeo. Počeo sam provoditi više vremena s Isusom.”

Zaključila sam da je tom dječaku potrebna posebna pažnja. On je shvatio svoju pogrešku, pokajao se i pokušao iznova, ali vlastitim snagama nije mogao postići trajan uspjeh. U početku jedva da je prošao neki dan a da nije bio uvučen u neku tučnjavu, međutim, s vremenom se stanje poboljšavalo.

Prema njegovom mišljenju, molitve su ga nakon šest mjeseci dovele bliže Bogu. U međuvremenu se već i on sam počeo moliti Bogu za snagu, i napadi bijesa i nasilničke reakcije postajali su sve rjeđi.

Nakon jedanaest mjeseci, koliko je proveo kod nas, mogla su se primijetiti i veća poboljšanja. Ali svoj bijes, ispade agresivnosti i šake još uvijek nije imao pod trajnom vlašću.

To je bilo sasvim prirodno; pokušavao je pobijediti vlastitom snagom i razumom i to mu je nekada uspijevalo, a nekada uopće nije. Naše molitve su pokrenule nešto, ali to još uvijek nije bilo dovoljno; nedostajala mu je obnavljajuća sila Duha Svetoga.

Čemu koristi to što netko uvidi svoju pogrešku, pokuša ukroti bijes, a sljedećeg trenutka ipak ponovno zada udarac? Kada sam shvatila da sam iscrpila svu svoju mudrost, došla mi je u ruke spomenuta knjiga. Došla je baš u pravo vrijeme i tada sam shvatila što je to što nam zapravo nedostaje: sila Duha Svetoga. Mi Ga nijednom nismo molili da nam pomogne.

Budući da sam i ja sama bila ganuta porukom iz knjige *Koraci prema osobnom buđenju*, ohrabrila sam se i pitala tog dječaka je li se on ikada molio za Duha Svetoga. Ne, nije. Tada sam ga pokušala zainteresirati za knjigu, ali mu je nisam dala; bilo je važno da je on sam poželi, što je uskoro i učinio.

Ovo su njegove riječi: „U studenom 2012. godine, učiteljica mi je dala knjižicu *Koraci prema osobnom buđenju*. Odmah sam je počeo marljivo čitati. U to mi je vrijeme djelovanje Duha Svetoga bilo potpuno nepoznato.”

Za samo jedan dan jednostavno je progutao skoro cijela prva dva poglavlja. Kada je završio s čitanjem, pitao me je koji put je ja već čitam. I odmah ju je započeo čitati još jednom s namjerom da je pročita točno onoliko puta koliko piše u samoj knjizi – od šest do deset puta.

Otada se mnogo toga promijenilo. Od prosinca 2012. godine više se nije dogodila nijedna zadjevica ili tučnjava i to nisam mogla shvatiti. Dječaci koje je on skoro svakodnevno tukao postali su njegovi prijatelji, bili su složni i družili se međusobno.

On je postao sasvim drugačiji, ljubazan i čak susretljiv. U njegov nemiran duh uselila se neka vrsta mira. Da tu Bog djeluje mogu potvrditi i drugi učenici. Svakodnevno su se mogli primijetiti plodovi. Na slavu Bogu mogu napomenuti da se dječak krstio u lipnju 2013. godine. Zar to nije bio Duh Sveti na djelu?

Mislila sam da sama mogu izići na kraj s jednim djetetom... I da ga mogu urazumiti. Strpljenje, naklonost i stalni razgovori to će već učiniti, ali nije bilo trajnog rezultata. Bog se morao umiješati i djelovati, naučiti me da Njegov Duh jedini može nemoguće učiniti mogućim.

Ako taj dječak jednog dana bude na Nebu, znam da je Bog taj koji ga je izveo na pravi put. Kada sam shvatila da sam iscrpila svu svoju mudrost i konačno shvatila da ga ne mogu usmjeravati,

radikalno se umiješao Bog i počeo raditi na njemu. Ohrabruje me kada vidim da za Boga ne postoje beznadni slučajevi.

S. P.

Molitva: Oče nebeski, hvala Ti za Isusov usrdan poziv da se molim za Duha Svetoga. Žao mi je zbog gubitaka koji su nastali zbog nedostatka Duha Svetoga. Potrebna mi je Njegova božanska potpora da Isus bude veći u mojem životu. Ne postoji nijedno područje u mojem životu u kojem mi Njegova pomoć nije potrebna. Hvala Ti što Duh Sveti može promijeniti moj karakter i tako me pripremiti za nebesko kraljevstvo. Predajem se Tebi sa svime što jesam i što imam. Hvala Ti što me prihvaćaš i blagoslivljaš. Pomozi mi, molim Te, da rastem u spoznaji Duha Svetoga. Amen.

U ČEMU JE SRŽ NAŠIH PROBLEMA?

*Postoji li neki duhovni uzrok?
Je li to nedostatak Duha Svetoga?*

RAZLOZI NEDOSTATKA

Biblijski odgovor glasi: „*Žudite a nemate ... nemate, jer ne molite. Molite, i ne primajte, jer zlo molite, da u nasladama svojim trošite.*” (Jakov 4,2.3) Gospodin Isus nas usrdno i brižno poziva da se molimo za Duha Svetoga (Luka 11,9.13). Mi shvaćamo da to moramo činiti trajno, čime ćemo se baviti opširnije u 3. poglavlju.

„Ima mnogo onih koji ... govore o Kristu i o Duhu Svetom, ali od toga nema nikakve koristi. Oni ne pokoravaju svoju dušu božanskim silama da je vode i upravljaju njome.”³⁰

Kao crkva mi se već neko vrijeme molimo za buđenje i to je vrlo dragocjeno. Ellen G. White je napisala:

„Crkvi u današnje vrijeme potrebno je ispunjenje Duhom Svetim.”³¹ „Zašto nismo žedni i gladni dara Duha Svetoga iako preko Njega dobivamo silu? Zašto ne govorimo o tome, ne molimo za to i ne propovijedamo o tome?”³²

Ali nije dovoljno samo da se molimo za buđenje, nego, kako je napisao Mark Finley, „elemente buđenja trebamo provesti u djelo”.³³

30 Ellen G. White, *Isusov život*, str. 672.

31 Ellen G. White, *Manuscript Releases*, sv. 7, str. 267; www.egwwritings.org.

32 Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, sv. 8, str. 22; www.egwwritings.org.

33 Mark A. Finley, *Revive Us Again*, PPPA, 2010.

Mogu li vas krajnje ozbiljno pozvati da učinite korake prema osobnom buđenju? To će voditi mnoge k snažnom i ispunjenom životu.

Najprije ćemo temeljito analizirati problem; u protivnom postoji opasnost da promjenu ne smatramo ni važnom ni potrebnom, a ni dragocjenom. Nakon toga ćemo proučavati Božje rješenje koje nam nudi veličanstvene blagoslove, i na kraju razmotriti kako to možemo provesti u život.

Nedostatak Duha Svetoga sigurno ne znači da je sve ono što smo učinili i činimo uzalud. Bilo je i prije, a i sada ima, vrlo dobrih planova i programa rada. Ali koliko je učinak mogao biti veći, a situacija bolja da smo bili više vođeni Duhom Svetim, zna samo Gospodin.

Vjerojatno bismo se već sada, ali i u budućnosti, kretali u smjeru koji je formulirao Henry T. Blackaby:

„On [Bog] bi više postigao za šest mjeseci s narodom koji Mu je predan, nego što bismo bez Njega mogli postići za šezdeset godina.”³⁴

Radi se o tome da se pod Božjim vodstvom odmah ide pravim putem i u djelovanju postiže mnogo bolji učinak. A to se može dogoditi samo ako smo ispunjeni Duhom Svetim.

TRI SKUPINE LJUDI I NJIHOV OSOBNI ODNOS S BOGOM

Božja riječ razlikuje tri skupine ljudi prema njihovom osobnom odnosu s Bogom. Unutar svake od ovih skupina ipak postoje mnoge nijanse na osnovi odgoja, karaktera, (samo)obrazovanja, starosne granice, kulture itd. Ali usprkos svim tim razlikama, postoje samo tri moguća osnovna stava prema Bogu:

- ▶ Oni koji nemaju odnos s Bogom – Biblija takve ljude naziva naravnim ljudima.
- ▶ Potpuni, pravi odnos s Bogom – Biblija takve ljude naziva duhovnima.

³⁴ Henry T. Blackaby, *Den Willen Gottes erkennen und tun* (Kassel, 2002.), str. 31 (Experiencing God, Nashville, 1990.).

- ▶ Podijeljen ili prividan odnos – Biblija te ljude naziva tjelesnima.

Oznake „naravan“, „duhovni“ i „tjelesni“ opisuju osobni odnos pojedinca prema Bogu.

Te tri skupine ljudi opisane su u 1. Korinćanima 2,14-16 i u 1. Korinćanima 3,1-4. Takozvane naravne ljude (koji žive po vlastitoj naravi) ovdje ćemo spomenuti samo usput. Takav čovjek živi u svijetu. Čak i kratak pogled na druge dvije skupine unutar crkve pomaže nam da prepoznamo gdje se krije glavni problem. Pritom je najvažnije prepoznati kojoj skupini vi pripadate. Naše proučavanje također je važna pomoć za samodijagnozu. Pritom ne želimo promatrati život drugih, nego vlastiti.

Prema kojim se kriterijima netko može svrstati u jednu ili u drugu skupinu? Ustanovit ćemo da svrstavanje u bilo koju od ove tri skupine proizlazi iz njihovog osobnog odnosa prema Duhu Svetom.

Naravan čovjek

„Naravan čovjek ne prima što je od Duha Božjega; njemu je to ludost i ne može spoznati jer po Duhu valja prosuđivati.“ (1. Korinćanima 2,14)

Čovjek koji živi po vlastitoj naravi nema nikakav odnos prema Duhu Svetome. On živi u svijetu i uopće ne pita za Boga niti ga On zanima.

Duhovni i tjelesni su u crkvi

Te dvije skupine pretežno su nam prikazane u 1. Korinćanima 2 i 3, kao i u Rimljanima 8,1-17 i u Galaćanima 5 i 6. Moramo voditi računa o tome da je i kod ove dvije skupine kriterij odnos pojedinca prema Duhu Svetome. Prema Božjem planu Duh Sveti naša je jedina veza s Nebom (*Isusov život*, str. 322; Matej 12,32).

„Da bi moglo primiti Božje blagoslove, srce mora biti otvoreno za djelovanje Duha Svetoga.“³⁵

35 Ellen G. White, *Leuchtende Spuren* (Hamburg, 1959.), str. 69.

Duhovni član crkve

Pročitajmo sada tekst u 1. Korinćanima 2,15.16: „*Duhovan pak prosuđuje sve, a njega nitko ne prosuđuje. Jer tko spozna misao Gospodnju, tko da ga pouči? A mi imamo misao Kristovu.*”

Duhovan čovjek je pravi kršćanin. On se naziva duhovnim jer je ispunjen Duhom Svetim. I ovdje je kriterij za svrstavanje također odnos prema Duhu Svetome. Takav čovjek ima dobar i stalnorastući odnos s Duhom Svetim. Njemu je Isus u središtu života; katkad kažemo da nam je Isus „na prijestolju srca”. Duhovan se čovjek odlučno i potpuno predao Isusu i u pravilu tu predaju svakodnevno potvrđuje time što se svakog jutra posvećuje Isusu Kristu, i to sa svime što jest i što ima. U poruci Laodiceji on se naziva „vruć”, a u usporedbi o deset djevica naziva se „mudar”. To se opširnije opisuje u Rimljanima 8,1-17 i Galaćanima 5. On ima „*život u izobilju*” (Ivan 10,10), ili kako bi to Pavao rekao: „*Da se ispunite do sve Punine Božje.*” (Efežanima 3,19; Kološanima 2,9)

Tjelesni član crkve

Netko može biti tjelesan bez obzira na to je li malo ili već dugo vremena član crkve. Ako na svoje iznenađenje prepoznate da ste trenutačno još uvijek tjelesan kršćanin, nemojte očajavati zbog toga, nego nasuprot tome – radujte se jer u tom slučaju imate mogućnost da to stanje odmah promijenite. Ja sam uvjeren da je najveći broj tjelesnih kršćana takav zbog neznanja, i da žele više postići u vjeri. Pritom za to neznanje obično ne moraju biti sami krivi. Razmislite: s Kristom u srcu preko Duha Svetoga doživjet ćete veliku radost. „*...da vaša radost bude potpuna.*” (Ivan 15,11) Zahvaljujući ovoj promjeni, iskusit ćete korak po korak „*život u izobilju*” (Ivan 10,10; o tome će više riječi biti poslije) i imat ćete utemeljenu nadu u vječni život.

Molitva: *Oče nebeski, daj mi volju da sebi postavim ovo pitanje. Ako sam tjelesan kršćanin, od srca Te molim da mi daruješ veličinu da to odmah prepoznam. Učini da budem voljan i spreman prihvatiti sve što Ti želiš. Molim Te, vodi me prema sretnom kršćanskom životu, prema onom životu u punini i vječnom životu koji si obećao. Molim Te, obnovi moje srce. Hvala Ti za uslišenje ove molitve. Amen.*

U 1. Korinćanima 3,1-4 nalazi se poruka apostola Pavla tjelesnim članovima crkve: „*I ja, braćo, nisam mogao govoriti vama kao duhovnima, nego kao tjelesnima, kao nejačadi u Kristu. Mlijekom vas napojih, ne jelom: još ne mogoste, a ni sada još ne možete jer još ste tjelesni. Doista, dok je među vama zavist i prepiranje, zar niste tjelesni, zar po ljudsku ne postupate? Jer kad jedan govori: 'Ja sam Pavlov', a drugi: 'Ja Apolonov', niste li tjelesni?*”

Zar ne primjećujemo i ovdje jasno da je kriterij za određivanje pripadnosti skupini osobni odnos prema Duhu Svetome? Apostol Pavao u ovih nekoliko redaka četiri puta naglašava da su vjernici korinthske crkve tjelesni. Što znači biti tjelesan? Takav čovjek živi od tjelesne snage, s normalnom snagom i sposobnostima koje posjeduje svaki čovjek. Osim toga to znači da nije ispunjen Duhom Svetim ili barem nije dovoljno.

Neki misle da ovu skupinu tvore samo ljudi koji žive u velikim grijesima. Ali to je samo jedna od mnogih nijansi unutar skupine. Želim još jednom naglasiti da u svakoj skupini postoje mnoge razlike.

Pavao oslovljava tjelesne ljude s „braćo” (u nekim prijevodi-ma „ljubazna braćo”). To nam pokazuje da on govori o članovima crkve. Pavao im nije mogao „govoriti kao duhovnima”. To znači da nisu dovoljno ili uopće nisu bili ispunjeni Duhom Svetim. Morao im se obraćati „kao nejačadi u Kristu”. To pokazuje da oni nisu uzrasli u vjeri onoliko koliko je potrebno. Netko može jako dobro poznavati Bibliju a da nije duhovno odrastao. Duhovni rast ovisi o našoj potpunoj predaji Isusu i stalnom životu s Duhom Svetim. Velika Pavlova želja bila je da otkloni problem tjelesnosti kršćana u korinthske crkvi.

U svojem vjerskom životu poneki tjelesni kršćanin osjeća nezadovoljstvo, razočaranje, besmisao ili stalan napor.

Drugi tjelesni članovi crkve na to su naviknuli ili su se pomirili s tim stanjem i njime su u velikoj mjeri zadovoljni. Možda kažu: „Pa mi smo grešnici! Tu se ne može ništa učiniti.”

Neki drugi tjelesni kršćani, opet, mogu biti oduševljeni. Oni se raduju da su spoznali biblijske istine. Tjelesno raspoređeni članovi crkve mogu biti vrlo aktivni, čak se mogu nalaziti na vodećim

položajima u mjesnoj crkvi ili na vodećim položajima u Djelu. Oni čak mogu činiti velike stvari za Boga.

*„Mnogi će me u onaj dan pitati: ‘Gospodine, Gospodine! Nismo li mi u tvoje ime prorokovali, u tvoje ime đavle izgonili, u tvoje ime mnoga čudesa činili?’ Tada ću im kazati: ‘Nikad vas nisam pozna-
vao! Nosite se od mene, vi bezakonici!’” (Matej 7,22.23)*

U čemu je problem? Isus je rekao da ih ne poznaje. Oni nisu imali pravu vezu s Isusom, nego neku prividnu. Ili nije došlo do potpune predaje života ili ona nije održavana jer Isus nije Du-
hom Svetim prebivao u njihovim srcima. Dakle, nisu imali osobni odnos s Kristom. „Tako može postojati samo prividna veza s Kri-
stom.”³⁶ Kada Krist nije u nama? O tome sam pročitao jednu tešku riječ. Prije nego što je spomenem, želim ukazati da mi životom u Duhu Svetome možemo biti oslobođeni od onoga što ćemo sada pročitati:

„Duh suprotan Kristovom duhu odriče Ga se, bez obzira kako Ga riječima ispovijedao. Ljudi se mogu odreći Krista govoreći zlo, besmislenim razgovorima, neistinitim ili neljubaznim riječima. Oni Ga se mogu odreći izbjegavanjem životnih tereta, težnjom za grešnim zadovoljstvom. Oni Ga se mogu odreći prilagođava-
njem svijetu, neljubaznim ponašanjem, ljubavlju prema vlastitim stavovima, samopravdanjem, njegovanjem sumnje, izazivanjem nevolja i prebivanjem u tami. Na sve te načine govore da Krist nije u njima.”³⁷

Ovakvo se stanje milošću Božjom može jako brzo promijeniti. Na ovu temu vratit ćemo se u trećem i petom dijelu.

Zašto je predaja života Bogu važna?

U Božjoj riječi piše: *„Zaklinjem vas, braćo, milosrđem Božjim: prikažite svoja tijela za žrtvu živu, svetu, Bogu milu – kao svoje du-
hovno bogoslužje.” (Rimljanima 12,1)*

36 Ellen G. White, *Isusov život*, str. 676.

37 Ellen G. White, *Isusov život*, str. 357.

„Bog nas želi iscijeliti i osloboditi (od tiranije našeg ‘ja’ i od ropstva grijehu). Ali, budući da to zahtijeva potpunu promjenu i obnovu cijelog našega bića, moramo se potpuno predati Njemu.“³⁸

Naše „ja“ se vrijeđa, zavidno je, ljuti se, kивно je itd. Bog nas želi osloboditi od ovakvog stanja.

„On (Bog) nas poziva da Mu se predamo kako bi mogao izvršiti svoju volju u nama, a nama prepušta da odlučimo hoćemo li biti oslobođeni robovanja grijehu i uživati uzvišenu slobodu Božjih sinova.“³⁹

„Zaklinjem vas, braćo, milosrđem Božjim: prikazite svoja tijela za žrtvu živu, svetu, Bogu milu - kao svoje duhovno bogoslužje.“ (Poslanica Rimljanima 12,1)

Na našu osnovnu predaju Bog odgovara novorođenjem (Ivan 3,1-21). Nakon toga je bitno opstati u toj predaji (Ivan 15,1-17). O tome će biti više riječi u trećem dijelu.

O predaji života Kristu Morris Venden je napisao sljedeće:

„Djelomična predaja nije prava predaja. ... Ne možemo se samo malo predati Kristu isto tako kao što žena ne može biti samo malo trudna. Ili jest ili nije, nekakvo međustanje ne postoji.“⁴⁰

O svakidašnjoj predaji Ellen G. White piše:

„Samo oni koji žele postati suradnici s Kristom, samo oni koji će reći: ‘Gospodine, sve što imam i što jesam pripada Tebi’ - bit će priznati za Božje sinove i kćeri.“⁴¹

Dakle, moguće je da čovjek bude u crkvi i da bude izgubljen. Kakva tragedija! Usporedba o deset djevice i poruka Laodiceji to nam također pokazuju.⁴²

38 Ellen G. White, *Put Kristu*, str. 43.

39 Ellen G. White, *Put Kristu*, str. 44.

40 Morris Venden, *95 Theses on Righteousness by Faith* (PPPA, 2003.).

41 Ellen G. White, *Isusov život*, str. 523.

42 Helmut Haubeil, *Ostati u Isusu*, 2. poglavlje „Predaja Isusu“.

Zašto se tjelesno kršćanstvo tako teško prepoznaje?

Zato što je i život tjelesnog kršćanina ispunjen „vjerom“, on često ne prepoznaje da mu nedostaje prisna, spasonosna zajednica s Bogom. Ako Isus ne može potpuno upravljati našim životom, onda se On praktički nalazi pred vratima, kuca (Otkrivenje 3,20) i kaže: „Ako se to stanje ne promijeni, izbljuvat ću te.“

Tu još nešto igra ulogu: naše čvrsto osvjedočenje temelji se na nauku koji se zasniva isključivo na Bibliji. Važno je da pritom ostanemo otvoreni za daljnje spoznaje. Mi smo sigurni da vjerujemo u istinu, to nas oduševljava. Također imamo dobro znanje, govorimo prave stvari, a to sve nam umnogome otežava da prepoznamo tjelesnost. Jesam li ikada živio po Duhu Svetome? Ako nisam, kako onda uopće mogu prepoznati razliku?

Jedan mi je propovjednik napisao: „Upravo sam imao telefonski razgovor s jednom sestrom koja sudjeluje na našim četrdesetodnevnom molitvenim satovima. (Više o tom načinu molitve govorit ćemo u 5. poglavlju.) Rekla mi je da je to promijenilo njezin život. ***Cijelog života postavljala si je pitanje što joj nedostaje u njezinom vjerskom životu, i sada je shvatila da je to Duh Sveti.*** Volio bih da si čuo njezino svjedočenje. Rekla mi je da je prvi put u svojem životu primijetila da ima vezu s Bogom. ... I drugi sudionici su primijetili promjenu u životu.“⁴³ U ovoj izjavi također vidimo da se može primijetiti kada nekome nešto nedostaje, ali se ne zna što. Mnogi žele imati nešto više, a ne znaju što je to i kako to mogu dobiti.

Zahvalan sam što se u 1. Korinćanima 3,1-4 triput pojavljuje riječ „još“: „*Jer ste još tjelesni.*“ To nam pokazuje da i tjelesni ljudi mogu postati duhovni. Nitko ne mora ostati tjelesan. Budući da smo u crkvi, imamo velike izgleda da to prepoznamo i promijenimo. Kako se može postati duhovan, opisat ćemo kasnije.

Daljnji pokazatelji su ljubomora i svađa, kao što piše u 1. Korinćanima 3,3b: „*Dok je među vama zavist i prepiranje.*“ Ovakvo ponašanje dokazuje Pavlu da tjelesni kršćani ne žive po Duhu Svetom, nego se ponašaju ljudski, kao i drugi ljudi. Oni se po-

43 Elektronička pošta poslana autoru 15. veljače 2012.

našaju kao naravni ljudi, ali je to ponašanje umotano u pobožno pakiranje. To nam ukazuje da napetosti u crkvi uglavnom potječu od tjelesno usmjerenih članova crkve (Juda 19). Zar farizeji i saduceji u Isusovo vrijeme nisu bili stalni suparnici? To znači da je još tada postojala napetost između konzervativnih i liberalnih članova crkve. Jedni su sve tumačili strogo precizno, a drugi labavo. Ali su obje strane bile uvjerenе da imaju ispravno tumačenje Biblije i ispravan stav. Ali Isus nam je pokazao da su i jedni i drugi bili tjelesni, a to znači da nisu bili ispunjeni Duhom Svetim. Isto je moguće i dan-danas. I konzervativni kršćani mogu biti tjelesni.

Nažalost, i danas se djelomično gleda kroz naočale konzervativizma ili liberalizma. Prednost je da sâm promatrač pritom dobro prođe. Kod biblijske podjele na „duhovne“ i „tjelesne“, pozvani smo da izvršimo duhovnu intervenciju, a to bismo trebali učiniti za vlastito dobro. Razmislimo što nam Božja riječ kaže u Poslanici Galaćanima:

„Što tko sije, to će i žeti! Doista, tko sije u tijelo svoje, iz tijela će žeti raspadljivost, a tko sije u duh, iz duha će žeti život vječni.“ (Galaćanima 6,7.8)

Tjelesni čovjek želi slijediti Isusa i svidjeti Mu se, ali Mu nije predao cijeli svoj život ili ako je to učinio, na neki način je ipak poslije odustao (Galaćanima 3,3; Otkrivenje 2,4.5). To znači da on vjerojatno podsvjesno želi živjeti istodobno prema Božjoj volji i prema svojem nahođenju. Ali to je nemoguće, jer u tom slučaju on sam upravlja svojim životom. To znači da su kod njega, slikovito rečeno, dvije duše u jednim grudima. Može li nam Bog u ovakvom slučaju darovati Duha Svetoga? Odgovor nalazimo u Jakovljevoj poslanici: *„Molite, i ne primajte, jer zlo molite, da u nasladama svojim trošite.“* (Jakov 4,3 – Šarić) Došao sam do zaključka da se ovdje misli na molbu prema tjelesnom opredjeljenju. Zar takvo uslišenje ne bi samo pojačalo vlastitu sebičnost? Dakle, taj član crkve živi od čisto ljudske snage i sposobnosti. Takav član opisan je kao „mlak“ (Otkrivenje 3,16) ili kao „lud“ (Matej 25,2 i dalje).

Zašto Isus tjelesne članove crkve naziva mlakima?

Zašto mnogim kršćanima nedostaje iskustvo s Duhom Svetim? Da bismo odgovorili na to pitanje, prvo ćemo se pozabati

viti fenomenom Laodiceje. Zašto Isus vjernike laodicejske crkve označava kao mlake? On sâm je dao jasno upozorenje: „*Evo stojim na vratima i kucam.*“ (Otkrivenje 3,20) Isus se nije našao u središtu života ovih vjernika, nego izvan, vani pred vratima. Zašto nije ušao unutra? Zato što nije pozvan da uđe. On neće ući sam na svoju ruku jer poštuje našu slobodu odlučivanja.

Zašto vjerni ostavljaju Isusa da stoji pred vratima?

Za to postoje različiti razlozi i uzroci. Neki se u pitanjima vjere nalaze isključivo na intelektualno-razumskoj razini, kao na primjer književnik Nikodem. Oni ne razumiju o čemu se zapravo radi u kršćanstvu, naime, o našoj potpunoj predaji Bogu koji nam uzvraća novorođenjem (usporedi Ivan 3,1-10). Drugima je „cijena“ koju trebaju platiti kao Kristovi sljedbenici previsoka, jer smatraju da se previše toga moraju odreći, poput bogatog mladog kneza (usporedi Matej 19,16-24). Slijeđenje Isusa zahtijeva samoodricanje i spremnost da se mijenja život (usporedi Matej 16,24.25) potpunom predajom Bogu (Rimljanima 12,1). Razlog zbog kojega Isus ostaje vani može biti čisti nemar i nedostatak vremena za zajednicu s Njim.

Ponovimo: Isusov odgovor na mlakost u Otkrivenju 3,20 glasi: „*Evo stojim na vratima i kucam.*“ Dakle, Isus se ne nalazi u središtu, nego vani ili na sporednom mjestu. Razmislite o tome da „nitko ne može služiti dvojici gospodara“. Ili vi sami upravljate svojim životom, ili Isus. Dakle, mlakost se dovodi u vezu s osobnim odnosom prema Isusu. U drugom pogledu dotični uopće ne mora biti mlak.

Primjer: neki muškarac može biti toliko poslovno aktivan da potpuno zapostavi svoju suprugu. On je aktivan u poslu, ali je mlak u svojem bračnom odnosu. Netko može biti vrlo aktivan član crkve, jako marljiv starješina ili pastor, ili čak predsjednik konferencije ili unije, a ipak mlak u odnosu prema Kristu. Toliko je aktivan u izvršavanju brojnih obveza da zanemaruje osobni odnos s Kristom. **To je mlakost koju Isus želi ukloniti.** Najtragičnija mogućnost jest da je netko vrlo zaposlen u Božjem djelu (u crkvi i misijskom radu), a da pritom zapostavi Gospodara djela.

Usporedba o deset djevica

Osvrnimo se još jednom na ovu usporedbu. Što nam pokazuje ova Isusova usporedba o deset djevica u vezi s duhovnim i tjelesnim članovima crkve?

- ▶ Sve su bile djevice.
- ▶ Sve su imale spoznaju o pravoj biblijskoj istini.
- ▶ Sve su imale svjetiljke.
- ▶ Sve su imale Bibliju.
- ▶ Sve su pošle u susret zaručniku.
- ▶ Sve su bile u adventnom očekivanju.
- ▶ Sve su zaspale.
- ▶ Sve su čule poziv i probudile se.
- ▶ Sve su pripremile svoje svjetiljke.
- ▶ Sve svjetiljke su gorjele.
- ▶ Polovina je ustanovila: „Naše će se svjetiljke ugasiti.”

Ali u svjetilkama koje gore sagorijeva ulje i tako se troši energija. Nakon kraćeg vremena, pet djevica je primijetilo: **Naše će se svjetiljke ugasiti.** Svjetiljke ludih djevica, koje su gorjele samo kratko vrijeme, pokazuju nam da su i one ipak imale nešto malo Duha Svetoga, ali im to nije bilo dovoljno. Imale su premalo ulja, **to je bila jedina razlika!**

Kada se njih pet vratilo iz kupnje i kad su molile da uđu, Isus im je rekao: „*Ne poznajem vas.*” Prekasno su se sjetile na ulje, na Duha Svetoga. Vrata su ostala zatvorena.

U ovoj Isusovoj izjavi jasno vidimo da naš osobni odnos s Njim ima veze s Duhom Svetim. Onaj tko nije ispunjen Duhom Svetim, neće biti priznat pred Isusom. U Rimljanima 8,8.9 stoji: „*A koji su u tijelu, ne mogu ugoditi Bogu. ... Ako tko nema Duha Kristova, on nije njegov.*”

Doista, mi imamo pravu, osobnu vezu s Isusom samo preko Duha Svetoga. U 1. Ivanovoj poslanici stoji: „*I po ovom znamo da on [Isus] ostaje u nama: po Duhu kojeg nam je dao.*” (3,24) To znači sigurnost da sam ispunjen Duhom Svetim, a to je istodobno i sigurnost da sam u Isusu i On u meni.

Upravo je ovo iskustvo imala i ona sestra koja je sudjelovala na četrdesetodnevnom molitvenim sastancima. Zahvaljujući prisutnosti Duha Svetoga, u svojem je životu doživjela ovu vezu s Bogom sasvim drugačije, a i drugi su primijetili tu promjenu. Jedna sestra iz južne Njemačke, nakon što je pročitala ovu knjigu, napisala je: „Zajedno s uputama iz knjige *Četrdeset dana molitve i pripreme za drugi Kristov dolazak* Dennisa Smitha, ova brošura postala je sastavni dio mojeg života i dugoočekivani blagoslov. Koliko je vjernih koji se osjećaju kao ja i još jedna sestra iz moje crkve, da nam uvijek nešto nedostaje u našem vjerskom životu? A sada smo iskusile kako Isus ulazi u naš život i počinje nas mijenjati. On to još uvijek čini i korak po korak nas privlači sve bliže k sebi.”⁴⁴

Jedan brat je napisao: „Knjiga *Koraci prema osobnom buđenju* posebno me je dirnula. ... Poglavlje o deset djevice, a posebno dio retka u Rimljanima 8,9: „A ako tko nema Duha Kristova, on nije njegov” – snažno me je potresao. Iznenada više nisam bio siguran imam li Duha Svetoga i djeluje li On u meni, jer mi u životu bolno nedostaju odgovarajući plodovi. Danas, u subotu poslije podne, pročitao sam knjižicu do kraja i onda me je svladala neka beskonačno duboka tuga. Zatim sam pročitao molitvu na 93. strani i u meni se pojavila jaka unutarnja želja da dobijem Duha Svetoga i da se moje srce promijeni kako bi me Bog Otac mogao oblikovati po svojoj volji. ... Hvala za knjigu i riječi koje su me tako snažno ganule.” A. P.

Najveća je tragedija tjelesnog kršćanina da neće dobiti vječni život ako se njegovo stanje ne promijeni: „*A ako tko nema Duha Kristova, on nije njegov.*” (Rimljanima 8,9)

Zaključimo: Glavna razlika između tjelesnih i duhovnih članova crkve ovisi o Duhu Svetome. Duhovni kršćanin ispunjen je Duhom Svetim, a tjelesni nije dovoljno ili uopće nije ispunjen Njime.

Ako ustanovite da ste tjelesni kršćanin, nemojte se žalostiti. Bog vam nudi lijek: Duha Svetoga.

U nekim se krugovima Duh Sveti prenaglašava, dok se u drugima opet zapostavlja. Neka nas Bog vodi onim umjerenim biblijskim putem.

44 Elektronička pošta poslana H. Haubeilu 31. ožujka 2013.

USPOREDBA IZMEĐU PRVE CRKVE I CRKVE POSLJEDNJEG VREMENA

Ako usporedimo prvu Crkvu s našom današnjom Crkvom, zaključit ćemo da se prva Crkva pretežno sastojala od duhovnih ljudi. Prema Djelima apostolskim, to je bio osnovni razlog njihovog brzog razvoja. Oni nisu imali nikakva druga pomoćna sredstva, ali su zato imali Duha Svetoga. Mi imamo izvrsna, mnogobrojna pomagala, ali nam nedostaje Duh Sveti.

A. W. Tozer je napisao: „Kad bi se danas Duh Sveti povukao iz Crkve, 95% onoga što se čini i dalje bi se činilo i nitko ne bi primijetio nikakvu razliku. Da se Duh Sveti povukao iz novozavjetne Crkve, 95% od onoga što su oni radili nestalo bi, i svatko bi uočio razliku.”⁴⁵

Jesmo li mi naučili raditi bez Duha Svetoga? Čine li današnju Crkvu najvećim dijelom tjelesni kršćani?

Jesmo li mi zbog toga često slabi i uglavnom bez pobjede? Je li možda tjelesnost uzrok ovako slabog rasta Crkve koji doživljavamo u mnogim područjima? Proizlaze li opterećujući problemi u mnogim područjima iz tjelesnosti? Sve više ćemo primjećivati da je naš glavni osobni i zajednički problem nedostatak Duha Svetoga. U našem osobnom životu, uz Božju pomoć takvo stanje možemo brzo promijeniti.

Sažmimo: ***Biti tjelesan znači živjeti samo ljudskom snagom i sposobnostima, bez Duha Svetoga ili uz Njegovu nedovoljnu prisutnost.***

GLAVNA PREPREKA U TJELESNOM KRŠĆANSTVU

Visoka biblijska etika – ljubiti neprijatelje, svakom čovjeku sve oprostiti, pobijediti grijeh itd. – može se ostvariti samo u sili Duha Svetoga, a nikako ljudskom snagom. To nam pokazuje da se glavni problem u tjelesnom kršćanstvu sastoji u tome da se oslanja isključivo na ljudsku snagu. Samo vlastitom snagom mi

45 S. Joseph Kidder, *Anleitung zum geistlichen Leben* (Andrews University).

ne možemo vršiti Božju volju. Pročitajmo uz to i nekoliko biblijskih tekstova:

„Sva [je] pravda naša k'o haljine okaljane.“ (Izaija 64,6)

„Može li Etiopljanin promijeniti kožu svoju? Ili leopard krzno svoje? A vi, možete li činiti dobro, navikli da zlo činite?“ (Jeremija 13,23)

„Dat ću vam novo srce, nov duh udahnut ću u vas! ... Duh svoj udahnut ću u vas da hodite po mojim zakonima i da čuvate i vršite moje naredbe.“ (Ezekiel 36,26.27)

„Jer težnja je tijela protivna Bogu: zakonu se Božjemu ne podvrgava, a i ne može.“ (Rimljanima 8,7)

Ellen G. White napisala je jasno i precizno: „Onaj tko pokušava zadobiti Nebo svojim vlastitim djelima držeći Zakon, pokušava nemoguće. Nijedan čovjek ne može biti spašen bez poslušnosti, **ali njegova djela poslušnosti ne dolaze od njega samoga. Krist čini u njemu da želi i radi ono što je po Njegovoj volji.**“⁴⁶

Mislim da nam ove upute dovoljno jasno pokazuju da mi nismo u stanju vršiti volju Božju bez Duha Svetoga. Mi se stalno trebamo opredjeljivati za Božju volju kako bi nam Bog dao snagu da je provodimo u djelo. Ovo razumijevanje nauka o pravednosti iz vjere vrlo je važno i oslobađajuće. Ali to ovdje ne možemo obraditi opširnije.

ŠTO SE MOŽE DOGODITI KADA POKUŠAMO UČINITI NEŠTO ŠTO NADILAZI NAŠE MOGUĆNOSTI?

Što se može dogoditi ako mi se često događa da ne uspijem, da sam opet zakazao? U određenom smislu može doći do razočaranja.

Pritom mislim da se taj problem otvorenije pokazuje kod mlađe nego kod starije generacije. Stariji su više naviknuti da budu savjesni i odani obitelji, u školi i na poslu, i zbog toga ih razočaranje ne pogađa tako lako kao mlađe. Problem je jednako prisutan i kod starih i kod mladih, samo što to mlađi ljudi jasnije primjećuju.

46 Ellen G. White, *Review and Herald* (www.egwwritings.org), 1. srpnja 1890.

Hod u vjeri u vlastitoj snazi osnovni je problem svakog tjelesnog kršćanina, znao on to ili ne.

Kako pokušavate riješiti problem? Netko se upornije moli Bogu za pomoć i možda zaključuje da treba učiniti još veći napor u rješavanju problema. Netko drugi možda misli: Ne treba na sve gledati tako uskogrudno! Tako on neke stvari prihvaća slobodnije i osjeća se slobodnim. Netko drugi, opet, u potpunosti odbaci vjeru i možda se nakon toga i osjeća bolje. Problem je jedino u tome što su ta naizgled dobra rješenja zapravo pogrešna, jer će loš kraj doći prije ili poslije. Božanske propise treba shvatiti sasvim ozbiljno jer su svi oni dani za naše dobro iz Božje ljubavi. Ali za to nam je potrebna Božja sila. Trebamo živjeti u sili Duha Svetoga jer se tada produbljuje radost, povećava motivacija, snaga i duhovna plodnost i dolazi pobjeda. (Više o tome u poglavlju „Poslušnost u Isusu“)⁴⁷

GLAVNI PROBLEM

Mislim da smo prepoznali da je pravi problem uglavnom povezan s tjelesnim kršćanstvom. Je li nam korak po korak sve jasnije zašto Isus ne želi mlake kršćane? Oni sami nemaju život u punini koji nam Isus želi dati. A osim toga, oni su loš primjer drugima, mnogi – možda čak najveći broj njih – čak nisu ni svjesni toga. Problem je mnogo ozbiljniji nego što mi to možemo i pretpostaviti.

„Mlaki kršćani gori su od nevjernika; njihove varljive riječi i neobvezni stavovi zavode mnoge s pravog puta.“⁴⁸

Moguće okolnosti za nastanak tjelesnog kršćanstva

Postoje sljedeće okolnosti ili osnove koje vode k tjelesnom kršćanstvu:

1. **Nepoznavanje** – Premalo smo se bavili pitanjem života s Duhom Svetim ili nismo pronašli ključ za praktičnu primjenu.

⁴⁷ Helmut Haubeil, *Ostati u Isusu*, „Poslušnost u Isusu“, 4. poglavlje, str. 88.

⁴⁸ Ellen G. White, *Letter 44*, 1903., citirano u *Adventist Bible Commentary*, sv. 7, str. 963, u vezi s Otkrivenjem 3,15.16.

2. **Nevjerovanje ili slaba vjera** – Ispunjenje Duhom Svetim zahtijeva kao preduvjet potpunu predaju Isusu Kristu. Ova se predaja također ne može postići zbog neznanja, ali i zbog straha da će nas Gospodin voditi drugačije nego što bismo mi to željeli. To opet znači da nemamo dovoljno povjerenja u Božju ljubav i mudrost.
3. **Pogrešno razumijevanje** – Netko može misliti da je ispunjen Duhom Svetim iako nije, ili nije dovoljno. Izgleda da je to glavni problem. (Više o tome pod naslovom koji slijedi: „Zašto da se molim za Duha Svetoga ako sam već ispunjen Njime?“ Kako pomiriti prividnu suprotnost?)
4. **Prezaposlenost** – Toliko smo zaposleni da mislimo da nemamo vremena za njegovanje odnosa s Kristom. Ili odvojimo vrijeme, ali nikako ne uspijevamo uspostaviti pravu vezu s Bogom.
5. **Prikriveni grijesi** – Možda postoji nedostatak želje i volje da se popravi nešto loše što je već učinjeno, a to djeluje kao kratki spoj. To znači da ne postoji veza s Božjom silom.
6. **Ponašanje koje se pretežno oslanja na osjećaje.** U Božjoj riječi piše: „*A pravednik će moj od vjere živjeti.*“ (Hebrejima 10,38a) Donosim li ja odluke na osnovi povjerenja u Boga ili prema svojim osjećajima? Sljedeće riječi Rogera Morneaua na mene su ostavile vrlo dubok dojam: „Zli duhovi ohrabruju ljude da se više oslanjaju na svoje osjećaje nego na Kristove riječi i da ne slušaju Njegove proroke. Ne postoji nijedan drugi sigurniji put kojim bi zli duhovi mogli preuzeti vlast nad životom ljudi a da oni sami ne primijete što se zapravo događa.“⁴⁹

Zašto da se molim za Duha Svetoga ako sam već ispunjen Njime

S jedne strane Duh Sveti nam je dan da u nama prebiva, a s druge strane trebamo se stalno u vjeri moliti za Njega. Kako pomiriti ovu prividnu proturječnost?

S jedne strane:

49 Roger Morneau, *Eine Reise in die Welt des Übernatürlichen* (Zürich), str. 38.

Isus je rekao u Ivanu 14,17: „Vi ga [Duha Istine] poznajete jer kod vas ostaje i u vama je.“ Djela apostolska 2,38 objašnjavaju: „Obratite se i svatko od vas neka se krsti ... i primit' ćete dar, Duha Svetoga.“

S druge strane:

Isus je u svojoj pouci o molitvi u Luki 11,9-13 rekao i ovo: „Molite, i dat će vam se! ... koliko će više Otac nebeski dati Duha Svetoga onima, koji ga mole za to!“ „Već budite ispunjeni Duhom.“ (Efežanima 5,18 – Dretar) Na osnovi grčkog teksta, ovdje se u oba slučaja misli na stalnu molitvu.

Rješenje:

Ellen G. White je napisala: „No djelovanje Duha uvijek je u skladu s pisanom Riječi. Kao što je u prirodi, tako je i u duhovnom svijetu. Prirodni život u svakom trenutku čuva božanska sila; ali on se ne održava izravnim čudom, već korištenjem blagoslova koji su nam stavljeni nadohvat ruke. Tako i duhovni život održava uporaba sredstava za koja se pobrinula Providnost. Da bi Kristov sljedbenik mogao uzrasti do 'čovjeka savršena, do mjere uzrasta punine Kristove' (Efežanima 4,13 - DF), mora jesti kruh života i piti vodu spasenja. Mora bdjeti, moliti se i raditi i u svemu se držati Božjih uputa danih u Njegovoj Riječi.“⁵⁰

Mi smo dobili život pri rođenju i to za cijeli vijek. Da bi se taj život održao, potrebno je jesti, piti, kretati se itd. Isto tako je i s duhovnim životom. Dobili smo Duha Svetoga pri krštenju vodom i Duhom (novorođenje), čime taj duhovni život ostaje u nama cijelog našeg životnog vijeka. Da bi se taj duhovni život održao, moramo se hraniti duhovnim namirnicama koje je Bog predvidio za nas: Duhom Svetim, Božjom riječju, molitvom, svojim svjedočanstvom itd.

Isus je rekao u Ivanu 15,4: „Ostanite u meni, kao što ja ostajem u vama.“ Uz to, Ellen G. White kaže: „Biti u Kristu znači stalno primanje Njegovog Duha, znači život potpuna predanja Njegovoj službi.“⁵¹

50 Ellen G. White, *Djela apostolska*, str. 284,285.

51 Ellen G. White, *Isusov život*, str. 676.

Zato se trebamo svakodnevno u vjeri moliti za Duha Svetog i svakog jutra u potpunosti se predati Bogu sa svime što jesmo i što imamo.

GDJE SE JA NALAZIM?

Zar sada nije najvažnije da ustanovim kojoj skupini ja pripadam? Gdje se nalazim? Kada je moja majka bila dvadesetogodišnjakinja, na pitanje jednog gospodina o ulozi Boga u njezinom životu, ona mu je odgovorila da je vjera ne zanima. A on ju je onda pitao: „A kad biste noćas umrli?” Ovo pitanje ju je bolno pogodilo, ali je djelovalo jako dobro: dovelo ju je do toga da se odluči za Isusa i Njegovu Crkvu. Možda će i vama pomoći slično pitanje.

Pretpostavimo... da ćete danas umrijeti od srčanog udara, u prometnoj nesreći. ... Jeste li sigurni u vječni život s Isusom Kristom? Nemojte biti u neizvjesnosti.

Radi se o nečijoj životnoj sreći

Bio sam ozbiljno uplašen kada sam prepoznao čitav opseg problema – nedostatak Duha Svetoga. Razmišljao sam i molio se da li da sljedeći odlomak objavim ili ne. Ipak sam odlučio to učiniti jer se radi o nečijoj životnoj sreći, vječnom životu i utjecaju, posebno u braku i obitelji općenito, kao i u crkvi i na poslu. Ne znam na koga se to odnosi, ali želim pomoći svakome tko se osjeća pogođenim, jer sam i ja dobio pomoć. Vrlo je važno da svatko tko je tjelesan to svoje stanje i prepozna, jer ga u protivnom neće moći promijeniti uz Božju pomoć. U svojoj ljubavi Bog nas želi bogato blagosloviti svojim darovima preko bliskog odnosa s Isusom Kristom i preko Duha Svetoga. Time se izbjegava veliki gubitak i doživljava neizmjeran blagoslov. A divna se spoznaja ogleda u tome da to stanje možemo izuzetno brzo promijeniti uz Božju pomoć. (O tome ćemo opširnije govoriti u 3. i 5. poglavlju.)

Problem tjelesnosti u kršćanstvu spominje se u Bibliji pod različitim pojmovima. Pojedinačne skupine i pojedinci u tim skupinama mogu imati različita težišta djelovanja, ali je osnovni problem uvijek isti:

► **Tjelesni** – „A vi niste u tijelu, nego u Duhu, ako Duh Božji

prebiva u vama. A nema li tko Duha Kristova, taj nije njegov.” (Rimljanima 8,9; vidi Rimljanima 8,1-17; 1. Korinćanima 3,1-4; Galaćanima 5,16.21)

- ▶ **Ludi** – Prikazani su u usporedbi o deset djevice (Matej 25,1.13). „Stanje Crkve prikazano ludim djevicama također je označeno Laodicejom.”⁵²
- ▶ **Mlaki** – Prikazani su u poruci Laodiceji (Otkrivenje 3,14-21); „Da si barem hladan ili vruć.” (Otkrivenje 3,15b) Zar nije zaprepašćujuće da Isus daje prednost hladnima nad mlakima? Koji je razlog? „Mlaki kršćani [a to smo mi ako ne živimo u potpunoj predaji Kristu] gori su od nevjernika; njihove varljive riječi i neobvezni stavovi zavode mnoge s pravog puta. Nevjernik pokazuje ‘svoju zastavu’ – pokazuje gdje pripada, a mlaki kršćanin zavodi obje strane. On nije ni dobar svjetovni čovjek, a ni dobar kršćanin i Sotona ga koristi za djelo koje ne može obaviti nitko drugi.”⁵³
- ▶ **Nisu nanovo rođeni** (Ivan 3,1-21) – „Novorođenje je rijetko iskustvo u ovo vrijeme. A to je osnovni razlog što imamo toliko poteškoća u našim crkvama. Mnogi koji prihvaćaju Kristovo ime nisu posvećeni, nisu se posvetili Bogu. Oni su kršteni, ali su ‚pokopani‘. Njihovo ‚ja‘ nije umrlo i zbog toga nisu ustali s Kristom u novi život.”⁵⁴
- ▶ **„Obličje pobožnosti”** – „Imaju obličje pobožnosti, ali snage su se njezine odrekli [Duha Svetoga].” (2. Timoteju 3,5) U vezi s ovim Arthur G. Daniells je napisao: „Formalizam je izuzetno varljiv i poguban. On je prikriiveni, nevidljivi greben na kojem je Crkvi kroz vjekove često prijetila opasnost da se razbije. Pavao nas uči i upozorava da je ‚obličje pobožnosti‘ (2. Timoteju 3,5) bez Božje sile [bez ispunjenja Duhom Svetim] jedna od opasnosti posljednjeg vremena, i upozorava nas da se okanimo tog udobnog i samozavaravajućeg stava.”⁵⁵

52 Ellen G. White, *Review and Herald*, 19. kolovoza 1890.

53 Ellen G. White, *Letter 44*, 1903., citirano u *Adventist Bible Commentary*, sv. 7, str. 963.

54 Ellen G. White, *Manuscript 148*, citirano u *Adventist Bible Commentary*, sv. 6, str. 1075, „Many buried alive”.

55 A. G. Daniells, *Christus unsere Gerechtigkeit* (Hamburg, 1962.), str. 20.

Tome možemo dodati i upozoravajuće izjave u djelima Duha proroštva:

- ▶ **Vrlo, vrlo mali broj** – „U snu sam vidjela stražara koji je stajao na ulazu jedne velike zgrade i pitao svakoga tko je želio ući u zgradu: ‘Jesi li primio Duha Svetoga?’ Stražar je u ruci držao mjerila i dopuštao ulaz samo malom broju ljudi.”⁵⁶
- ▶ **Nije spreman čak ni jedan od dvadeset** – „Ovo je svečana izjava koju dajem Crkvi da ni jedan od dvadeset čija su imena zapisana u crkvenim knjigama nije spreman završiti svoju zemaljsku povijest pa tako bez Boga i bez nade postoji u svijetu ka običan grešnik.”⁵⁷
- ▶ **Zašto su tako pospani?** – „Zašto su Kristovi borci tako pospani i tako ravnodušni? Zato što imaju tako malo prave veze s Kristom? Zato što im potpuno nedostaje Njegov Duh.”
- ▶ **Velika opasnost** – „Ne želim trošiti riječi na rasprave o kratkoći i nesigurnosti života, ali oklijevanje da se pokorimo preklinjućem glasu Božjeg Svetoga Duha – i naše ostajanje u grijehu – strahovito su nedovoljno shvaćena opasnost, jer oklijevanje upravo to znači.”⁵⁸

Koji je osnovni grijeh? „Što ne vjeruju u mene.” Znak da vjerujemo Isusu i imamo povjerenje u Njega vidi se u tome jesmo li Mu se potpuno povjerali. Radi se o našoj potpunoj predaji i spremnosti da Ga slijedimo u svemu.

Naglašavam još jednom: odlučio sam umetnuti ovaj odlomak zato što se radi o našoj osobnoj životnoj sreći i o našem vječnom životu. Ali i o našem utjecaju, posebno u našem braku, u obitelji i u crkvi.

Mnoga pitanja

Presudno je pitanje – jesmo li ispunjeni Duhom Svetim? Koje su pretpostavke za to prijeko potrebne? Koje pozitivne rezultate

56 Ellen G. White, *Selected Messages*, sv. 1, str. 109; www.egwwritings.org.

57 Ellen G. White, *Kršćanska služba*, str. 41; www.egwwritings.org.

58 Ellen G. White, *Put Kristu*, str. 32.

ima život s Duhom Svetim? Što ako netko u zabuni smatra da je ispunjen Duhom Svetim?

Zahvalnost za poticaje

Zahvalimo našem Gospodinu što se sada sve više bavimo buđenjem. Smatram da naš divni i veliki Bog ima dovoljno razloga da nam baš sada preko Duha Svetoga daje poticaje za buđenje.

Mogu li tome biti sljedeći razlozi?

- ▶ On nam želi pomoći u našim nedostacima i izbaviti nas iz našeg laodicejskog stanja.
- ▶ Želi nas pripremiti za skori Kristov dolazak i za vrijeme koje mu prethodi.
- ▶ Preko onih „što čuvaju Božje zapovijedi i drže svjedočanstvo Isusovo“ (Otkrivenje 12,17) i „vjeru Isusovu“ (Otkrivenje 14,12), želi pokrenuti završno veliko buđenje u svijetu (Otkrivenje 18,1.2).

Zahvalimo Bogu i za to što svaki tjelesni kršćanin vrlo brzo može postati duhovni. I da svatko koga vodi Duh Sveti može rasti u punini. Na kraju ovog poglavlja iznijet ću jedno iskustvo.

Nova motivacija i unutarnja radost

„Jedna sestra dala mi je knjigu *Koraci prema osobnom buđenju*. Njezin sadržaj na mene je ostavio vrlo dubok dojam. Takvo nešto sam dugo tražila i sada sam konačno pronašla. Počela sam svoj vjerski život dovoditi u red, i tek tada sam primijetila da moram učiniti još nešto: sasvim se predati Isusu. Otada me je Gospodin budio svako jutro i darovao mi tiho vrijeme molitve. Onda sam počela svakodnevno proučavati po jedan dio iz knjige *40 dana molitve, zalaganja i pripreme za Drugi dolazak* i sasvim jasno primijetila da moj odnos s Isusom izuzetno dobro napreduje. Postajao je sve dublji i povjerljiviji. Duh Sveti je radio u mojem srcu. Nakon četrdeset dana počela sam proučavati drugi svezak knjige *40 dana*. ... U međuvremenu sam obje knjige detaljno proučila četiri puta. I ne mogu više a da se svakodnevno ne molim za zajednicu s Bogom. Djelovanje je veličanstveno, jer nova

motivacija i unutarnja radost ne mogu ostati nezapažene. Za to sam vrijeme doživjela mnoga divna iskustva. Također sam tražila mogućnosti da to što me ispunjava mogu podijeliti i s drugima. Uska veza s Isusom pokazuje nam da su mnoge stvari u životu nevažne, a nepotrebne brige jednostavno nestaju. Želim i molim se da i mnoga druga braća i sestre dožive takvo iskustvo.”

H. S.

NAŠI PROBLEMI SU RJEŠIVI

*Kako možemo doći do radosnog i snažnog kršćanskog iskustva?
Kako Duh Sveti ispunjava naš život?*

U usporedbi o trsu Isus je rekao:

„Ostanite u meni i ja u vama.” (Ivan 15,4) Što to znači? „To, kao prvo, znači stalno primanje Njegovog Duha i, kao drugo, život bezrezervne predanosti Njegovoj službi.”⁵⁹

Ovo dvodijelno Božje rješenje za naš osnovni problem istodobno je put prema sretnom kršćanstvu. Zašto? Isus je na ove riječi rekao: *„To sam vam govorio da moja radost bude u vama i da vaša radost bude potpuna.”* (Ivan 15,11) Preko ova dva koraka (stalno primanje Njegovog Duha i bezrezervna predaja) Krist živi u nama, a to je put i način za život u savršenoj radosti. Kološanima 1,27 govori o bogatstvu slave: „Krist u vama.”⁶⁰ Zar nije značajno da je Isus ovu usporedbu o trsu unio u obećanje o Duhu Svetom u Evanđelju po Ivanu 14 i 16, gdje govori o djelovanju Duha Svetoga?

Dakle, bitno je da se mi svakodnevno posvećujemo Bogu sa svime što jesmo i što imamo, i da još uz to svakodnevno u vjeri molimo za ispunjenje Duhom Svetim i da Ga primamo.

ZAŠTO JE POTREBNA SVAKIDAŠNJA PREDAJA NAŠEG ŽIVOTA ISUSU?

Isus je rekao: *„Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka danomice uzima križ svoj i neka ide za mnom.”* (Luka 9,23)

59 Više o ovome u knjizi: Helmut Haubeil, *Ostati u Isusu*, 3. poglavlje.

60 Više o ovome u knjizi: Helmut Haubeil, *Ostati u Isusu*, 3. poglavlje.

Isus je rekao da je naše sljedbeništvo djelo koje se obavlja svakodnevno. Odreći se samoga sebe znači predati vlast nad cijelim našim životom Isusu. Nositi križ ne znači da ćemo svakog dana imati poteškoće. To s jedne strane znači svakodnevno se odreći svojega „ja“ i radosno i dobrovoljno se u svemu pokoriti Isusu – na isti način na koji je to Pavao rekao za sebe: „*Svaki dan umirem.*“ (1. Korinćanima 15,31 – Ćarić) Ako je netko u Kristovo vrijeme nosio križ, bio je osuđen na smrt i išao je na gubilište. Dakle, ovdje se radi o svakidašnjem obnavljanju naše osnovne predaje (posvećenja) Isusu Kristu. S druge strane, pozvani smo da prihvatimo poteškoće koje se mogu pojaviti u životu Isusovog sljedbenika.

Da ponovimo važnu misao: svoj tjelesni život primili smo pri rođenju i da bismo održali život, snagu i zdravlje, mi u normalnim uvjetima jedemo svakodnevno. Duhovni život primili smo pri ponovnom rođenju i da bismo i njega održali u duhovnoj snazi i zdravlju, trebamo se isto tako svakodnevno brinuti o nutarnjem čovjeku. A ako se to ne dogodi u tjelesnom kao i duhovnom životu, oslabjet ćemo ili ćemo se razboljeti, ili čak umrijeti. Kao što se ne možemo nahraniti jednom zauvijek u tjelesnom životu, isto tako ne možemo primiti ni Duha Svetoga u zalihu.

U vezi s ovim u knjizi *Djela apostolska* nalazimo dragocjenu uputu: „Kao što je u prirodi, tako je i u duhovnom svijetu. Prirodni život u svakom trenutku čuva božanska sila; ali on se ne održava izravnim čudom, već korištenjem blagoslova koji su nam stavljeni nadohvat ruke. Tako i duhovni život održava uporaba sredstava za koja se pobrinula Providnost.“⁶¹

I citat iz knjige *Isusov život* također je ostavio na mene dubok dojam: „Mi trebamo slijediti Krista iz dana u dan. Bog ne poklanja pomoć za sutra.“⁶²

Ellen G. White je napisala: „Da bismo slijedili Isusa, osnovni zahtjev koji se postavlja pred nas jest da budemo obraćeni cijelim srcem i da to obraćenje **svakodnevno obnavljamo.**“⁶³ „Ako je naša predaja pri obraćenju bila potpuna i bezuvjetna, to nam ništa ne

61 Ellen G. White, *Djela apostolska*, str. 284.

62 Ellen G. White, *Isusov život*, str. 313.

63 *Adventist Bible Commentary*, sv. 1 (Hagerstown, 1976.), str. 1113.

koristi ako je svakodnevno ne obnavljamo.”⁶⁴ „Posvetite se Bogu ujutro i neka vam to bude prvi posao. Molite se: ‘Uzmi me, o, Gospodine, da potpuno budem Tvoj! Sve svoje planove stavljam pred Tvoje noge. Upotrijebi me danas u svojoj službi. Budi sa mnom, i neka se cijelo moje djelo obavlja u Tebi!’ Tako treba biti svakog dana. Svakog jutra posvećujte se Bogu za taj dan. Iznosite Mu sve svoje planove da Njegova providnost pokaže treba li ih ostvariti ili odbaciti. I tako ćete, iz dana u dan, svoj život predavati u Božje ruke; tako će se vaš život oblikovati i postajati sve sličniji Kristovu.”⁶⁵

Morris Venden je napisao:

„Ako dosad nisi shvatio nužnost svakidašnjeg obraćenja, sada ta spoznaja može dovesti do pravog prodora u tvojem životu.”⁶⁶ Ellen G. White jamči: „Budete li tražili Gospodina i svakodnevno doživljavali obraćenje ... bit će uklonjene sve vaše poteškoće, bit će riješeni svi zamršeni problemi s kojima se sad suočavate.”⁶⁷

Ostati kod Isusa zahvaljujući svakidašnjoj obnovi naše predaje, isto je tako važno kao i onaj prvi dolazak k Njemu.

Morris Venden dalje piše: „Svakidašnja veza s Kristom vodi k stalnoj predaji tako da se u svakom trenutku oslanjamo na Njega.”⁶⁸

Ako svoj život svakoga jutra svjesno predamo Isusu, možemo biti sigurni da time činimo ono što On želi, jer je rekao: „*Hodite k meni...*” (Matej 11,28), i: „*Onoga tko dođe k meni neće izbaciti.*” (Ivan 6,37)

Gospodin je spreman učiniti velike stvari za nas. Kako? „Mi ne možemo izvojevati pobjedu svojom brojnošću, nego samo potpunom predajom Isusu. Trebamo ići u njegovoj sili s povjerenjem u silnog Boga Izraelova.” „*Ne silom niti snagom, već duhom mojim.*” (Zaharija 4,6)

Veliki utjecaj koji Bog može izvršiti preko nas ako živimo u potpunom predanju Njemu, John Wesley opisao je na ovaj način:

64 Ellen G. White, *Review and Herald* (www.egwwritings.org), 6. siječnja 1885.

65 Ellen G. White, *Put Kristu*, str. 70.

66 Morris Venden, *95 Theses on Righteousness by Faith* (PPPA, 2003.).

67 Ellen G. White, *Misli s Gore blaženstava*, str. 101.

68 Morris Venden, *95 Theses on Righteousness by Faith* (PPPA, 2003.), str. 17.

„Bog može s jednim čovjekom koji Mu se predao 100 posto učiniti više nego s cijelom vojskom ljudi koji su Mu se predali 99 posto.“⁶⁹

Ellen G. White je napisala:

„Samo oni koji žele postati suradnici s Kristom, samo oni koji će reći: ‘Gospodine, sve što imam i što jesam pripada Tebi’ - bit će priznati za Božje sinove i kćeri.“⁷⁰ „Svi koji posvete dušu, tijelo i duh Bogu, stalno će dobivati nove darove tjelesne i umne sile. ... Duh Sveti daje svoje najbolje snage da rade u srcu i u umu. Božja milost proširuje i umnožava njihove sposobnosti i sve savršenstvo božanske prirode pridružuje im se u djelu spašavanja ljudskih bića. Suradnjom s Kristom savršeni su u Njemu i osposobljeni da u svojoj ljudskoj slabosti čine djela Svemogućega.“⁷¹

Zašto se svakodnevno trebamo moliti za ispunjenje Duhom Svetim?

Molitva za ispunjenje Duhom Svetim upućena je Isusu da ostane kod mene. Jer On prebiva u meni preko Duha Svetoga. Ali zašto svakodnevno?

Isus nam je dao odgovarajući primjer. Ellen G. White je napisala: „Za posvećenog radnika predivna je utjeha spoznaja da je čak i Krist tijekom svojeg života na Zemlji **svakodnevno molio Oca za svježu zalihu milosti**. ... Njegov vlastiti primjer dokaz je da će ozbiljne, ustrajne molbe Bogu u vjeri – vjeri koja vodi do potpune ovisnosti o Bogu i bezrezervnog posvećenja Njegovom djelu – donijeti ljudima pomoć Duha Svetoga u borbi protiv grijeha.“⁷²

Ako je ovo bila Isusova svakidašnja potreba, onda je ona za nas mnogo važnija.

U 2. Korinćanima nalazi se važna rečenica: „*Nutarnji se [čovjek] iz dana u dan obnavlja.*“ (2. Korinćanima 4,16)

69 S. Joseph Kidder, *Anleitung zum geistlichen Leben* (Andrews University), PPP Folie 14.

70 Ellen G. White, *Isusov život*, str. 523.

71 Ellen G. White, *Isusov život*, str. 827.

72 Ellen G. White, *Djela apostolska*, str. 56.

Kako se postiže ova svakidašnja unutarnja obnova? Prema Poslanici Efežanima, Duhom Svetim: „*Neka vam dadne po bogatstvu Slave svoje ojačati se po Duhu njegovu u snazi za unutarnjeg čovjeka da po vjeri Krist prebiva u srcima vašim te u ljubavi ukorijenjeni i utemeljeni spoznati nadspoznatljivu ljubav Kristovu da se ispunite do sve Punine Božje.*“ (3,16.17.19)

Iz toga proizlazi:

- ▶ Svakodnevno se trebamo moliti za ispunjenje Duhom Svetim.
- ▶ Tada Krist prebiva u nama.
- ▶ On nam daje snagu po bogatstvu svoje slave za našeg unutarnjeg čovjeka. Božja snaga je natprirodna.
- ▶ Na taj se način u naša srca izlijeva Božja ljubav.
- ▶ On je put prema životu u „*Punini Božjoj*“ (vidi Ivan 10,10; Kološanima 2,10)

Još jedan dragocjen tekst nalazimo u Poslanici Efežanima: „*Nego se napunite duhom.*“ (5,18) Moramo obratiti pozornost na to da je ovo više od savjeta – to je Božja zapovijed. Naš Bog očekuje od nas da živimo po Duhu Svetome. Stručnjaci za grčki jezik objašnjavaju da ovaj tekst, točno citiran, glasi: „Ispunjavajte se stalno i uvijek iznova Duhom.“ (Ovdje sam citirao Johannesa Magera.)⁷³

U Poukama iz Biblije o tome piše:

„Krštenje Duhom Svetim znači biti potpuno pod utjecajem Duha Svetoga, potpuno ‘ispunjen Duhom’. (Efežanima 5,18) To nije iskustvo ‘jednom zauvijek’, već ga je potrebno stalno obnavljati.“ Ovu potrebu Pavao posebno naglašava vremenskim oblikom grčkog glagola „ispuniti“⁷⁴ (vidi dragocjeni dodatak na kraju poglavlja u vezi s Efežanima 5,18).

To piše Apostol Pavao u Efežanima 5, iako je u 1,13 napisao: „*U njemu se i vi, čuvši riječ istine, evanđelje spasenja svojega, i vjerovavši zapečatiste Svetim Duhom obećanja.*“ Dakle, Efežani su dobili Duha Svetoga. Ipak je za njih postojala nužnost da „*jačaju u nje-*

73 Werner E. Lange (ur.), *Unser größtes Bedürfnis* (Lüneburg, 2011.), str. 42.

74 Pouke iz Biblije, *Isusove pouke*, od 17. srpnja 2014.

govom Duhu". Dalje piše: „ispunjavajte se Duhom“ i „ispunjavajte se stalno i uvijek iznova Duhom“.

Ellen G. White je napisala:

„Svaki suradnik Božji treba se svakodnevno moliti za ispunjenje Duhom Svetim.“⁷⁵ „Da bismo imali Kristovu pravednost, pod utjecajem Duha Svetoga svakodnevno se trebamo mijenjati; samo tako možemo postati dionici božanske naravi.“⁷⁶

Na drugom nam mjestu Gospodin preko nje kaže: „Onaj tko se osjeća potaknutim od Svetoga pisma, Božje riječi, i želi slijediti Njegov nauk, mora svakodnevno [dodatno] dobivati dnevnu [novu] revnost i novu duhovnu silu koja stoji na raspolaganju svakom pravom vjerniku darom Duha Svetoga.“⁷⁷ Dalje kaže: „Mi trebamo slijediti Krista iz dana u dan. Bog ne poklanja pomoć za sutra.“⁷⁸

A na drugom mjestu piše: „Nama je potrebna stalna veza s božanskim Pomoćnikom da bismo mogli napredovati. Možda posjedujemo određenu mjeru Božjeg Duha, ali molitvom i vjerom stalno trebamo težiti za većim udjelom Duha.“⁷⁹

Našao sam također i sljedeću silnu riječ: „Tebi je potrebno svakodnevno krštenje ljubavlju, koje je u apostolsko vrijeme sve povezivalo kao jedno srce i jednu dušu.“⁸⁰

Rimljanima 5,5 pokazuje nam da je Božja ljubav preko Duha Svetog izlivena u naša srca. Isto nam se govori i u Efežanima 3,17. Svakidašnje krštenje Duhom Svetim istodobno djeluje i kao svakidašnje krštenje ljubavlju (ispunjenje božanskom ljubavlju – agape). Uz to, prema Galaćanima 5,16 i Rimljanima 8,2 postaje jasno da se time lomi i sila grijeha.

75 Werner E. Lange, *Unser größtes Bedürfnis* (Lüneburg, 2011.), str. 50.

76 Ellen G. White, *Selected Messages*, sv. 1, str. 374.1; www.egwwritings.org.

77 Ellen G. White, *Das Wirken des Heiligen Geistes* (Lüneburg, 2006.), str. 260.

78 Ellen G. White, *Isusov život*, str. 313.

79 Ellen G. White, *Das Wirken des Heiligen Geistes* (Lüneburg, 2006.), str. 243.

80 Ellen G. White, *Das Wirken des Heiligen Geistes* (Lüneburg, 2006.), str. 243.

VAŽNOST OSOBNOG BOGOSLUŽJA

Kakvo značenje ima osobno bogoslužje, ako je toliko važno da se svakodnevno predajemo Isusu i svakodnevno molimo za ispunjenje Duhom Svetim?

Naveli smo tekstove iz Biblije i citate koji nam pokazuju da se naš unutarnji čovjek obnavlja iz dana u dan. **To baca jasno svjetlo na duboko značenje našeg svakidašnjeg osobnog bogoslužja.**

Temelj svekolikog bogoslužja u Hramu bio je prinošenje jutarnjih i večernjih žrtava. U subotu je prinošena i još jedna dodatna žrtva (Brojevi 28,4.10). Kakvo značenje ima žrtva?

„Žrtva je bila utjelovljenje potpune predaje grešnika Bogu. Tu čovjek ne zadržava ništa za sebe, sve pripada Bogu.”⁸¹

„Vrijeme određeno za jutarnju i večernju žrtvu smatralo se svetim i poštovalo se kao propisano vrijeme bogoslužja u cijelom izraelskom narodu. ... Ovaj običaj je za kršćane primjer jutarnje i večernje molitve. Premda Bog osuđuje puki obred, bez duha bogoslužja, On s velikim zadovoljstvom gleda na one koji Ga ljube, klanjajući se jutrom i večerom i traže oprost za učinjene grijeha i iznose svoje zahtjeve za potrebnim blagoslovima.”⁸²

Jesmo li primijetili da su svakidašnja bogoslužja povezana sa subotom osnova duhovnog života? Pokazuje li nam to da se tu radi o svakidašnjoj predaji Isusu Kristu, koji je pozvan da prebiva u nama preko Duha Svetoga?

Dati Bogu svakog dana prvenstvo ispred svega drugog najvažnije je duhovno načelo. Isus je rekao u Govoru na Gori blaženstava: „*Tražite stoga najprije Kraljevstvo i pravednost njegovu, a sve će vam se ostalo dodati.*” (Matej 6,33)

Božje kraljevstvo znači sada imati Krista u srcu. Radi toga je nužna svakidašnja predaja i svakidašnja molba za Duha Svetog u vremenu koje nasamo provodimo s Bogom. Kada jednom budemo stajali pred Bogom, presudno pitanje bit će jesmo li držali i održali spasonosni osobni odnos s Isusom (Ivan 15,1.17). Nemate li i vi čežnju za većim ispunjenjem Duhom po vjeri?

81 Fritz Rienecker, *Lexikon zur Bibel* (Wuppertal, 1964.), str. 1017.

82 Ellen G. White, *Patrijarsi i proroci*, str. 354.

Onaj tko ne provodi, ili provodi rijetko, tiho vrijeme nasamo s Gospodinom, ili nedovoljno njeguje osobno bogoslužje, možda će samo jednom tjedno biti duhovno ojačan na javnom bogoslužju. To je kao kada bi netko jeo samo jednom tjedno. Zar ne bi bilo besmisleno hraniti se jednom tjedno? Znači li to da je svaki kršćanin koji ne održava osobno bogoslužje tjelesan?

Ako ostane u takvom stanju, to bi značilo da nije spašen. Ako smo tjelesni, osobno bogoslužje treba nam biti obvezna vježba. A ako smo duhovni, ono nam sve više i više prerasta u osnovnu potrebu.

Da bismo imali Kristovu pravednost, moramo se pod utjecajem Duha Svetoga svakodnevno mijenjati; samo tako možemo postati dionici božanske naravi.

Prije više godina pročitao sam džepnu knjigu *I was a Gangster (Bio sam gangster)* autora Jima Vausa. On je bio kriminalac koji se obratio i koji je bez izuzetaka priznao sve svoje grijehе – npr. krivokletstvo, krađe itd. On je pritom doživio da se Bog izvanredno umiješao u njegov život. To je ostavilo na mene dubok dojam i rekao sam sebi: „Meni je dobro u svakom pogledu, ali nemam takva iskustva.“ U molitvi sam tada rekao Gospodinu: „Oče nebeski, i ja želim priznati sve svoje grijehе za koje znam i koje ćeš mi još pokazati. Osim toga, ustajat ću ubuduće sat vremena prije da bih se molio i čitao iz Biblije. I onda želim vidjeti hoćeš li se umiješati i u moj život.“

Neka je slava i hvala Bogu koji se umiješao i u moj život! Od tog je vremena moje jutarnje bogoslužje povezano sa subotom temelj mojeg života s Bogom.

Svakidašnjom predajom Bogu i stalnim ispunjenjem Duhom Svetim naš se život pozitivno mijenja. To se događa na našem bogoslužju.

OBOŽAVANJE U DUHU I ISTINI

Naša je velika potreba obožavanje Boga. U posljednjoj božanskoj poruci čovječanstvu govori se o štovanju Stvoritelja nasuprot klanjanju Zvijeri (Otkrivenje 14,6-12). Vanjski znak obožavanja Boga je subota (štovanje Stvoritelja). Unutarnji stav obožavanja prikazan nam je u Evanđelju po Ivanu: „*Ali dolazi čas, i već*

je tu, kad će se pravi klanjaoci klanjati Ocu u duhu i u istini; jer takve klanjaoce traži Otac. Bog je duh, i koji mu se klanjaju, moraju mu se klanjati u duhu i u istini." (Ivan 4,23.24 – Šarić)

Klanjati se u duhu sigurno znači svjesno obožavanje, ali i ispunjenje Duhom Svetim. Moliti se u istini znači živjeti u potpunoj predaji Isusu, jer je On utjelovljena istina. Isus je rekao: „Ja sam ... istina.” (Ivan 14,6) To također znači Isusovim prebivanjem u nama živjeti po Božjoj riječi i po Njegovim propisima jer je On rekao: „Tvoja je riječ istina.” (Ivan 17,17b) „Zakon je tvoj sama istina.” (Psalam 119,142) Ako mi sada u životu ne obožavamo Boga, ne prijeti li nam onda opasnost da u presudnom trenutku padnemo? To će biti veliki problem za tjelesne kršćane.

Mislim da svi mi želimo napredovati uz Božju pomoć i stjecati veće spoznaje. Možda je za neke sljedeće manjkavo viđenje bilo prepreka njihovom napredovanju.

KRŠTENJE I DUH SVETI

Neki misle da su ispunjeni Duhom Svetim zato što su kršteni, i time je onda sve u redu i nije im ništa više potrebno. D. L. Moody napisao je o tome sljedeće riječi: „Velik broj ljudi misli da su, kad su jednom bili ispunjeni Duhom Svetim, ispunjeni za sva vremena. O, prijatelji moji, mi smo probušene posude; stoga sve vrijeme moramo biti izravno pod izvorom da bismo bili puni.”⁸³

Joseph H. Waggoner o tome piše: „U svim slučajevima u kojima se krštenje smatra dokazom posjedovanja dara Duha, grešnik koji se kaje uljuljkuje se u tjelesnu sigurnost. On ima povjerenje isključivo u svoje krštenje kao znak Božje naklonosti. Krštenje, a ne Duh, u njegovom srcu postaje njegov ‚zalag sigurnosti‘ ili njegovo svjedočanstvo.”⁸⁴

Krštenje je vrlo značajna odluka koja odgovara Božjoj volji i koja ima trajno značenje. Ali mi ne trebamo gledati na jedan do-

83 D. L. Moody, *They Found the Secret*, str. 85,86; citirano u *10 Days – Prayers and Devotions ...*, Dennisa Smitha, str. 23.

84 Joseph H. Waggoner, *The Spirit of God* (Battle Creek, Michigan 1877.), str. 35f, citirano u *How to Be filled With the Holy Spirit and Know it*, R&H, 1991.

gađaj iz prošlosti kao dokaz da smo ispunjeni Duhom Svetim. Naprotiv, potrebno je znati sada jesmo li ispunjeni Duhom Svetim.

Neki ljudi su dobili Duha Svetoga i prije nego što su kršteni, primjerice Kornelije i njegovi ljudi ili Savao, dok su Ga drugi primili tek nakon krštenja, primjerice Samarijanci ili dvanaestorica u Efezu. Ali je sasvim svejedno jesu li Duha Svetoga primili prije, za vrijeme ili nakon krštenja; bitno je da Ga mi dobijemo i da se On sada nalazi u našem srcu. Nije presudno ono što se dogodilo nekada u prošlosti, nego kakvo je moje sadašnje stanje.

Moram još jednom podsjetiti: mi smo dobili tjelesni život pri rođenju, koji zadržavamo cijelog našeg vijeka. Taj život se održava svakidašnjom prehranom, tjelesnom aktivnošću, spavanjem itd. Da nije toga, već odavno ne bismo bili među živima. Za duhovno životno područje vrijede isti zakoni kao i za tjelesno. Novi život dobili smo preko Duha Svetoga kad smo se u potpunosti predali Kristu, tako da ostaje u nama. I On ostaje u nama primjenom sredstava koja nam Bog stavlja na raspolaganje. Novi život održava se preko Duha Svetoga, molitve i Božje riječi. Mogu samo ponoviti riječi Ellen G. White: „Prirodni život u svakom trenutku čuva božanska sila; ali on se ne održava izravnim čudom, već korištenjem blagoslova koji su nam stavljeni nadohvat ruke. Tako i duhovni život održava uporaba sredstava za koja se pobrinula Providnost.”⁸⁵

To znači da nam je Duh Sveti pri ponovnom rođenju dan da ostane u nama. Ali to ostajanje povezano je sa svakidašnjom upotrebom onih sredstava koja nam je Gospodin stavio na raspolaganje. Kakav rezultat možemo očekivati ako ne koristimo ta sredstva?

Duh Sveti najvažnije je od svih „sredstava”, a uz Njega dolazi i molitva, povezanost s Bogom preko Njegove riječi, sudjelovanje u bogoslužjima, naša služba u Isusovo ime itd.

Mislim da je svakom od nas jasno da se trebamo svakodnevno brinuti o našem unutarnjem čovjeku. Ako to ne činimo, snaći će nas žalosne posljedice. Kao što se ne možemo hraniti na zalihu, isto tako ne možemo primati ni Duha Svetoga na zalihu. „Bog

85 Ellen G. White, *Djela apostolska*, str. 284.

ne poklanja (danas) pomoć za sutra.⁸⁶ Potrebna je svakidašnja predaja Kristu i mi moramo svakog dana pozivati Duha Svetog u naš život.

Obje naše molbe ipak služe samo jednoj svrsi. To su dvije strane jedne te iste medalje: bliska osobna veza s Kristom. Predajom se potpuno povjeravam Njemu, a molbama za Duha Svetoga pozivam Ga u svoje srce. Osim toga, i Ivan 3,24 (vidi i 14,17.23) pokazuje nam da Isus preko Duha Svetoga prebiva u nama: „*I po tom poznajemo da je u nama: po Duhu kojega nam je dao.*”

DJELOVANJE DUHA SVETOGA

Ako je Duh Sveti u meni, onda On čini ono što je Krist već učinio. Rimljanima 8,2 nam kaže: „*Ta zakon Duha života u Kristu Isusu oslobodi me zakona grijeha i smrti.*” Zakon Duha možemo objasniti kao način na koji Duh Sveti djeluje u srcu koje se predalo Bogu. Samo Duh Sveti može oživiti u meni ono što je učinio Krist. Ellen G. White to dobro objašnjava: „**Duh Sveti treba im biti podaren kao sila koja preporuča, jer bi bez nje Kristova žrtva bila beskorisna.** ... Duh čini djelotvornim ono što je izvojevao Otkupitelj svijeta. Duh Sveti čisti srce. Posredovanjem Duha vjernik postaje sudionikom u božanskoj naravi. ... Božja sila očekuje njihov zahtjev i prihvaćanje.”⁸⁷

Thomas A. Davis opisuje taj postupak na ovaj način: „To znači da je čak djelotvornost Kristovog djela za ljude ovisna o Duhu Svetom. Bez Njega bi sve što je Isus učinio na Zemlji – u Getsemaniju, na križu ili uskrsnućem iz groba, kao i velikosvećeničkom službom na Nebu – bilo bezuspješno. Uspjeh Kristovog djela bio bi samo malo veći od bilo koje velike svjetske religije, ili od nekog etničkog vođe. Usprkos tome što je Isus nasuprot njima bio Bog, ipak ne bi mogao spasiti ljude samo svojim primjerom i svojim naukom. Da bi se to promijenilo, potrebno je djelovati u njima.

86 Ellen G. White, *Isusov život*, str. 313.

87 Ellen G. White, *Isusov život*, str. 671, 672.

To djelo vrši se preko Duha Svetoga koji je poslan da čini u srcima ljudi ono što je Isus učinio mogućim.⁸⁸

Zar to nije već veliki razlog da se pobrinemo za ispunjenje Duhom Svetim?

„Kad Božji Duh osvoji srce, On preobražava i život. Grješne misli se odbacuju, zla djela se napuštaju; ljubav, poniznost i mir zauzimaju mjesto srdžbe, zavisti i svađe. Radost zauzima mjesto žalosti i lice odsjaja nebeskom svjetlošću.“⁸⁹

Postoje još mnogi dragocjeni rezultati kao posljedica života s Duhom Svetim, ali i mnogi nedostaci i gubitak života bez Njega. Razlika u životu s Duhom Svetim i života bez Njega opširnije je obrađena u 3. poglavlju.

JESAM LI ISPUNJEN DUHOM SVETIM?

Pozivam vas da si postavite sljedeća pitanja u vezi s ispunjenjem Duhom Svetim:⁹⁰

- ▶ Primjećuje li se u mojem životu djelovanje Duha Svetoga? Je li Isusa u meni učinio velikim i živim? (Ivan 15,16)
- ▶ Slušam li i razumijem unutarnji glas Duha Svetoga? Može li me On voditi u malim kao i u velikim odlukama u mojem životu? (Rimljanima 8,14)
- ▶ Je li se u meni probudila nova vrsta ljubavi prema drugim ljudima? Daje li mi Duh Sveti nježno suosjećanje i veliku brigu za ljude, koje u normalnim okolnostima ne bih izabrao za prijatelje? (Galaćanima 5,22.23; Jakov 2,8.9)
- ▶ Doživljavam li kako mi Duh Sveti pomaže u ponašanju prema mojim bližnjima? Daje li mi božanski Pomoćnik prave riječi koje prodiru u srca ljudi koji imaju brige i probleme?
- ▶ Daje li mi Duh Sveti snagu kojom drugim ljudima mogu objasniti Isusov život i povesti ih u Njegovo kraljevstvo?
- ▶ Osjećam li da je božanski Pomoćnik uz mene u molitvi i da

88 Thomas A. Davis, *How to be a victorious Christian*, R&H.

89 Ellen G. White, *Isusov život*, str. 173.

90 Catherine Marshall, *Der Helfer* (Erzhausen, 2002.), str. 24.

mi pomaže da najdublje osjeća je svojeg srca iznesem pred Boga na pravi način?

Ako razmislimo o ovim pitanjima, vidjet ćemo kolika je naša potreba da rastemo u Duhu Svetom, da Ga bolje upoznamo i da Ga više volimo.

Jedan brat je napisao sljedeće: „Moj otac i ja smo se pomirili. Nakon proučavanja knjige *Koraci prema osobnom buđenju* imao sam divan doživljaj ispunjenja Duhom Svetim. Posebno oduševljavajuće za mene je bilo da Sveti Duh hoće i može djelovati u svim područjima mojeg života.“

POMIRENJE OCA I SINA

„Moj odnos s ocem uvijek je bio prilično kompliciran. Moje želje i molitve u djetinjstvu i mladosti uvijek su bile usmjerene na to da imam bolji odnos sa svojim ocem; međutim, postajalo je sve gore i gore. Prošlo je još šest-sedam godina kada je Bog ispunio veliku prazninu u mojem srcu. Za vrijeme proučavanja i molitve za ispunjenje Duhom Svetim, moja supruga i ja imali smo velika iskustva s Bogom. Molili smo se Bogu za naše roditelje, a posebno za mojeg oca. U to sam vrijeme dobio neku novu silu da volim oca i mogao sam mu sve oprostiti, što u našim odnosima u vrijeme mojeg djetinjstva nije bilo moguće. Moj otac i ja sada smo prijatelji. On također postaje sve duhovniji i drugim ljudima govori o Bogu. Danas, dvije godine poslije, odnos s mojim ocem je još uvijek vrlo dobar. Zahvalan sam Bogu za to iskustvo. Prije sam se osjećao tako bespomoćnim i često jako osamljenim, ali otkad se svakodnevno molim za ispunjenje Duhom Svetim, doživljam sasvim nov i divan način života i odnosa s Bogom.“ (Ime poznato autoru)

Molitva: *Gospodine Isuse, hvala Ti što želiš prebivati u meni preko Duha Svetoga. Hvala Ti što zahvaljujući mojem svakidašnjem posvećenju Tebi, naš odnos povjerenja i ljubavi stalno raste. Gospodine, pomози mi da bolje upoznam Duha Svetoga i Njegovu službu. Želim znati što On čini za mene, članove moje obitelji i za moju crkvu, i kako možemo imati sigurnost da smo Ga nakon dnevne molitve primili. Hvala Ti na tome. Amen.*

Ellen G. White je napisala: „Isusu je Duh Sveti bio dan u potpunosti. Tako će biti darovan i svakom Kristovom sljedbeniku kad Mu potpuno preda srce da bude Njegovo prebivalište. Sam Gospodin nam kaže: ‘... već se napunite Duhom’ (Efežanima 5,18), a ta zapovijed istodobno je i obećanje o ispunjenju. Ocu je bilo ugodno u Kristu ‘nastaniti svu puninu’, a ‘po njemu ste i vi ispunjeni’ (Kološanima 1,19; 2,10).“⁹¹

91 *Misli s Gore blaženstava*, str. 21.

KOJE RAZLIKE MOŽEMO OČEKIVATI?

Što dobivamo ako smo ispunjeni Duhom Svetim?

Što gubimo ako se ne molimo za Duha Svetoga?

USPOREDBA TJELESNOG I DUHOVNOG KRŠĆANSTVA

Posljedice tjelesnog kršćanstva za pojedinca već su djelomično spomenute. Između ostalog one se izražavaju i u sljedećem:

- ▶ Čovjek koji se nalazi u takvom stanju nije spašen (Rimljanima 8,6–8; Otkrivenje 3,16).
- ▶ U takvom se čovjeku ne nalazi Božja ljubav agape (Rimljanima 5,5; Galaćanima 5,22); on je upućen isključivo na svoju ljudsku ljubav.
- ▶ Kod njega nije slomljena moć grijeha (Galaćanima 5,16; Rimljanima 8,2).
- ▶ On nije primio „silu po bogatstvu slave njegove“ (Efežanima 3,16.17).
- ▶ U njemu ne živi Krist (1. Ivanova 3,24).
- ▶ Nije dobio silu da bude Kristov svjedok (Djela 1,8).
- ▶ Ponaša se prema ljudskim mjerilima (1. Korinćanima 3,3) tako da lakše nastaju napetosti i rivalstva.
- ▶ U pravilu mu je jako teško prihvatiti neku opomenu.
- ▶ Njegov molitveni život ima nedostatke.
- ▶ On ima samo ljudske sposobnosti za praštanje i zaboravljanje nečije krivnje.

Tjelesni kršćanin djelomično postupa kao naravan čovjek. Pavao kaže: „*Jer još ste tjelesni... zar po ljudsku ne postupate?*“ (1. Korinćanima 3,3) Ali njegovo ponašanje djelomično liči na pona-

šanje duhovnog čovjeka, iako on to čini samo vlastitom silom i sposobnostima.

Duhovni kršćanin doživljava Božju puninu: „*Neka vam dadne po bogatstvu Slave svoje ojačati se po Duhu njegovu u snazi za unutarnjeg čovjeka da po vjeri Krist prebiva u srcima vašim te u ljubavi ukorijenjeni i utemeljeni možete shvatiti sa svima svetima što je Dužina i Širina i Visina i Dubina te spoznati nadspoznatljivu ljubav Kristovu da se ispunite do sve Punine Božje. Onomu pak koji snagom u nama djelatnom može učiniti mnogo izobilnije nego li mi moliti ili zamisliti – Njemu slava u Crkvi i u Kristu Isusu za sva pokoljenja vijeka vjekovječnoga! Amen.*“ (Efežanima 3,16-21)

POSljedICE TJELESNOSTI U KRŠĆANSTVU

Žao mi je zbog svih gubitaka koji su nastali u mojem životu i djelovanju zbog nedostatka Duha Svetoga. Pokazuje se nažalost i na ovom području da mi ne možemo nikoga voditi dalje nego samo dotle dokle smo i sami stigli. Moramo uzeti u obzir i to da se nedostaci pojedinca u obitelji i u crkvi zbrajaju ili umnožavaju.

Djeca i mladi

Tjelesnost je plodno tlo za liberalan kršćanski život. Pokušava se nesvjesno i s dobrom namjerom učiniti ono što se ne može, i onda se traže razni izlazi. Je li to razlog zbog kojeg gubimo mnoge naše mlade? Jesmo li svojoj djeci i mladima, možda nesvjesno ili zbog nekih drugih razloga, dali primjer tjelesnosti? Možda su oni zbog toga postali tjelesni kršćani i zato se bore s razočaranjem? Možda je to razlog što mnogi sve olako uzimaju i ne dolaze na bogoslužja ili su otišli iz crkve?

Jedan stariji brat je prije kratkog vremena objasnio svojoj crkvi: „Postoji razlog za probleme koji se pojavljuju danas u našem životu i u životu mnogih naših mladih. Mi stariji nismo razumjeli djelovanje Duha da bismo Njime bili ispunjeni.“⁹²

92 Garrie F. Williams, *How to Be Filled With the Holy Spirit and Know it* (R&H,1991.).

„Polovični kršćani gori su od nevjernika; jer njihove varljive riječi i neobvezno ponašanje vode mnoge na stranputicu. Nevjernik pokazuje svoju ‚zastavu‘, dok mlaki kršćanin zavodi obje strane. On nije ni dobar svjetovan čovjek, ali ni dobar kršćanin. Sotona ga koristi za djelo koje nitko drugi ne može obaviti.“⁹³

Ako nasuprot tome živimo duhovnim životom, našoj djeci možemo pokazati put k Božjoj pomoći. Ellen G. White je napisala nešto zadivljujuće:

„Naučite svoju djecu da uživaju u prednosti svakodnevnog krštenja Duhom Svetim. Neka Krist u vama nađe svoju ruku pomoćnicu koja će provesti Njegove nakane. Molitvom možete steći iskustvo da vaša služba djeci bude savršeno uspješna.“⁹⁴

Mi smo naše sinove učili moliti, a jesmo li ih naučili da se svakodnevno mole za Duha Svetoga? Ili možda ni mi sami to nismo znali? Moja supruga i ja tada to nismo znali. Zahvalan sam Gospodinu što nije gledao na vrijeme neznanja. Kakvu bi divnu djecu imali duhovni roditelji kad bi se ona svakodnevno posvećivala Isusu i molila se za Duha Svetoga!

Ozračje božanske ljubavi ili samo budite fini jedni prema drugima?

Koja je razlika u ozračju u braku i obitelji, zajednici ili nekoj crkvi u vezi s duhovnošću i tjelesnošću? Što se događa ako nedostaje Božja sila za disciplinirani život, ako nedostaje Božja ljubav i sila grijeha nije slomljena, ili ako su te osobine prisutne Božjom milošću?

Konzervativni tjelesni kršćani skloni su kritici, a to nije dobro. Mada moramo govoriti o dobrom Božjem redu, istodobno moramo imati na umu da se temeljne promjene događaju ako promjena dolazi iznutra.

Liberalni kršćani sve olako uzimaju i prilagođavaju svjetovne metode, što Bog također ne može blagosloviti.

93 Ellen G. White, *Letter 44*, 1903., citirano u *Adventist Bible Commentary*, sv. 7, str. 963.

94 Ellen G. White, *Odgovorno roditeljstvo*, str. 69.70.; www.egwwritings.org.

Joseph Kidder ustanovio je da je sadašnje opće stanje Crkve sljedeće: „Bezvoljnost, površnost, svjetovnost, nedostatak velikodušnosti, iscrpljenost propovjednika, mladež koja napušta crkvu, slaba samodisciplina, planovi bez stvarne pozadine i rezultata, stalan nedostatak snažnih i angažiranih muškaraca.“⁹⁵

On vidi korijen naših problema u nedostatku povezanosti s Isusom (Ivan 15,1-5) i u prevelikom povjerenju u ljudske napore (Zaharija 4,6). Rješenje vidi u životu s Duhom Svetim (Djela 1,8).

Isus nam je dao novu zapovijed: „*Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni druge; kao što sam ja ljubio vas tako i vi ljubite jedni druge. Po ovom će svi znati da ste moji učenici: ako budete imali ljubavi jedni za druge.*“ (Ivan 13,34.35)

Ljubiti kao Isus znači ljubiti božanskom ljubavlju agape. Tu ljubav možemo imati samo ako smo ispunjeni Duhom Svetim.

„Vrhunska ljubav prema Bogu i nesebična ljubav jednih prema drugima - to je najbolji dar što ga naš nebeski Otac može dati. Ova ljubav nije trenutačna pobuda, već božansko načelo, trajna snaga. Ona ne može poteći iz neposvećenog srca niti je ono može proizvesti. Ona se nalazi samo u srcu u kojem vlada Isus.“⁹⁶

Velika je razlika jesmo li mi samo fini jedni prema drugima ili i više od toga, ljubimo li jedni druge božanskom ljubavlju. Ellen G. White daje nam značajnu uputu: „Ako se ukrasimo nakitom nježnog i tihog Duha, devedeset devet posto poteškoća koje nam zagorčavaju život, bit će izbjegnuto.“⁹⁷

Božja riječ u 1. Solunjanima 4,3-8 nagovještava nešto u vezi s bračnim životom. U ovom se odlomku između ostalog upućuje poziv da se u braku živi u časti i posvećenju. To se postavlja kao suprotnost požudnom zadovoljstvu pogana. Trostruko ukazivanje na život posvećenosti i dodatno na Duha Svetoga, omogućuje nam da prepoznamo da život pod vodstvom Duha Svetoga treba i može promijeniti i naše bračne odnose. Bog nam je dao veliko zadovoljstvo i veliko ispunjenje u bračnom životu. Zar nam

95 Joseph Kidder, *Anleitung zum geistlichen Leben* (Andrews University), PPP Folie 3+4.

96 Ellen G. White, *Djela apostolska*, str. 551.

97 Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, sv. 4, njemačka verzija, str. 380.

to ne pokazuje da nam Bog želi pomoći ne u požudi, nego u odnosu koji karakterizira nježnost i briga?

Isus se molio za jedinstvo svojih učenika: „*Molim se ... da svi budu jedno kao što ti, Oče, u meni i ja u tebi, neka i oni u nama budu da svijet uzvjeruje da si me ti poslao.*” (Ivan 17,21)

William G. Johnsson: „Mnogi adventisti tek trebaju shvatiti što znači biti jedno u Kristu. Vjerojatno smo to u prošlosti premalo cijenili ili smo 'zauzdali konja s pogrešne strane.’”⁹⁸

Krist je onda u nama kada smo ispunjeni Duhom Svetim. Duhovno kršćanstvo doprinosi uslišenju molitve našega Gospodina. Ellen G. White je napisala: „Kada su Božja djeca jedno u Duhu, svako farizejstvo i svaka samopravednost (najveći grijesi hebrejskog naroda) nestat će iz njihovih srca. ... 'Bog će objaviti svoju tajnu koja je bila sakrivena od postanka svijeta. On će pokazati kako je bogata slava tajne ove među neznabošcima, a ta je Krist u vama, nada u slavu.’ (Kološanima 1,27)”⁹⁹

Crkvena disciplina

Hoće li crkvena disciplina imati utjecaja ako nije provedena u Božjoj ljubavi? Kakve bi odluke donijela ona crkva koja bi se sastojala od pretežno tjelesnih kršćana ili čak imala tjelesnog propovjednika ili predsjednika (konferencije ili unije)? Kada razmišljam o svojoj dosadašnjoj službi, imam dojam da duhovni članovi crkve teže k tome da „palu” braću i sestre dovedu do toga da uvide svoje pravo stanje. I kada se oni pokaju i priznaju, tada je dušobrižništvo ispunilo svoju svrhu. Nasuprot tome, tjelesni kršćani mogu katkad u crkvenoj disciplini biti skloni upotrebi kazne, pa je čak i zloupotrijebiti kao sredstvo pokazivanja moći (Matej 18,15-17; 1. Korinćanima 3,1-4; 2. Korinćanima 10,3; Juda 19)

98 William G. Johnsson, *Adventgemeinde in der Zerreißprobe* (Lüneburg 1996.), str. 118.

99 Ellen G. White, *Selected Messages*, sv. 1, str. 386.1; www.egwwritings.org.

BOŽJA PROROČKA RIJEČ ZA POSLJEDNJE VRIJEME

Gospodin nam preko proroka otkriva važne razvoje događaja (Amos 3,7). Tako nam je dao važne proročke vijesti za posljednje vrijeme preko Ellen G. White. A budući da se posljednje vrijeme umnogome razlikuje od prethodnih vremena, bilo je važno i potrebno dobiti odgovarajuće dodatne informacije s Božje strane. Izraženo suvremenim jezikom, bio je potreban *update*, što znači dovesti nešto na aktualnu razinu. Na osnovi izjave Ellen G. White, važnost ovih vijesti proteže se sve do drugog Kristovog dolaska. Budući da one između ostalog sadrže promjenu načina života, ukore, opomene i drugo, jasno je da će ih lakše prihvatiti duhovni nego tjelesni čovjek. Naravno, ako netko ove vijesti prihvati ozbiljno, to ne mora značiti da je on i duhovan. U vezi s ovim važno je dobro razmisliti o riječima zapisanim u Ponovljenom zakonu 18,19: „*A ne bude li tko poslušao mojih riječi što ih prorok bude govorio u moje ime, taj će odgovarati preda mnom.*”

To nam jasno pokazuje da u vijestima koje nam iznose pravi proroci mi nemamo posla s tim osobama, nego s Bogom. Po čemu možemo prepoznati je li netko pravi prorok? Božja riječ navodi nam pet točaka provjere koje pravi prorok mora zadovoljavati:

1. Njegov način života – „*Prepoznat ćete ih po njihovim plodovima.*” (Matej 7,15-20)
2. Ispunjenje njegovih proročanstava – Ponovljeni zakon 18,21.22 (naravno, uz izuzetak uvjetnih proročanstava, npr. Jona).
3. Pozivanje na vjernost Bogu (u skladu s Božjom riječju) – Ponovljeni zakon 13,1-5.
4. Priznavanje Isusa Krista kao pravog Boga i čovjeka (1. Iva-nova 4,1-3).
5. Slaganje s naukom Svetoga pisma (Ivan 17,17).

Sve Božje zapovijedi i sve proročke upute dane su za naše dobro i zbog toga su vrlo dragocjene za nas. Zato im mi kao duhovni kršćani možemo biti u sili Božjoj radosno poslušni jer znamo da to doprinosi našem životnom uspjehu. „*Pouzđajte se u Jahvu svoga Boga i održat ćete se; pouzđajte se u njegove proroke i budite sretni!*” (2. Ljetopisa 20,20)

O vezi između života s Duhom Svetim i riječima pravog proroka u Poukama iz Biblije napisano je sljedeće: „Onaj tko odbacuje riječi proroka, zatvara se za primanje uputa od strane Duha Svetoga. Posljedice koje to izaziva danas, ni u čemu se ne razlikuju od posljedica koje su izazivane u tadašnje vrijeme – gubitak odnosa s Bogom i otvaranje srca za negativne utjecaje.”¹⁰⁰

PLANIRANJE I STRATEGIJA

Naša je zadaća traženje dobrih rješenja i metoda za ostvarivanje crkvenih i misijskih ciljeva. Tu se radi o našim planovima i strategijama. Pritom mislimo na duhovno jačanje crkava i na spašavanje duša.

Kršten sam prije šezdeset pet godina, a već četrdeset tri godine sam u propovjedničkoj službi. Za to smo vrijeme razvijali mnoge programe i metode rada. U tome smo bili vrlo marljivi. U vezi s ovim moram ipak ponovno naglasiti riječi Dwighta Nelsona iz 2005. godine:

„Naša crkva je do iznemoglosti razvijala zadivljujuće forme, planove i programe, ali ako konačno ne priznamo naš duhovni bankrot [nedostatak Duha Svetoga], koji je obuzeo mnoge propovjednike i odgovorne vođe, nećemo se nikada uzdići iznad formalističkog kršćanskog života.”¹⁰¹

Isto to piše i Dennis Smith: „Ja nisam protiv planova, programa i metoda, ali se bojim da smo se često oslanjali na njih da bismo unaprijedili Božje djelo. Planovi, programi i metode neće završiti Božje djelo. Veliki propovjednici Evandjelja, divni kršćanski koncerti i satelitski prijenosi neće završiti Božje djelo. Završit će ga Duh Božji koji govori i služi preko Duhom ispunjenih muškaraca i žena.”¹⁰²

100 Pouke iz Biblije, Priručnik za učitelje, 11. listopada 1989., komentar uz 8. pitanje.

101 Helmut Haubeil (ur.), *Missionsbrief*, br. 34 (Bad Aibling, 2011.), str. 3; vidi također 5. poglavlje „Ključ za provođenje u praksu” u ovoj knjizi, str. 95.

102 Dennis Smith, *40 Days – Prayers and Devotions to Prepare for the Second Coming* (R&H, 2009.), str. 61.

KRŠTENJE I SPAŠAVANJE DUŠA

Sveto pismo pokazuje nam da je Duh Sveti bitni preduvjet za zadobivanje duša za Krista (vidi Djela apostolska). S jedne strane mi imamo crkve koje brzo rastu, a s druge strane crkve koje stagniraju ili se čak smanjuju. Za mene je samo jedno sigurno: glavni uzrok je nedostatak Duha Svetoga. Naravno da su nas ti problemi jako zaposlili i mi smo razvili ili prilagodili mnoge planove i programe. Po tome vidimo da nedostatak Duha Svetog izaziva veliko zalaganje uz gubitak sredstava i vremena, i to zbog toga što idemo nepotrebnim ili neuspješnim putovima. Dva citata Ellen G. White pojašnjavaju tu situaciju:

„Gospodin sada ne radi na tome da mnoge ljude dovede u spoznaju istine zbog članova crkve koji se nisu nikada obratili, i onih koji su jednom bili obraćeni pa su otišli, ali su se vratili. Kakav bi utjecaj imali ti neposvećeni [tjelesni] članovi crkve na novoobraćene članove?“¹⁰³

„Kad bismo se ponizili pred Bogom i bili ljubazni, učtivi, su-sretljivi i puni suosjećanja, na istinu bi se obratilo stotinu ljudi gdje se danas obraća samo jedan.“¹⁰⁴

S druge strane, krštavali smo ljude koji nisu bili dovoljno pripremljeni. Ellen G. White o tome piše: „Novorođenje je rijetko iskustvo u ovo vrijeme. A to je osnovni razlog što imamo toliko poteškoća u našim crkvama. Mnogi koji prihvaćaju Kristovo ime, neposvećeni su. Oni su kršteni, ali živi ‚pokopani‘. Njihovo ‚ja‘ nije umrlo i zbog toga nisu ustali u novi život.“¹⁰⁵

Te su riječi napisane 1897. godine. Kako je danas? Problem je u tome da onaj tko nije nanovo rođen, taj nije ispunjen Duhom Svetim. Isus je rekao: „Ako se tko ponovo ne rodi vodom i Duhom [Svetim], ne može ući u kraljevstvo Božje.“ (Ivan 3,5b – Šarić). Zar se u naše vrijeme ne suočavamo s nedostatkom Duha Svetoga na svim područjima?

103 Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, sv. 6, str. 371; www.egwwritings.org.

104 Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, sv. 9, str. 189; www.egwwritings.org.

105 Ellen G. White, *Manuscript 148*.

DUH SVETI I PROPOVIJEDANJE

Bog nam je poslao poruku o značenju Duha Svetoga u propovijedanju Evanđelja:

„Propovijedanje riječi bilo bi beskorisno bez stalne prisutnosti i pomoći Duha Svetoga. To je jedini uspješni učitelj božanske sile. Jedino kad Duh prati istinu do srca, ona će probuditi savjest ili preobraziti život. Čovjek može biti spreman iznijeti slovo Božje Riječi, on može biti upoznat sa svim njezinim zapovijedima i obećanjima, ali ako Duh Sveti ne usadi istinu, nijedna duša neće pasti na Stijenu i razbiti se. Nikakvo obrazovanje, nikakve prednosti, ma kako velike, ne mogu bez suradnje Božjeg Duha učiniti čovjeka provodnikom svjetlosti.“¹⁰⁶

Evanđelje se ne propovijeda samo u propovijedima, nego i na predavanjima, na biblijskim satovima ili u malim skupinama po kućama.

Randy Maxwell napisao je: „Ali smo bez sile i u misionom smislu (skoro) bezuspješni zato što nam nedostaje djelotvorna veza s našim živim Bogom.“¹⁰⁷

Je li nedostatak Duha Svetoga također uzrok straha? Emilio Knechtle ima pravo kada kaže: „Zašto ... zli, pokvareni svijet ne uspijevamo okrenuti naglavačke? Nešto je pogrešno u našim osvjedočenjima. Mi se bojimo sukoba, bojimo se sudara, bojimo se poteškoća, strah nas je da ne izgubimo svoj položaj, strah nas je da ne izgubimo ugled, da ne izgubimo život. Zato šutimo i skrivamo se. Ustručavamo se svijetu odnijeti Evanđelje na brižan ali silan način.“¹⁰⁸

Rješenje problema nalazimo u Djelima: „I pošto se pomoliše, potrese se mjesto gdje bijahu sabrani, i svi se napuniše Duha Svetoga te stanu navješćivati riječ Božju smjelo.“ (Djela 4,31)

106 Ellen G. White, *Isusov život*, str. 671,672.

107 Randy Maxwell, *How to Be Filled With the Holy Spirit and Know it* (R&H, 1991.).

108 CD „Die letzte Vorbereitung“, dio 6.

DUH SVETI I NAŠA LITERATURA

U vezi s našom literaturom Ellen G. White je pisala: „Članak koji je napisan pod nadahnućem Duha Svetoga i potvrđen od anđela, na isti način ostavlja dubok dojam na čitatelja. Ali ako autor jednog teksta ne živi na slavu Božju i nije Mu se potpuno posvetio, tada anđeli primjećuju taj nedostatak sa žaljenjem. Oni se odvrćaju od toga i ne ostavljaju dojam na čitatelja jer Bog i Njegov Duh nisu u tome. Riječi su možda dobre, ali one ne sadrže izgrađujući utjecaj Božjeg Duha.”¹⁰⁹

Želim još jednom naglasiti: *Nije sve što smo radili bilo pogrešno. Ni u kojem slučaju. Mi smo razvili dobre i jako dobre stvari; mnogi od nas bili su vrlo angažirani. Koliko god je to bilo moguće, Gospodin je sigurno blagoslovio naše ljudsko zalaganje. Ali ostaje veliko pitanje: Prilazimo li mi tim zadacima kao tjelesni ili kao duhovni kršćani? Jedno je sigurno: kada do rješenja pokušavamo doći na tjelesnoj osnovi, uzalud ćemo potrošiti mnogo vremena. Učinit ćemo mnoge stvari koje na kraju neće donijeti nikakve koristi.*

DUH SVETI: BEZ RANE KIŠE NEMA NI KASNE

„Rana kiša, ispunjenje Duhom Svetim, vodi nas k nužnom duhovnom sazrijevanju koje nam je potrebno da bismo imali koristi od kasne kiše.”¹¹⁰

„Kasna kiša, pridonoseći sazrijevanju zemaljske žetve prikazuje duhovnu milost koja priprema Crkvu za dolazak Sina Čovječjega. Ali ako nije pala rana kiša, neće biti života, zelene vlati neće izniknuti. Ako rane kiše nisu obavile svoj posao, kasna kiša ne može dovršiti sazrijevanje roda.”¹¹¹

109 Ellen G. White, *PH 016*, str. 29; www.egwwritings.org.

110 Dennis Smith, *40 Tage – Andachten und Gebete zur Vertiefung Deiner Gottesbeziehung*, (Beč, 2013.), str. 175.

111 Ellen G. White, *Vjera kojom živim*, str. 341.

DUH SVETI I BIBLIJSKO POSVEĆENJE

„Ovo se djelo [biblijsko posvećenje] može izvršiti samo vjekom u Krista, silom Božjega Duha koji boravi u nama.“¹¹²

VELIKA MISIONARSKA DJELA BEZ DUHA SVETOGA?

Mogu li se velike institucije, uspješni evangelizacijski programi i silne misionarske strategije razvijati bez Božjeg Duha? Andrew Murray, veliki misionar u Južnoj Africi, znao je da je to i te kako moguće i da je to u velikom dijelu kršćanstva stvarnost jer je napisao sljedeće:

„Mogu [o Bogu] propovijedati ili pisati, razmišljati ili meditirati i tome se radovati, mogu biti zauzet stvarima iz Božje riječi i Njegovog kraljevstva – a ipak je moguće da u svemu tome primjetno nedostaje djelovanje Duha Svetoga. Kada čovjek razmišlja i pita zašto sve te propovijedi u Kristovoj crkvi sadrže tako malo sile koja mijenja, pokazuju tako malo rezultata za vječnost usprkos velikom zalaganju i propovijedana riječ ima tako malo sile da vjerne vodi na predaju [Bogu] i posvećenje, bojim se da odgovor glasi: *Zbog odsutnosti Duha Svetoga*. I zašto je tako? Za to može postojati samo jedan razlog: 'tijelo' (vidi Galaćanima 3,3) i ljudska sila zauzeli su mjesto koje bi trebao imati Duh Sveti.“¹¹³

DUH SVETI I ZDRAVLJE

„Zaklinjem vas, braćo, milosrđem Božjim: prikažite svoja tijela za žrtvu živu, svetu, Bogu milu – kao svoje duhovno bogoslužje.“ (Rimljanima 12,1)

„Ne znate li? Hram ste Božji i Duh Božji prebiva u vama. Ako tko upropašćuje hram Božji, upropastit će njega Bog. Jer hram je Božji svet, a to ste vi.“ (1. Korinćanima 3,16.17)

„Ili zar ne znate? Tijelo vaše hram je Duha Svetoga koji je u vama, koga imate od Boga, te niste svoji. Jer kupljeni ste otkupninom. Pro-

¹¹² Ellen G. White, *Velika borba*, str. 469.

¹¹³ Randy Maxwell, *If My People Pray* (PPPA, 1995.).

slavite dakle Boga u tijelu svojem!" (1. Korinćanima 6,19.20; vidi Izlazak 15,26)

Ljudi ispunjeni Duhom Svetim hram su Božji. Jeste li nekada razmišljali o tome kakav bi konačan zaključak iz toga proizašao za vaš život? Hram je mjesto Božjeg prebivanja. Bog je rekao Mojsiju: „*Neka mi sagrade Svetište da mogu boraviti među njima.*“ (Izlazak 25,8)

Ako mi ovu izjavu prihvatimo ozbiljno, onda će čuvanje zdravlja i naš način života postati sastavni dio našeg sljedbeništva. Naše tijelo je Božje vlasništvo. Želite li se savjesno odnositi prema Božjem vlasništvu? Da, mi se želimo savjesno odnositi prema našem tijelu, i to prema Božjim uputama! Ali to zahtijeva određeni stupanj discipline. Onaj tko je ispunjen Duhom Svetim, radosno se pokorava toj disciplini. Plaća je bolje zdravlje tijela, duha i duše. A onaj tko nije ispunjen Duhom Svetim, njemu će to biti teško i zbog toga će morati trpjeti posljedice. Bog očekuje od nas da Njemu na slavu, za Njegovu službu i za našu osobnu radost, svoje tijelo održavamo u najboljem mogućem stanju. I u vezi s ovim ne postoji nikakva zamjena za ispunjenje Duhom Svetim. Kada Isus preko Duha Svetoga živi u nama, tada je On i „*Jahve koji daje zdravlje*“ (Izlazak 15,26). Liječenje je uvijek za dobro oboljelog i na slavu Božju. Tada se može pojaviti pitanje: Liječi li onda Veliki liječnik sve?

„Jedna starija Kambodžanka došla je kao izbjeglica u hitnu službu jedne misionarske bolnice, koja je bila osnovana u izbjegličkom logoru u Tajlandu. Imala je na sebi odjeću budističke redovnice i zamolila je da je liječi Dr. Isus. Zbog toga su joj objasnili sve o Isusu; ona Mu je poklonila svoje povjerenje i bila je izliječena tjelesno i duhovno. Kada se ponovno vratila u Kambodžu, dovela je trideset sedmero ljudi Kristu.“¹¹⁴

Bog je poručio vjernom kralju Ezekiji u njegovoj bolesti: „*Izliječit ću te.*“ (2. o kraljevima 20,1-11) Ali zašto Bog nije jednostavno rekao riječ i izliječio ga, nego je dao nalog da mu se stavi oblog od suhih smokava? Očekuje li možda Bog od nas naše sudjelovanje

¹¹⁴ *Our Daily Bread* – štiva za jutarnje bogoslužje (RBC Ministries), 26. studenoga 1993.

upotrebom prirodnih ljekovitih sredstava, promjenom prehrane, tjelesnom aktivnošću, odmorom i tako dalje? Zašto Bog nije izliječio Pavla, nego mu je ostavio „trn u tijelu“? Pavao je sam napisao: „*Da se zbog uzvišenosti objava ne bih uzoholio.*“ (2. Korinćanima 12,7-10) Usprkos tome, Ellen G. White nam kaže: „Utjecaj Duha Božjeg najbolji je lijek koji bolesni muškarac ili žena mogu dobiti. Nebo poznaje samo zdravlje. Koliko su dublji nebeski utjecaji, toliko će sigurnije biti ozdravljenje oboljelog vjernika.“¹¹⁵

Vrijedno je pozornosti i karakteristično ono što je napisao jedan poslovni čovjek. On tvrdi da kod njega svi zdravstveni seminari na koje je odlazio nisu ništa postigli. Ali otkad se svakodnevno moli Bogu za Duha Svetoga, potpuno se posvetio zdravlju i prihvatio vegetarijanski način prehrane.¹¹⁶ Zar nam to ne pokazuje da nas ispunjenje Duhom Svetim motivira i daruje nam snagu da s radošću prihvatimo zdrav način života?

Ovo iskustvo je pročitala jedna sestra i zatim napisala: „Kada sam se potpuno predala Isusu, Bog je za samo jedan mjesec potpuno promijenio moj život. Nakon što sam uputila molitvu predaje, sljedećeg jutra otišla sam u kuhinju, stala pokraj mlinca za kavu, zavrtjela sam glavom i rekla sama sebi: ‘Ne, neću više piti kavu.’ Prije je to bilo nezamislivo, jer kad god sam prestala piti kavu, pet dana sam patila od strašnih glavobolja – to su bile drastične posljedice odvikavanja. Ovaj put nisam čak ni razmišljala o tome kakve bi mogle biti posljedice. Jedino sam znala da to sada više ne želim. Danas više nemam nikakvu želju za pijenjem kave.“¹¹⁷ To je bila samo jedna promjena u njezinom životu. (Tko se želi osloboditi ovisnosti, preporučujem mu *Pismo Andreasu br. 5*: „Pobjeda nad duhanom i alkoholom“. U tom je pismu detaljno objašnjen način oslobađanja od ovisnosti uz pomoć molitve zasnovane na obećanjima. Vidi i 5. poglavlje u ovoj knjizi, str. 130.)¹¹⁸

115 Ellen G. White, *Medical Ministries*, str. 12; www.egwwritings.org.

116 Elektronička pošta od 7. ožujka 2013.

117 Elektronička pošta od 18. studenoga 2014.

118 *Pismo Andreasu br. 5*, „Pobjeda nad duhanom i alkoholom“, www.missions-brief.de.

Život s Duhom Svetim vrlo je koristan za promjenu načina života. Nama su potrebne zdravstvene informacije povezane sa silom za promjenu.

Don Mackintosh, direktor programa Newstart Global, napisao je: „Prava potreba našeg vremena nije nedostatak zdravstvenog odgoja – mi imamo izvanredne informacije. Nama su potrebne zdravstvene informacije povezane sa silom da to što znamo provedemo u djelo; potrebna nam je sila za promjenu.”¹¹⁹ Zar to nije sila Evandjelja, sila Duha Svetoga?

Na kraju želim postaviti pitanje: što je s iscjeljenjima vjerom? Mogu li se ona uopće očekivati bez ispunjenja Duhom Svetim (vidi Marko 16,17.18; Jakov 5,14-16)

PRIPREMA ZA KRISTOV PONOVI DOLAZAK

Da bismo bili spremni za Isusov ponovni dolazak (ili za odlazak na počinak u Gospodinu), ne postoji nikakva zamjena za blisku zajednicu s Isusom preko Duha Svetog. Ako Krist živi u meni preko Duha Svetoga, onda sam ja Njegovom milošću pripremljen. To mi pokazuju tri područja.

Osobni odnos s Kristom

Isus je rekao: „*A ovo je život vječni: da upoznaju tebe, jedinoga istinskog Boga, i koga si poslao – Isusa Krista.*” (Ivan 17,3) „Poznavanje” ima u Bibliji mnogo dublje značenje nego što ga danas ima u našem jeziku. Podrazumijeva potpunu i brižnu uzajamnu predaju. Ona je moguća samo ako postoji život pod vodstvom Duha Svetoga. To se izražava u sljedećem citatu:

„Moramo imati živu vezu s Bogom. Moramo biti ispunjeni silom s visine preko Duha Svetoga da bismo dostigli viši stupanj; za nas ne postoji nikakva druga pomoć.”¹²⁰

¹¹⁹ Dave Fiedler, *D’Sozo* (Remnant Publications), Uvod.

¹²⁰ Ellen G. White, *Review and Herald*, 5. travnja 1892.; www.egwwritings.org.

Isus je u usporedbi o deset djevica rekao ludima: „*Ne poznam vas!*“ Koji je bio razlog tome? Nedostatak ulja, koji simbolizira nedostatak Duha Svetoga (Matej 25,1-13).

Ljudi koji su Isusa poslali na križ izvrsno su poznavali Stari zavjet. Ali zbog pogrešnog tumačenja nisu tražili osobnu vezu s Isusom. Jesmo li svjesni toga da je naraštaju posljednjeg vremena, zbog stanja kakvo vlada, potrebna najprisnija veza s Bogom?

Pravednost iz vjere

U posljednjoj Božjoj poruci čovječanstvu, u trostrukoj anđeoskoj vijesti, objavljuje se „*neprolazna radosna vijest*“ (Otkrivenje 14,6.7). Što je srž ove poruke koju treba čuti cijeli svijet? To je opravdanje milošću samo po vjeri u Isusa Krista (Efežanima 2,8.9). Oni koji u posljednjem vremenu u sili propovijedaju ovu vijest, moraju sami doživjeti silu te poruke. Oni moraju razumjeti opravdanje vjerom samo po Isusu svojem Spasitelju koji im oprašta grijeha i oslobađa ih od njih, i imati osobno iskustvo s Njim. To je moguće samo u životu koji je ispunjen Duhom Svetim, jer jedino On može osigurati poslušnost Isusu Kristu. Isusova prisutnost u nama očituje se u poslušnosti svim Božjim zapovijedima. Svijet će biti prosvijetljen tom viješću (Otkrivenje 18,1).

Ljubav prema istini

Kako se na naš život odražava ako smo ispunjeni Duhom Svetim, a kako se odražava ako nismo? ***Kako se pokazuje ljubav prema istini, proučavamo li Božju riječ i primjenjujemo li istinu u našem životu?*** U 2. Solunjanima 2,10 stoji: „...*koji propadaju poradi toga što ne prihvatiše ljubavi prema istini da bi se spasili.*“ Oni koji ne mogu biti zavedeni, imaju u srcu ljubav prema istini. Kako možemo dobiti tu ljubav? Možemo je imati samo ako je u našem srcu Isus Krist preko Duha Svetoga. U Rimljanima 5,5 piše da ljubav dolazi u naše srce „*po Duhu Svetom*“. A u Efežanima 3,17 piše da smo mi „*u ljubavi ukorijenjeni i utemeljeni*“ preko Duha Svetoga. U Ivanu 16,13 Duh Sveti nazvan je „*Duh istine*“. To nam jasno pokazuje da moramo biti duhovni kršćani da bismo imali ljubav prema istini. Imamo li mi danas problema s tom ljubavlju pre-

ma istini, prema Božjoj riječi, prema proročkoj riječi? Razmislimo također i o budućnosti: „Samo će oni koji su marljivo proučavali Sveto pismo i prihvatili ljubav prema istini biti zaštićeni od moćne prijevare koja će osvojiti svijet. ... Je li Božji narod danas tako utvrđen u Njegovoj riječi da neće popustiti pred dokazima što ih pružaju njihova osjetila?“¹²¹ Bog ne pita jesmo li mi svi razumjeli istinu, nego imamo li ljubav prema istini: „Tračnice istine leže sasvim blizu tračnica zablude, i karakterima koji nisu prosvijetljeni Duhom Svetim obje pruge možda izgledaju sasvim iste.“¹²²

PLODOVI DUHA ILI TJELESNA DJELA

„Utjecaj Duha Svetog je Kristov život u duši. Mi ne vidimo Krista niti razgovaramo s Njim, ali nam je ipak Njegov Duh Sveti blizu svugdje i na svakom mjestu. Njegov Duh djeluje u svakome i preko svakoga tko prihvaća Krista. **Onaj tko poznaje Duha u sebi, taj pokazuje plodove Duha.**“¹²³

Prema Galaćanima 5,22 plodovi su Duha ljubav, radost, mir, velikodušnost, uslužnost, dobrota, vjernost; u Efežanima 5,9 dodaju se pravednost i istina.

U Galaćanima 5,16-21 pokazuje nam se da silu grijeha u nama slama Duh Sveti. „Živite silom koju daje Duh Božji; **tada nećete slijediti svoje sebične želje.** Ljudska sebičnost bori se protiv Duha Božjeg i Duh Božji protiv ljudske sebičnosti; to dvoje protiviti se jedno drugome, tako da vi ne možete činiti dobro koje za pravo želite. **Ali ako vaš život određuje Duh Božji, tada se više ne nalazite pod vlašću zakona grijeha.**“ (Rimljanima 7,23 i 8,1) „Kamo vodi ljudska sebičnost, svatko može vidjeti: u nemoral, pokvarenost, razvrat, idolopoklonstvo i čarobnjaštvo, svađe, pakosti, rivalstvo, naglost, žudnju za priznanjem, neslogu i podjele, zavist, pijanstvo i žderanje i mnogo toga sličnog. Upozoravam vas, kao i prije: onaj tko čini takve stvari, za njega nema mjesta u Božjem novom svijetu.“ (Galaćanima 5,19-21 – slobodni prijevod)

¹²¹ Ellen G. White, *Velika borba*, str. 625.

¹²² Ellen G. White, *Letter 211*, 1903.

¹²³ *Adventist Bible Commentary*, sv. 6 (Hagerstown, 1980.), str. 1112.

DUHOVNI DAROVI

„Pod duhovnim darovima podrazumijevamo darove koji su dani posredovanjem Duha Svetoga, koji pružaju sve sposobnosti i službe potrebne crkvi da bi ispunila svoje Bogom uspostavljene funkcije. Na temelju Svetoga pisma (1. Korinćanima 12,28; Efežanima 4,11), za ohrabrenje ljudima ovi darovi uključuju takve službe kao što je vjera, iscjeljivanje, prorokovanje, objavljivanje, poučavanje, upravljanje, pomirenje, sažaljenje, samoprijegorno djelovanje i milosrđe ... u pastirskoj, evanđeoskoj, apostolskoj i učiteljskoj službi ... da bi se vjernici pripremili za službu, za izgradnju crkve.“¹²⁴

Duh Sveti je za točno određene potrebe davao i druge darove: mudrost, znanje i umjetničke sposobnosti (Izlazak 31,2–6) ili sposobnosti za bavljenje arhitekturom (1. Ljetopisa 28,12.19). Kada postanemo Isusovi učenici, mi Mu se predajemo sa svime što jesmo i što imamo. Time sve svoje darove i sposobnosti urođene i stečene, stavljamo Bogu na raspolaganje. On nam može dati i dodatne duhovne darove ili naše prirodne darove i sposobnosti poboljšati i oplemeniti.

Možemo li usprkos nedostatku Duha Svetog imati duhovne darove?

BOŽJI IZBOR ILI VLADAVINA NARODA?

Mi imamo širom svijeta demokratske odnose u crkvi, ali oni nisu nikada zamišljeni kao vladavina naroda. Demokracija je vladavina naroda. Pravi je cilj naših izbora da svaki pojedinac čuje Božji glas i na osnovi toga glasuje. Slušanjem Božjeg glasa treba se pri glasovanju obznaniti Božja volja. Svi se mi sigurno molimo prije nego što uzmemo udjela u radu odbora.

Često se prije glasovanja upućuje poziv na tihu molitvu da bi nam bilo jasno pred Bogom kako ćemo glasovati. Nehemija je rekao: „*Moj Bog mi stavi u srce ...*“ (Nehemija 7,5), a Ellen G. White je

¹²⁴ Što adventisti vjeruju..., „Crkva, darovi i službe“, točka 16.

uz Nehemiju 1 napisala: „I dok se on molio, u njegovom se duhu pojavila sveta namjera.“¹²⁵

Hoće li tjelesni kršćanin čuti Božji glas? Ako se nije svjesno i potpuno predao Bogu, sigurno neće dobiti odgovor (Psalam 66,18; 25,12). Ako netko tko je tjelesan glasuje pošteno i u najboljoj vjeri i uvjerenju, to je sigurno, ljudski gledano, u redu. Ali onog trenutka kada se počne dogovarati, to je manipulacija i grijeh.

Vođe imaju veliki utjecaj na Božje djelo. Postoji jasna razlika i može imati značajne posljedice ako upravljaju braća i sestre koje je Bog pozvao na određenu dužnost, ili ako tu dužnost vrše na osnovi ljudskog izbora.

Čitajući jednu knjigu o molitvi, postalo mi je jasno da Boga smijemo moliti da nam pokaže put kojim trebamo ići (Psalam 32,8). Tiha poslušnost Božjem glasu promijenila je cijeli moj život. O tome sam izvijestio u svojem iskustvu „Od komercijalista do propovjednika“.¹²⁶ Postoji također i audio-snimka dragocjene propovijedi Kurta Hasela, propovjednika u mirovini.¹²⁷ Spomenuo bih još jednu pisanu sveobuhvatnu propovijed iz starih vremena od Henryja Drummonda „Kako prepoznati Božju volju?“¹²⁸

Ovo potkrepljuje još jedno iskustvo od 23. rujna 2014. Misij-ski centar u Koruškoj u Austriji stajao je pred važnom odlukom: hoćemo li započeti jednu dogradnju ili ne? Mnogo toga je govorilo „za“, ali isto tako i mnogo toga „protiv“. Presudno pitanje bilo je: Što je Božja volja? Stoga više nismo iznosili argumente „za“ i „protiv“, nego smo se molili svakodnevno deset dana da nas Gospodin pripremi da slušamo Njegov glas i da nam kaže na jednom molitvenom sastanku 23. rujna 2014. (nakon odlaska posjetitelja koji su prisustvovali seminaru Newstart) hoćemo li pristupiti toj dogradnji ili ne. Na tom molitvenom sastanku sudjelovalo je dva-desetak vjernika. Nakon zajedničke molitve, svatko je još u tihom

125 Ellen G. White, *Southern Watchman*, 1. ožujka 1904.; www.egwwritings.org.

126 www.gotterfahren.info – Gott verändert Leben – Vom Prokurist zum Prediger.

127 www.gotterfahren.info – „Wege zum Ziel: Gott erfahren – Gottes Botschaft für unsere Zeit“ – tema br. 11.

128 missionsbrief.de – Henry Drummond: „Wie erkenne ich den Willen Gottes?“

molitvi molio Boga da mu kaže hoćemo li graditi ili ne. Tako osobno primljen Božji odgovor priopćen je skupini na sljedeći način.

Ako je potrebno graditi, napisati na listić „+“, ako nije, „-“, a ako nema odgovora, „0“. Ako netko nije bio siguran kakav je odgovor dobio, pokraj svojeg znaka trebao je dodati upitnik. Rezultat je za nas bio znak divnog vodstva: na listićima je 14 puta bilo napisano „+“, od toga 4 sa znakom „+?“; 6 puta „0“ i još 4 prazna listića (i još dva nejasna odgovora, koji nisu uzeti u obzir). Tako je pod Božjim vodstvom bilo sasvim jasno da je potrebno graditi. Uvjeren sam da je potrebno i da u posljednjem vremenu moramo sve više ići tim putem izravnog traženja savjeta od Boga.

To objašnjava Joel 2,28.29. Ellen G. White je u vezi s tim napisala: „Mi Ga moramo osobno čuti kako govori srcu. Kad utihne svaki drugi glas i kada u miru čekamo pred Njim, tišina duše čini Božji glas razgovijetnijim. On nam nalaže: „Prestanite i znajte da sam ja Bog.““ (Psalam 46,11)¹²⁹

NOVAC

Kakve razlike postoje između duhovnih i tjelesnih kršćana u vezi s posjedovanjem stvari i odnosa prema novcu? Smatramo li se mi vlasnicima naših sredstava ili Božjim upraviteljima? „Ljubav prema novcu i razmetanju pretvorile su ovaj svijet u lopovsku i hajdučku špilju. Pismo upozorava da će neposredno prije drugoga Kristovog dolaska prevladavati lakomstvo i nasilje.“¹³⁰

BOŽJA ZAŠTITA NA NAŠEM ŽIVOTNOM PUTU

Božji anđeli štite one koji se boje Boga. „Anđeo Jahvin tabor podiže oko njegovih štovalaca da ih spasi.“ (Psalam 34,7) „Svakom je Kristovom sljedbeniku dodijeljen anđeo čuvar. Ovi nebeski čuvari štite pravednike od sile Zloga.“¹³¹ Kada se ovdje govori da su pod Božjom zaštitom oni koji se boje Boga, Kristovi sljedbenici i

129 Ellen G. White, *Isusov život*, str. 363.

130 Ellen G. White, *Izraelski proroci i kraljevi*, str. 651.

131 Ellen G. White, *Velika borba*, str. 513.

pravednici, postavlja se pitanje odnosi li se to na sve one koji se smatraju kršćanima. Vrijedi li to i za one koji nisu svoj život sasvim predali Kristu? Vrijedi po milosti za svakoga, ako se ne otima toj zaštiti. To vrijedi i za djecu, jer je Isus u Mateju 18,10 rekao: „*Pazite da ne prezrete ni jednoga od ovih najmanjih jer, kažem vam, anđeli njihovi na nebu uvijek gledaju lice Oca mojega, koji je na nebesima.*” David, koji je potpuno predao svoj život Bogu, znao je da nema razloga za strah i strepnju. U Psalmu 27,1 on kaže: „*Jahve mi je svjetlost i spasenje: koga da se bojim? Jahve je štit života moga: pred kime da strepim?*”

ZAVRŠNA ZAPAŽANJA

Mi smo ovdje načeli samo neka područja. Postoje još mnoga područja u životu i u vjeri koja bismo mogli navesti. Za sva ta područja vrijedi:

Ako sagledamo razlike, ustanovit ćemo da nema nijednog jedinog područja u kojem život s Duhom Svetim ne pruža značajne prednosti. I obrnuto, nema nijednog jedinog područja u kojem život bez Duha Svetoga ne donosi velike nedostatke. Zar to ne bi trebao biti za nas veliki poticaj da se svaki dan posvetimo Bogu i molimo Ga za ispunjenje Duhom Svetim?

Prije nekoliko godina poletio je zrakoplov Boeing 707 s tokijskog aerodroma u London. Polijetanje je bilo vrlo uspješno. Bio je vedar sunčan dan. Uskoro su putnici mogli vidjeti poznatu japansku planinu Fuji. Tada je pilotu spontano došla misao da obleti oko planine kako bi njegovi putnici mogli uživati u ovom rijetkom pogledu.

On tada napušta utvrđeni kurs i prelazi na vizualni let. Kod vizualnog leta kapetan zrakoplova odriče se sigurnosti kontrole letenja sa zemlje i oslanja se isključivo na ono što sam vidi. Pilot je vidio planinu vrlo blizu ispod sebe; njegov visinomjer pokazivao je 4.000 metara. Ono što on nije vidio bili su silazni vjetrovi i udari vjetrova koji su bjesnjeli oko planine. Takvim vjetrovima ova le-

tjelica nije bila dorašla, zato se razbila u zraku i srušila. Svi putnici i članovi posade tom su prigodom poginuli.¹³²

Tjelesni kršćanin „u vizualnom letu“ određuje sam svoj kurs i usprkos najboljim namjerama, doživjet će propast. Duhovni kršćanin živi pod vodstvom Duha Svetoga, u odnosu zasnovanom na ljubavi i povjerenju prema svojem Gospodinu koji će ga sigurno dovesti do cilja.

Molitva: Oče nebeski, hvala Ti od srca što Isus koji preko Duha Svetoga prebiva u meni, čini tako snažnu pozitivnu promjenu u mojoj službi. Molim Te, otvori mi oči mnogo šire za službu Duha Svetoga. Daruj mi preko Njega taj život u punini koji nam Isus želi dati. Pomozi mi da u sljedećem poglavlju prepoznam ključ za rješenje tog problema i da ga primijenim u praksi. Hvala Ti od srca! Amen.

132 Kalendar Reinharda Petrika od 17. veljače 1979.

KLJUČ ZA PROVOĐENJE U PRAKSU

*Kako rješenja koja Bog ima za mene mogu provesti u praksu?
Kako se trebam moliti, a da nakon molitve budem siguran
da sam ispunjen Duhom Svetim?*

MOLITVA I ISPUNJENJE DUHOM SVETIM

Važno je da tim putem idemo u vjeri da se molimo u vjeri za Duha Svetoga. Nakon molitve za Duha Svetoga trebamo imati povjerenja u Gospodina i biti sigurni da je On uslišao tu našu molitvu i da nam Ga je podario još dok smo se molili. U Galaćanima 3,14 stoji: „... da obećanje Duha primimo po vjeri.“

Da bismo mogli imati povjerenje u našega nebeskog Oca, On nam je dao važnu pomoć. Mi je zovemo „**molitva na osnovi obećanja**“.

MOLITVA NA OSNOVI OBEĆANJA

Najprije jedan primjer: pretpostavimo da mojem djetetu ne ide baš dobro engleski u školi, i ja mu želim dati neki poticaj da počne marljivo učiti engleski.

I obećam mu: „Ako doneseš u svjedodžbi dobru ocjenu iz engleskog, dobit ćeš od mene tisuću kuna.“ Zatim dijete marljivo uči, ja mu pomažem u učenju i, doista, ono dobije dobru ocjenu. Što se događa? Kada dijete dođe iz škole kući, već s vrata viče: „Tata! Gdje je onih tisuću kuna?“ Kako je dijete sigurno da će dobiti tisuću kuna? Zato što mu je obećano, a ono je ispunilo uvjete. To je sasvim normalno među ljudima.

Moglo bi se dogoditi da ja slučajno u tom trenutku nemam tisuću kuna. A može li se dogoditi Bogu da On nekada nema nešto od onoga što je obećao? To je potpuno nemoguće.

Dalje, moglo bi se dogoditi da ja povučem svoje obećanje i kažem: „Čitao sam u jednom pedagoškom udžbeniku da se djeca ne smiju novcem poticati na učenje, zato ti ne mogu dati novac.“ Postoji li kod Boga mogućnost da On naknadno povuče svoje obećanje? Naravno da je to nemoguće.

Dakle, možemo zaključiti: ako smo dobili neko obećanje od Boga i ispunili uvjete, tada postoji samo jedna mogućnost, naime, da dobijemo to što nam je obećano. Time nas Bog želi potaknuti da idemo u određenom smjeru, na primjer da tražimo Duha Svetoga, a to znači živjeti Božjom silom. On nam želi olakšati stjecanje povjerenja u Njega. Povjerenje je srž vjere.

Ključno mjesto u Svetom pismu koje nas upućuje na molitvu na osnovi obećanja nalazimo u 1. Ivanovoj 5,14.15: „*ovo je pouzdanje koje imamo u njega: ako što ištemo po volji njegovoj, uslišava nas.*“

Bog nam ovdje daje opće obećanje da uslišava molitve koje su po Njegovoj volji. Božja volja izražava se u Njegovim zapovijedima i obećanjima. Na njih se možemo pozvati u svojim molitvama. Onima koji se mole po Božjoj volji upućene su riječi: „*I znamo li da nas uslišava u svemu što ištemo, znamo da već imamo što smo od njega iskali.*“ (redak 15)

Što to znači? Da naše molitve koje su po Božjoj volji bivaju uslišane u istom trenutku u kojem ih mi iznesemo pred Boga. Ali mi to svojim osjećajima najčešće uopće ne možemo primijetiti jer smo uslišani vjerom, a ne preko osjećaja. Naši će se osjećaji prilagoditi poslije.

Ja sam u molitvama ovisnika o duhanu i alkoholu naučio da u onom trenutku kada su se molili za oslobođenje, nisu primijetili ništa posebno iako su tog trenutka bili oslobođeni od svoje ovisnosti. Uslišenje je bilo u vjeri. Ali nakon nekoliko sati primijetili su da više nemaju želju za cigaretom ili alkoholom. U trenutku moljenja već su praktično bili uslišani.

Isus je rekao u Marku 11,24: „*Stoga vam kažem: Sve što god zamolite i zaištete, vjerujte da ste postigli i bit će vam!*“

Ellen G. White je napisala: „Ne trebamo tražiti nikakav vanjski dokaz blagoslova. Dar je u obećanju te se možemo baviti svojim poslom sigurni da Bog može ispuniti ono što je obećao i **da će**

dar koji već imamo postati stvarnost kad nam bude najpotrebniji.¹³³

Dakle, ne trebamo tražiti vanjske dokaze. Ovdje se sigurno misli na emocionalna iskustva. Roger J. Morneau je napisao: „Zlodusi ohrabruju ljude da više slušaju svoje osjećaje nego Kristovu riječ i riječi Njegovih proroka. Ne postoji sigurniji način na koji duhovi zadobivaju vlast nad životima ljudi, a da pojedinac ne primijeti što se zapravo događa.”¹³⁴

Molitva na osnovi obećanja otvara nam Božje riznice. Naš voljeni nebeski Otac otvara nam time neiscrpan račun. „Oni [Njegovi učenici] mogu mnogo očekivati ako vjeruju u Njegova obećanja.”¹³⁵

DVIJE SKUPINE OBEĆANJA

Pritom je važno obratiti pozornost na finu razliku među biblijskim obećanjima: „Duhovna obećanja – za oprost grijeha, Kristova pravednost, dar Duha Svetoga i Njegovo djelovanje u našem životu, Njegova sila za rad u Božjem djelu – vrijede uvijek i za sve koji vjeruju (Djela 2,38.39). Ali obećanja za vremenske blagoslove i za očuvanje zemaljskog života nekada se ispunjavaju, a nekada ne – ovisno o tome kako Bog ocjenjuje situaciju i što je bolje za nas i za Božje djelo gledano dugoročno.”¹³⁶

Primjer: „*Pođeš li kroz vatru, nećeš izgorjeti, plamen te opaliti neće.*” (Izaija 43,2) Ovo je naš Bog na divan način pokazao u ognjenoj peći u slučaju trojice mladića (Daniel 3). Nasuprot tome, u Konstanzu su spaljeni reformatori Hus i Jeronim. Zbog toga mi mislimo da oni nisu bili uslišani. Ali možda su usprkos tome bili uslišani na drugi način koji je nama nepoznat? U kojoj mjeri? Jedan papinski pisac koji je opisivao smrt ovih mučenika napisao je: „Obojica su pokazala staloženo prosuđivanje kad im se približio posljednji čas. Pripremali su se za oganj kao da odlaze na vjenčanje. Od njih se nije čuo krik boli. Kad se vatra razgorjela, počeli su pjevati himne i žestina vatre jedva je mogla zaustavi-

133 Ellen G. White, *Odgoj*, str. 258.

134 Roger J. Morneau, *Eine Reise in die Welt des Übernatürlichen* (Zürich), str. 38.

135 Ellen G. White, *Isusov život*, str. 668.

136 Morris Venden, *95 Theses on Righteousness by Faith* (PPPA, 2003.).

ti njihovu pjesmu.”¹³⁷ Kada netko gori, on može samo vrištati od bola. Ali držanje ovih ljudi pokazuje da se tu umiješao sam Bog, ali ne na način koji bi u prvom planu bio prepoznatljiv za nas. To mi pokazuje da i vremenska proročanstva ipak imaju veliko značenje za nas.

ZAHVALNOST ZA USLIŠENJE MOLITVE

Postoji još jedno važno stajalište: ako su nam naše molbe ispunjene već u trenutku moljenja, onda je sasvim ispravno da već u sljedećem trenutku zahvalimo Bogu za to uslišenje. **Tako mi pokazujemo povjerenje u Boga da je uslišao našu molbu** i da očekujemo da će nam to u praktičnom smislu pripasti kada dođe najpogodnije vrijeme. Ima vjernika koji već nakon molitve nešto primijete. Ali kod mnogih je kao kod Ilije: Jahve nije bio u silnom vihoru, nije bio u potresu i nije bio u ognju, nego u „*šaptu laganog i blagog lahora*” (1. o kraljevima 19,11.12). Tako je bilo i sa mnom.

Nakon dužeg vremena mislio sam da se nije ništa dogodilo. A onda sam iznenada primijetio da se mnogo toga dogodilo u meni iako ja to uopće nisam primijetio.

PROMJENA NAČINA RAZMIŠLJANJA

To znači da u određenom trenutku **moram promijeniti svoj način razmišljanja**: „... *nego se promijenite obnovljenjem mišljenja svojega.*” (Rimljanima 12,2 – Šarić)

Ispravno je sada reći: „Hvala Ti što si me uslišao. Hvala Ti što si već ispunio moju molbu. Hvala Ti što ću to doživjeti u pravo vrijeme.”

To nije autosugestija. Kod autosugestije ja sam sebe uvjeravam u nešto, ali kod molitve na osnovi obećanja imam božansku osnovu za tu promjenu misli jer sam već uslišan u vjeri. Ako u tom slučaju ne promijenim svoj način razmišljanja, to znači da nemam povjerenje u Boga, nego se ravnám prema svojim osjećajima. Takvim ponašanjem zapravo pokazujem da smatram kako Bog ne govori istinu, a u tom slučaju neću ni dobiti nešto od Njega.

137 Ellen G. White, *Velika borba*, str. 110; www.egwwritings.org.

Važno je da se ja ponašam na odgovarajući način, čak ako ništa ne primjećujem. Bog uvijek ugrađuje potrebu za vjerom jer želi da Mu vjerujemo. Sjetimo se samo prelaska preko rijeke Jordana. Najprije su noge svećenika morale zagaziti u vodu, i tek onda se Jordan razdvojio. Naaman je morao sedam puta uroniti u vodu prije nego što je bio izliječen.

Možda vi kažete: „Ja to ne mogu čak ni zamisliti.“ Ali razmislite o tome da mi mnoge stvari ne možemo objasniti. Mi ni do danas ne znamo točno što je elektricitet iako se njime svakodnevno koristimo. Nadalje, ne znamo kako djeca nauče govoriti, ali ipak sva nauče. „I u svijetu prirode stalno smo okruženi čudesima koja nadmašuju našu moć shvaćanja. Zašto bismo se onda čudili što u duhovnom svijetu nalazimo tajne koje ne možemo dokučiti?“¹³⁸

Mi moramo razmišljati u svjetlu teksta u Izrekama 3,5.6: „*Uzdaj se u Jahvu svim srcem i ne oslanjaj se na vlastiti razbor. Misli na nj na svim svojim putovima i on će ispraviti tvoje staze.*“ Ovdje nalazimo sasvim jasne božanske uvjete koji se odnose na Njegova obećanja u vezi s ispravnim vodstvom. Svaki uvjet ujedno je i ponuda. Ako dakle nismo sigurni da smo ispunili sve uvjete, moramo se moliti za tu sigurnost da nas Gospodin odmah uslišava. „Ali ako želite željeti, Bog će to djelo učiniti umjesto vas.“¹³⁹

Još jedna mala pomoć: znamo li mi što činimo kada se molimo na osnovi Božjeg obećanja – ispunili smo uvjete, a sumnjamo u uslišenje? Time mi pokazujemo da Bog, prema našem mišljenju, ne govori istinu. To ne želimo ni u kojem slučaju. U tom slučaju molite se Bogu na ovakav način: „Gospodine, vjerujem, pomozí mojoj nevjeri.“ I onda vjerujte.

Dragocjene upute u vezi s molitvom na osnovi obećanja nalazimo u knjizi *Odgoj* u poglavlju „Vjera i molitva“.

MOLITVA ZA DUHA SVETOGA

Smatram da sada imamo najbolje pretpostavke za molitvu za ispunjenje Duhom Svetim. Pritom mi ne trebamo pridobivati

¹³⁸ Ellen G. White, *Odgoj*, str. 170.

¹³⁹ Ellen G. White, *Misli s Gore blaženstava*, str. 142.

Boga da vrši našu volju, nego vjerovati Njegovim obećanjima i u Njegovu pouzdanost.

Obćejanja za primanje Duha Svetoga

Gospodin nam je dao divna obećanja u vezi s primanjem Duha Svetoga: „*Ako dakle vi, iako zli, znate dobrim darima darivati djecu svoju, koliko li će više Otac s neba obdariti Duhom Svetim one koji ga zaištu!*” (Luka 11,13)

Zar se naš Otac nebeski ovdje nije obvezao? Uvjet za ispunjenje ovog divnog obećanja jest da se molimo! Isus pritom ne misli moliti se jednom, nego biti trajno u molitvi.

Naravno da je i ovdje bitno sagledati kontekst. Zato moramo čitati i druge tekstove koji obrađuju isto pitanje. Na primjer, onaj u Djelima 5,32: „*I mi smo svjedoci tih događaja i Duh Sveti kojega daje Bog onima što mu se pokoravaju.*”

Uvjet je **poslušnost!** Ovdje vidimo da se nikad ne smijemo oslanjati samo na jedan tekst: moramo obratiti pozornost i na okruženje u kojem je obećanje dano. Pritom nije bitno samo jednom biti poslušan u jednoj stvari, koja nam je možda ugodna. Naprotiv, trebamo biti trajno poslušni Njemu, našem divnom Spasitelju i Prijatelju. Poslušnost donosi zadovoljstvo i zato se molite svakoga jutra za poslušno srce. Molite se da vas Gospodin učini voljnim da činite sve što On želi i da vam bude u pomoći u toj želji i u ostvarenju. To je dobar preduvjet. „*Ako je tko žedan, neka dođe k meni!*” (Ivan 7,37)

Ovdje se radi o čežnji za Duhom Svetim. Ako u vama ne postoji **ta čežnja** ili smatrate da nije dovoljna, možete se moliti za nju. Ta molitva je po Božjoj volji i bit će odmah uslišana. Naš divni Bog čini u nama na osnovi naših molitava da mi čak i želimo, a ne samo da činimo. Također se možemo moliti za želju da tražimo blisku zajednicu s Bogom, da Ga ljubimo od sveg srca, da Mu radosno služimo, da dobijemo rastuću čežnju za Isusom, da čekamo na Njegov drugi dolazak i jedinstvo s Njim u Božjem kraljevstvu, za čežnju da čitamo Božju riječ kako bismo pronašli važne spoznaje, kao i čežnju za suosjećanjem i osposobljavanjem za spašavanje izgubljenih.

„Neka pije koji vjeruje u mene! Kao što reče Pismo: 'Rijeke će žive vode poteći iz njegove utrobe!' To reče o Duhu kojega su imali primiti oni što vjeruju u njega.” (Ivan 7,38.39)

Ovdje je uvjet vjerovanje! Vidimo da je naša vjera u Isusa Krista, dakle, naše povjerenje, važan uvjet za primanje Duha Svetog. Ali ako se molimo na osnovi obećanja, onda je lako vjerovati. *„Hoću reći: po Duhu živite pa nećete ugađati požudi tijela!” (Galaćanima 5,16)*

Ovdje čak imamo i obećanje koje je izraženo u zapovijedi. Ako Gospodin želi da ja hodim u Duhu, onda to nedvosmisleno znači da me On želi ispuniti Duhom Svetim. On nam ovdje pokazuje da kada smo ispunjeni Duhom Svetim, nismo prepušteni *„na milost i nemilost”* tjelesnoj požudi. Duh Sveti u nama slama silu grijeha (Rimljanima 8,1-17; posebno redak 2). Duh Sveti čini u nama da *„usmrćujemo djela tjelesna”* (Rimljanima 8,13). Ali sjetimo se Pavla koji je rekao o sebi: *„Svaki dan umirem.”* To nam ukazuje na važnost svakidašnje povezanosti s Kristom po Duhu Svetome. Neizmjerne je dragocjeno da ne budemo prepušteni *„na milost i nemilost”* tjelesnim željama (Galaćanima 5,18-21), nego da rasteemo u plodu Duha (Galaćanima 5,22).

Sprečavanje grijeha da prodre u nas možemo usporediti s postupkom sastavljanja dalekozora. Da se ne bi dogodilo da se u njihovim lećama nađu čestice prašine, u prostoriji u kojoj se vrši montaža vlada nadtlak. To znači da zrak iz te prostorije izlazi van ako se otvore vrata, tako da prašina ne može ući u tu prostoriju. Zbog toga mi moramo biti ispunjeni Duhom Svetim, *„pa nećete ugađati požudi tijela”*. (Dopunska objašnjenja nalaze se na kraju ovog poglavlja.)

„Neka vam dadne po bogatstvu Slave svoje ojačati se po Duhu njegovu u snazi za unutarnjeg čovjeka da po vjeri Krist prebiva u srcima vašim te u ljubavi ukorijenjeni i utemeljeni ... spoznati nadspoznatljivu ljubav Kristovu da se ispunite do sve Punine Božje.” (Efežanima 3,16.17.19)

Možda od te sile nećemo moći duže vrijeme ništa primijetiti. To bi se moglo usporediti sa stanjem u prirodi. Tijekom zime stabla su gola i siva, a u proljeće su sva zelena. Prigodom ovog oživljavanja na djelu su neizmjerne sile, ali ih mi ne vidimo niti

čujemo. Ali vidimo rezultat njihovog djelovanja. Tako je bilo i sa mnom. Zahvalan sam Bogu što mi je darovao dovoljno snage.

Drugi primjer: Već desetljećima znamo da našim tijelom struji elektricitet. On je tu, ali mi ga uopće i ne primjećujemo. „*Nego se napunite Duhom.*“ (Efežanima 5,18)¹⁴⁰ (Detaljna objašnjenja uz ovaj tekst vidi u dodatku Tumačenje Efežanima 5,18.)

„*Nego primit ćete snagu Duha Svetoga koji će sići na vas i bit ćete mi svjedoci.*“ (Djela 1,8) Isusovi učenici dobili su nalog da čekaju dokle ne dođe snaga, ali oni nisu čekali pasivno. „Učenici su se s najvećom ozbiljnošću molili za sposobnost da se približe ljudima i da u svakidašnjim susretima izgovaraju riječi koje će grješnike dovesti Kristu.“¹⁴¹ I mi se možemo moliti Bogu za to na osnovi ovog obećanja.

NEMA POZITIVNOG REZULTATA?

„Jedan je mladić zahtijevao duhovni razgovor jer je želio biti ispunjen Duhom Svetim. Imao je problema i propovjednik ga je pitao: Jeste li svoju volju potpuno predali Bogu?’ ‘Mislim da nisam sasvim.’ ‘Onda,’ odgovorio mu je propovjednik, ‘neće ni biti neke koristi od molitve [za ispunjenje Duhom Svetim], dokle god svoju slobodnu volju potpuno ne predate Bogu. Želite li Mu je možda sada predati?’ ‘Ali ja to ne mogu,’ odgovorio je mladić. ‘Jeste li onda spremni da to Bog učini za vas?’ ‘Da,’ stigao je odgovor. ‘Onda Ga molite za to.’

I on se molio: ‘O, Bože, oslobodi me moje samovolje. Dovedi me do potpune predaje Tvojim volji. Nadvladaj moju volju umjesto mene. Molim Te u Isusovo ime.’ Zatim je uslijedilo propovjednikovo pitanje: ‘Je li se to dogodilo?’ ‘Jest,’ stigao je odgovor. ‘Molio sam Boga da učini ono što je po Njegovoj volji i znam da me je uslišao, te da imam ono za što sam Ga molio. (1. Ivanova 5,14.15) Da, to se dogodilo, moja je volja nadvladana.’ Onda je propovjednik dodao: ‘Molite Ga za krštenje [ispunjenje] Duhom Svetim.’ I on je započeo: ‘O Bože, krsti me, molim Te, upravo sada Duhom

140 Werner E. Lange (ur.), *Unser größtes Bedürfnis* (Lüneburg, 2011.), str. 42.

141 Ellen G. White, *Djela apostolska*, str. 37.

Svetim. Molim Te u Isusovo ime!¹⁴² I to se dogodilo u trenut oka, čim je svoju volju predao Bogu.¹⁴²

VELIKA RAZLIKA PRIJE I POSLIJE

Iako sam odavno poznao mogućnost molitve na temelju obećanja i tu mogućnost koristio u posebnim problemima, a imao sam i dragocjena uslišenja, ipak sam mnogo godina mislio da je dovoljno dobro ako sasvim jednostavno u molitvi izgovorim i tu molitvu za Duha Svetoga a da se ne pozivam na Božja obećanja. Znam da i mnogi drugi imaju ovakvo mišljenje. Ne želim reći da to smatram pogrešnim, ali kada se osvrnem na svoje osobno iskustvo, mogu sa žaljenjem reći da sam se molio samo tako, a ne na osnovi obećanja. Nekoliko posljednjih godina svjesno se svakodnevno molim na osnovi obećanja Duha Svetoga, tako da bih nakon svoje molitve imao sigurnost da me je Duh Božji ispunio. Dana 28. rujna 2011. godine u jednom iskustvu iznenada mi je pred očima sinulo koliko je velika razlika u mojem životu bila prije ovakvog načina molitve i poslije.

Otkad se molim na osnovi obećanja, moja je veza s Bogom postala mnogo prisnija, a Isus mi je postao bliži i veličanstveniji. To nije samo moj subjektivni osjećaj jer to mogu sigurno utvrditi prema sljedećim znakovima:

- ▶ Tijekom čitanja Biblije često dobivam nove i ohrabrujuće spoznaje.
- ▶ Pobjeđujem u borbi s kušnjama.
- ▶ Vrijeme molitve postalo mi je mnogo dragocjenije i donosi mi veliku radost.
- ▶ Bog mi daruje mnogobrojna uslišenja molitava.
- ▶ Tako imam još veću radost i s većom odvažnošću (Djela 4,31b) drugima govorim o Isusu.
- ▶ Na moju radost postao sam druželjubiviji.

¹⁴² Reuben A. Torrey, *The Holy Spirit: Who He Is and What He Does* (New Jersey, 1975.).

- ▶ Živim milošću Božjom radosno i osjećam se sigurno u Njegovoj ruci.
- ▶ U jednom teškom životnom razdoblju Bog me je divno iznio i ojačao iznutra.
- ▶ Prepoznao sam kojim me je duhovnim darovima Bog obdario.
- ▶ Prestao sam kritizirati, a kada čujem da netko drugi kritizira, osjećam se nelagodno.

Promjena se dogodila sasvim tiho. Primijetio sam je tek nakon dužeg vremena u kojem sam se svakodnevno molio za Duha Svetog i pritom se pozivao na biblijska obećanja. Otada doživljavam sasvim drugačije kršćanstvo. Prije toga je moj život s Bogom bio djelomično težak i naporan; a sada osjećam radost i snagu.

Žao mi je zbog svih gubitaka koji su nastali u mojem životu i u mojoj službi zbog nedostatka Duha Svetoga. Kada mi je to postalo jasno, molio sam se našem Gospodinu za oprost.

Pokazuje se, nažalost, i na ovom području da mi ne možemo nikoga voditi dalje nego samo dotle dokle smo i sami stigli. Moramo uzeti u obzir i to da se osobni nedostaci pojedinca u obitelji i u krvi zbrajaju ili umnožavaju.

Da i drugi ne bi morali žaliti zbog istih propusta, želim dodati još nekoliko misli.

U 2. Petrovoj 1,3.4 pokazano nam je da smo mi u bliskoj zajednici s Isusom „*Koji nas pozva. ... Time smo obdareni dragocjenim, najvećim obećanjima da po njima postanete zajedničari božanske naravi.*“

To onda znači da nam je preko tih obećanja dodijeljen i Duh Sveti. Obećanja se mogu usporediti s bankovnim čekom jer ako u banci položimo ček koji je potpisao vlasnik računa, možemo podići novac s tog tuđeg računa. Kao Božja djeca (Ivan 1,12) možemo čekom koji je Isus potpisao svakodnevno podizati sva Njegova obećanja. Ako položimo svoj osobni ček, od toga nećemo imati nikakve koristi baš da ga je dizajnirao i neki umjetnik. Potreban nam je ček s potpisom vlasnika računa.

Postoji još jedan razlog da se molimo na osnovi obećanja – u Božjoj riječi nalazi se sila. Zašto se Isus u kušnjama u pustinji bra-

ni Božjom riječju i tako prisilio Sotonu da pobjegne od Njega (Matej 4,4.7.10)? On je rekao: „*Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta.*”

Isus, Stvoritelj, znao je da se u Božjoj riječi nalazi sila. „U svakoj zapovijedi i u svakom obećanju Božje riječi je istinski život od Boga, sila kojom se zapovijed može izvršiti i obećanje ispuniti.”¹⁴³ Divna je izjava da svako obećanje sadrži u sebi Božju silu i život. U molitvi na osnovi obećanja pozivamo se na Božju riječ. A Bog je rekao: „*Riječ koja iz mojih usta izlazi ne vraća se k meni bez ploda, nego čini ono što sam htio i obistinjuje ono zbog čega je poslah.*” (Izaija 55,11)

Ja se i ubuduće namjeravam moliti samo na osnovi obećanja za ispunjenje Duhom Svetim. Kada se molim na osnovi obećanja, nakon molitve znam da sam na osnovi obećanja iz Božje riječi u 1. Ivanovoj 5,15 primio Duha Svetog: „*I znamo li da nas uslišava u svemu što ištemo, znamo da već imamo što smo od njega iskali.*” Ako se molim bez pozivanja na obećanja, mogu se samo nadati da sam uslišan. Mnogo je bolje ako uzmemo dovoljno vremena za molitvu na osnovi obećanja i tako imamo blagoslovljen cijeli dan nego da uvečer žalimo zbog propusta koje smo učinili tijekom dana.

Dobio sam elektroničku poštu koja odiše velikom radošću: „Nisam smatrao mogućim da može postojati tolika razlika između formalne molitve za Božje vodstvo tijekom dana i molitve na osnovi obećanja iz Svetoga pisma. Obećanja su mi i prije bila vrlo važna, i ja sam u njih imao povjerenje kao i sada, ali ih nisam iskorištavao svaki dan. Moj život s Isusom je dobio dublju, radosniju, opušteniju i povjerljiviju dimenziju. Hvala Bogu za to.”¹⁴⁴

Zbog tog sam razloga odlučio napisati za primjer jednu molitvu na osnovi obećanja za Duha Svetoga. Naravno da se ova molitva može i skratiti. Vrlo je dragocjeno samostalno se izravno moliti pozivajući se na Božju riječ. Ali odlučujuće je da naša vjera preko tih obećanja bude tako ojačana da nakon molitve imamo sigurnost da smo primili Duha Svetoga. Primit ćemo Duha Svetoga ako vjerujemo u ono za što se molimo.

143 Ellen G. White, *Isusove usporedbe*, str. 38; www.egwwritings.org.

144 Elektronička pošta poslana H. Haubeilu.

UZOR–MOLITVA NA OSNOVI OBEĆANJA ZA SVAKIDAŠNJE ISPUNJENJE DUHOM SVETIM

Oče nebeski, dolazim pred Tebe u ime Isusa, našeg Spasitelja. Ti si rekao: „*Daj mi srce svoje.*“ (Izreke 23,26) Ja to želim učiniti sada time što Ti se ponovno predajem (posvećujem), i to sa svime „što imam i što jesam“.¹⁴⁵ Hvala Ti što si ovu molitvu već uslišao po svojoj volji jer si rekao u svojoj Riječi da si nas već uslišao ako se molimo u skladu s Tvojom voljom, da smo ono za što smo se molili već dobili (1. Ivanova 5,15). A osim toga rekao si da nećeš nikoga odbaciti tko dođe k Tebi (Ivan 6,37).

Isus je rekao: „*Ako dakle vi, iako zli, znate dobrim darima darivati djecu svoju, koliko li će više Otac s neba obdariti Duhom Svetim one koji ga zaištu!*“ (Luka 11,13)

Nadalje, Ti si rekao da daješ Duha Svetoga onima koji vjeruju u Tebe (Ivan 7,38.39), onima koji su Ti poslušni (Djela 5,32), onima koji se uvijek iznova ispunjavaju Duhom (Efežanima 5,18) i onima koji hode po Duhu (Galaćanima 5,16). To je i moja želja. Molim Te, ispuni to sve i u meni.

Zbog toga Te molim od srca, Oče, da mi sada podariš Duha Svetoga za danas. Budući da je ta molitva po Tvojoj volji, hvala Ti što si mi sada podario Duha Svetoga (1. Ivanova 5,15). Hvala Ti što sam istodobno dobio i Tvoju božansku ljubav, jer si u svojoj riječi rekao: „*Ta ljubav je Božja razlivena u srcima našim po Duhu Svetom koji nam je dan!*“ (Rimljanima 5,5; Efežanima 3,17) Stoga želim reći zajedno s psalmistom: „*Ljubim te Jahve, kreposti moja.*“ (Psalam 18,2) Hvala Ti što i svoje bližnje mogu ljubiti Tvojom ljubavlju.

Hvala Ti što je Duh Sveti u meni slomio silu grijeha (Rimljanima 8,13; Galaćanima 1,5). Molim Te, spasi me i sačuvaj me danas od grijeha, od svijeta, daruj mi punu zaštitu od palih anđela, sačuvaj me od kušnji, otrgni me ako je potrebno i spasi me od mojeg starog bića.

Molim Te, daruj mi da riječju i djelom budem Tvoj svjedok (Djela 1,8). Hvalim Te i slavim za uslišenje moje molitve. Amen.

145 Ellen G. White, *Isusov život*, str. 523.

Sâm Isus želi prebivati u nama po Duhu Svetome (1. Ivanova 3,24; Ivan 14,23). Ellen G. White je napisala: „Utjecaj Duha Svetog je Kristov život u vjerniku.”¹⁴⁶ Sila koja je promijenila jednog Petra i Pavla kao i mnoge druge ljude, stoji i nama na raspolaganju. On daje i nama „... po bogatstvu Slave svoje ojačati se po Duhu njegovu u snazi za unutarnjeg čovjeka” (Efežanima 3,16).

Ispunjenje Duhom Svetim ključ je za vjerski život u radosti, sili, ljubavi i pobjedi nad grijehom. „Gdje je Duh Gospodnji, ondje je sloboda.” (2. Korinćanima 3,17b)

U jednoj obavijesti koju sam dobio pisalo je: „Mnoga braća i sestre mole svakodnevno predloženu molitvu udvoje. I ja se tako molim s jednom svojom prijateljicom već pet mjeseci. Napredak se osjeća svuda, ne samo u privatnom životu. Mnoge stvari su se razjasnile u domovima, u međusobnim odnosima, u brakovima, na duhovnom području i u crkvi, ali ne u velikim sukobima, nego tiho na sasvim prirodan način. Mi smo zadivljene i u svemu tome vidimo Božje oplemenjujuće procese koji na određen način olakšavaju život. Mi u tim procesima sve više i više osjećamo Božju prisutnost.”¹⁴⁷

MOŽEMO LI UVIJEK BITI DUHOVNI?

Možemo! Ako ne dopustimo pojavu misli koje se bave nevjerovanjem i dišemo duhovno: „izdišemo” tako što priznajemo grijehe, a „udišemo” tako što tražimo od Boga ljubav i oprost i molitvom vjere stalno primamo Duha Svetoga.¹⁴⁸

To je kao i u našem odnosu prema djeci. Ako je neko dijete neposlušno, ono usprkos tome ostaje naše dijete, ali mi osjećamo smetnju u tom međusobnom odnosu. Možda nam dijete neće moći pogledati u oči, ali se ta smetnja može otkloniti priznanjem.

¹⁴⁶ Francis D. Nichol (ur.), *Adventist Bible Commentary*, sv. 6 (Hagerstown, 1980.), str. 1112.

¹⁴⁷ Elektronička pošta poslana H. Haubeilu.

¹⁴⁸ Helmut Haubeil & Gerhard Padderatz, *Gott, Geld & Glaube* (Eckental, 2009.), str. 97.

Naravno da se možemo ponovno vratiti u stanje tjelesnosti. Biblija ne poznaje pojam „jednom spašen, zauvijek spašen“. Naša grešna narav još uvijek je prisutna. „Nitko od apostola i proroka nikad nije tvrdio da je bez grijeha.“¹⁴⁹

Ali u životu s Duhom Svetim i s Isusom u srcu njegova je sila slomljena, tako da možemo živjeti radosnim i snažnim kršćanskim životom. Naša pravednost je isključivo u Isusu Kristu, „*koi nama posta mudrost od Boga, i pravednost, i posvećenje, i otkupljenje*“ (1. Korinćanima 1,30). Ova važna tema poslije će biti iscrpnije obrađena.

Ako smo slučajno dužim zapostavljanjem duhovnog života ili zanemarivanjem duhovnog disanja ponovno postali tjelesni, trebamo znati da naš milostivi Spasitelj čeka na nas.

Važno je znati da zahvaljujući Božjoj milosti ponovno i zauvijek možemo voditi duhovni život. Nitko ne mora ostati tjelesan.

Ali razmislimo kao pojedinci i kao crkva vjernih o onome što je napisao Randy Maxwell: „Mislimo li mi da se ponovno oživljavanje Božje crkve iz stanja mrtvila može postići bez napora?“¹⁵⁰

Život u punini ovdje i vječni život, spasenje mnogih ljudi i naša zahvalnost za veliku Kristovu žrtvu vrijedni su napora. Bitno je da se svakog jutra u molitvi sretnemo s našim Gospodinom. Tu nas On naoružava silom.

O apostolu Ivanu čitamo: „Iz dana u dan Krist je sve više privlačio njegovo srce, sve dok on nije, ispunjen ljubavlju prema Učitelju, izgubio sebe iz vida. Njegova gnjevna i častoljubiva narav došla je pod utjecaj Kristove preobražavajuće sile. Preporučajući utjecaj Svetoga Duha obnovio je njegovo srce. Sila Kristove ljubavi preobrazila je njegov karakter. To je prava posljedica sjedinjena s Isusom. Kad Krist boravi u srcu, sva narav se mijenja. Kristov Duh i Njegova ljubav omekšavaju srce, obuzdavaju dušu i uzdižu misli i želje prema Bogu i Nebu.“¹⁵¹

„*Otvori oči moje da gledam divote tvoga Zakona!*“ (Psalam 119,18)
Hvala Ti što me tamo vodiš, da i ja mogu reći: „*Radujem se besjeda-
ma tvojim kao onaj koji se domogao velika plijena.*“ (Psalam 119,162)

149 Ellen G. White, *Djela apostolska*, str. 561.

150 Randy Maxwell, *If My People Pray – An Eleventh-Hour Call to Prayer and Revival* (PPPA, 1995.).

151 Ellen G. White, *Put Kristu*, str. 73.

NEKOLIKO ISKUSTAVA

*Osobna iskustva, kao i iskustva
crkava, konferencija i unija*

ISKUSTVO JEDNOG BRATA

„Već dvije godine molim se svakodnevno za ispunjenje Duhom Svetim. Moja je molitva da Isus na taj način iz dana u dan u sve većoj punini prebiva u meni. Moj hod s Bogom bio je (u to vrijeme) zadivljujuć. Plod Duha iz Galaćanima 5 u mojem se životu pokazivao jasnije nakon što sam se počeo moliti Isusu da živi u meni, da vrši svoju volju u meni i da me svaki dan iznova ispunjava svojim Duhom. Otada s većom radošću proučavam Sveto pismo i svjedočim drugima o Kristu, a dobio sam i mnogo jaču želju da se molim za druge. Osim toga, došlo je do većih promjena u mojem načinu života. Na to gledam kao na potvrdu svojega svakidašnjeg traženja Boga i svakidašnje molitve za Duha Svetoga.“ C. H.

On dalje priopćuje sljedeće:

„Preporučujem vam da se molite šest tjedana za ispunjenje Duhom Svetim da biste vidjeli što će se dogoditi.“

ČETRDESET DANA MOLITVE U SRBIJI

„U rujnu 2010. godine preveli smo i objavili knjigu *40 dana molitve, zalaganja i pripreme za Drugi dolazak (40 Days: Prayers and Devotions to Prepare for the Second Coming)*. Knjigu smo stavili na raspolaganje svim vjernicima u našoj uniji; zatim smo u sljedećih četrdeset dana organizirali molitvene sastanke; postili smo i molili se za novo izlijevanje Duha Svetoga.

Nakon toga je zavládala sasvim nova klima u mjesnim crkvama. Neaktivni članovi crkve postali su aktivni i dobili su volju

da služe drugima. Neki drugi, koji su se godinama prepirali oko određenih tema (i čak prestali razgovarati jedni s drugima), pomirili su se i počeli zajednički planirati misijske aktivnosti.

U listopadu 2010. godine saznali smo za inicijativu 'Buđenje i obnova' i prihvatili je jer smo u njoj vidjeli nastavak onoga što je Bog već započeo u našoj uniji.

Otada doživljavamo bliže zajedništvo jedni s drugima, veće jedinstvo i bolje razumijevanje između suradnika u našoj uniji. (M. Trajkovska, Južnoeuropska unija, Beograd, citirano u *Buđenje i obnova* [revivalandreformation.org])

ČETRDESET DANA MOLITVE U ZÜRICHU

„Neovisno jedan o drugom, naš propovjednik i ja došli smo do knjige koja nas je oduševila. To je knjiga Dennisa Smitha *40 dana molitve, zalaganja i pripreme za Drugi dolazak (40 Days: Prayers and Devotions to Prepare for the Second Coming.)*¹⁵² Tu knjigu nisam mogao samo pročitati i onda je odložiti nekamo na policu. Njezin sadržaj promijenio je moj život.

U našoj mjesnoj crkvi Zürich-Wolfswinkel, koja ima stotinjak članova, osjećala se velika potreba za buđenjem i molitvom; za jesen 2011. godine isplanirali smo četrdeset dana molitve. ... Za to nam detaljne i dragocjene upute daje knjiga.

Teme obrađuju ispunjenje Duhom Svetim, molitvu, objavljivanje Evanđelja, život u Isusu i duhovno zajedništvo.

Tako smo s mnogo radosti i s velikim očekivanjima 1. listopada 2011. godine započeli naših četrdeset dana. Na našu radost, u programu je sudjelovala većina naših vjernika. Parovi u molitvi svakodnevno su se sastajali na molitvu, svakodnevno su jedni drugima slali SMS-poruke i svakog su se dana molili zajedno preko telefona. Jedna skupina sastajala se svakog jutra u šest sati na molitvu i proučavanje.

Naših četrdeset dana bili su za nas nezaboravan doživljaj. Bog nam je podario mnoga molitvena iskustva u vezi s nizom propo-

¹⁵² Dennis Smith, *40 Days – Prayers and Devotions to Prepare for the Second Coming*, R&H, 2009.

vijedi o biblijskim proročanstvima, koji se održavao istodobno. Te su propovijedi bile veliki blagoslov. Imali smo velik broj posjetitelja, a za sljedeći niz predavanja o biblijskim proročanstvima prijavilo se dvadeset osoba. Od ožujka 2013. godine na ta predavanja redovno je dolazilo od pedeset do šezdeset gostiju, što se u Zürichu nije dogodilo u posljednjih dvadeset godina.

Božji Duh je našu crkvu trajno promijenio i vrlo smo radosni kada vidimo kako naše male skupine počinju rasti, kako članovi crkve drže biblijske satove i kako nalaze zainteresirane osobe. Svako tko je sudjelovao u tim programima, imao je duboku želju da Duh Božji i nadalje djeluje u nama. Njemu smo od srca zahvalni i dajemo Mu čast i slavu.“ (Béatrice Egger, mjesna crkva Zürich-Wolfswinkel)

ČETRDESET DANA MOLITVE I EVANGELIZACIJA U KÖLNU

Pastor Joao Lotze je Brazilac s njemačkim državljanstvom. Trideset osam godina djelovao je u crkvenoj i zdravstvenoj službi u Brazilu, kao i u jednoj uniji i Južnoameričkoj diviziji. U ožujku 2012. godine otišao je u Rusiju. Nakon toga su on i njegova supruga odlučili raditi u Kölnu kao misionari u portugalsko-španjolskoj crkvi.

„U Kölnu smo počeli raditi s malim skupinama za ohrabrenje članova i za pozivanje gostiju. Na osnovi naših iskustava iz Brazila, u Kölnu smo održali Četrdeset dana molitve. Na raspolaganju smo imali materijale na portugalskom jeziku.

Članovi crkve koji govore portugalski, španjolski i njemački, radosno su započeli Četrdeset dana molitve. Svakodnevno smo se molili za stotinu prijatelja i poznanika, a njihova imena bila su napisana na ploči u crkvi. Te smo osobe obavijestili tek između 30. i 35. dana da se molimo za njih, i istodobno ih pozvali na bogoslužje u subotu posvećenu gostima. Na ovo posebno bogoslužje došlo je sto dvadeset osoba. Propovijedao je Christian Badorrek, tajnik za misionstvo u Sjevernoj Rajni-Vestfaliji. Neki od gostiju su plakali od sreće kada su vidjeli svoje ime na ploči.

Nakon toga je Antonio Goncalves, evangelist iz Brazila, održao petnaestodnevnu evangelizaciju. Propovijedao je svake večeri (s prijevodom) po 1,5 sat na temu: 'Dopusti da te Biblija

iznenadi'. Govorio je o drugom Kristovom dolasku i o temama iz Daniela i Otkrivenja. Propovijedi i pjesme prevedeni su s portugalskog na njemački. A malih zborova i dobre glazbe bilo je svake večeri. Svaku večer završavali smo pozivom prisutnima i zahvalni smo Bogu za dobar odaziv. Crkva se nastavila intenzivno moliti, posebno za osobe iz programa Četrdeset dana molitve.

Naša crkva projektirana je za osamdeset osoba, ali je došlo više od stotinu. Preko vikenda crkva je bila puna, dok je u radne dane evangelizaciji prisustvovalo šezdesetak osoba. A trideset dvoje gostiju dolazilo je redovno na sva bogoslužja. To je dovelo do osam krštenja i četrnaest dodatnih prijava za biblijske satove. Do kraja godine kršteno je trinaest osoba.

Imali smo mnoga iznenađujuća iskustva. Bilo je vrlo teško naći prevoditelja. Javila se jedna rimokatolička učiteljica, ali je imala vrlo oskudno biblijsko znanje. Stoga smo se molili za evangelističkog prevoditelja. Nakon toga smo se u jednom restoranu upoznali s gospođom koja nam je objasnila da ona povremeno prevodi s portugalskog na njemački u jednoj pentekostalnoj crkvi. Tako je ona postala naša prevoditeljica na evangelizaciji, i na kraju je bila krštena.

Maria, naša prevoditeljica, pitala nas je smije li pozvati i svoju prijateljicu Elizabet na evangelizaciju. Ona je vođa male kolumbijske zajednice u Kölnu, koja broji trinaest članova. Elizabet je došla i dovela sa sobom i druge članove iz svoje zajednice. Dvoje od njih je u međuvremenu kršteno, a Elizabet se sa svojom obitelji priprema i proučava biblijske teme.

Drugo iskustvo povezano je s adventističkim TV emisijama na Hope Channelu. Slučajno ga je pronašla jedna Njemica i bila je oduševljena onim što je čula. Između ostalog govorilo se i o suboti; ona je pozvala svojeg muža da i on čuje. On se također obradovao tim emisijama. Kada je ona nakon toga jednog dana krenula u posjet svojoj majci, imala je osjećaj da treba poći nekim drugim putem. Idući tim putem, vidjela je natpis 'Adventistička crkva' i rekla je sama sebi: To su adventisti koji emitiraju Hope Channel. U subotu je došla na bogoslužje, zatim je pozvala svojeg muža, a onda i majku. U međuvremenu su svi kršteni.

Sljedeće iskustvo imala je jedna sestra Njemica iz Rusije. Ona je sudjelovala u programu Četrdeset dana molitve i počela se moliti za svoje susjede ruskog govornog područja. Kada je jednoj svojoj susjedi rekla da se moli za nju, ova je bila vrlo iznenađena i rekla joj je da ona traži crkvu koja svetkuje biblijsku subotu. Ona, a i neki drugi susjedi došli su na evangelizaciju i dvoje od njih se krstilo.

Još jedno iskustvo imala je Jean; ona je u Brazilu bila članica Baptističke crkve i u Kölnu je tražila crkvu čiji članovi govore portugalski. Došla je s nama u kontakt i nakon proučavanja Biblije se krstila. Nakon obraćenja nazvala je telefonom svoje rođake u Brazilu i rekla svojem stricu adventistu da je i ona postala adventistica. Za njezinu majku, braću i sestre, kao i za vjernike baptističke crkve čiji je član bila prije svojeg dolaska u Njemačku, to je bilo veliko iznenađenje. Nakon toga su njezini rođaci u Brazilu otišli u adventističku crkvu da bi saznali nešto više o suboti. To je dovelo do toga da se u Brazilu krstilo još pet osoba: njezina majka, dvije sestre i drugi rođaci. Ona se sada moli za obraćenje još jedne svoje sestre koja živi u Argentini, jer sa svima njima želi biti u Božjem kraljevstvu.

Pod Božjim vodstvom imali smo i brojna druga iskustva. Na prvom krštenju krstilo se osam osoba, po jedna iz Italije, Njemačke, Perua, Brazila, Ukrajine, Venezuele, Kolumbije i Rusije.

U jesen smo ponovno organizirali još jednu evangelizaciju u vezi s Četrdeset dana molitve, a propovijedali su Jimmy Cardoso i njegova supruga, Brazilci koji žive u SAD-u. Iako je ova evangelizacija trajala samo tjedan dana, ipak smo na kraju imali krštenje na kojem su se krstile četiri drage duše, koje su se i prije pripremale za krštenje. Među njima je bilo troje Nijemaca i jedan Talijan.

Oba krštenja obavljena su u glavnoj crkvi u Kölnu, koja ima četiri stotine vjernika i vrlo lijepu kriptonicu.

Zahvaljujemo Bogu što nas je ugodno iznenadio; uvjeren sam da On za nas ima još mnoga iskustva. Molite se za nas." (Joao Lotze, Köln)

Živa molitva za druge: „Ja sam knjigu (*40 Days ...*) pročitala cijelu. Već prve stranice knjige ostavile su na mene dubok dojam. Mi se za nekoga trebamo ne samo moliti, nego se i nježno brinuti. To čini molitvu za druge živom. Na svoju žalost, ja na tu molitvu

dosad uopće nisam tako gledala. Živa molitva je po mojem uvjerenju isto tako važna za molitelja, kao i za onoga za koga se molimo. Tako sam već na samom početku stekla uvjerenje da se tako unapređuje zajedništvo u crkvi. Nadam se da će i nastati takvo zajedništvo kakvo je opisano u posljednjim poglavljima knjige. Sasvim iskreno: čak sam se i rasplakala jer već jako dugo čeknem za takvim zajedništvom. Bila sam osvjedočena da knjiga *Krist u meni* unapređuje našu vjeru i oslobađa nas truda za stjecanjem vlastitih zasluga. Dosad sam čitala mnoge knjige na temu ‚Krist u meni‘, ali mi se čini da je ova knjiga najkorisnija. Vjerujem da proučavanjem ove knjige jačamo naš molitveni život, unapređujemo zajedništvo u crkvi, a naša molitva za bližnje oživljava. Knjiga daje nadu za mene osobno, za crkvu i za svijet. Za to sam vrlo zahvalna Bogu. Kao sljedeće, proučavat ću upute za program Četrdeset dana molitve koje se nalaze na www.missionsbrief.de, molit ću se u vezi s tim i nastaviti ću raditi tamo gdje me Bog postavi.“

Nekoliko tjedana poslije dobio sam još jednu elektroničku poštu od ove sestre: „Kao što znaš, knjigu sam jednom samo pročitala. Sada kada imam zajedničko molitveno bogoslužje sa svojom prijateljicom, prepoznajem da je ona mnogo dragocjenija nego što sam tada smatrala. Dobivala sam odgovore do kojih sama nisam mogla doći. Zahvaljujem Bogu i za svoju prijateljicu u molitvi, čija je suradnja intenzivna i vrlo živahna.“ H. K.

Nisam više siguran: „Knjiga *Koraci prema osobnom buđenju* posebno me je ganula. ... Budući da sam rođen u adventističkoj obitelji, smatrao sam da do danas sve ide svojim tokom. Poglavlje o deset djevoja, a prije svega Rimljanima 8,9b (*A nema li tko Duha Kristova, taj nije njegov*), posebno me je pogodilo. Odjednom nisam više bio siguran imam li Duha Svetoga i djeluje li On u meni jer mi odgovarajući plod Duha bolno nedostaje. Danas u subotu poslijepodne pročitao sam knjigu do kraja i tada me je svladala beskonačna i duboka tuga. A onda sam pročitao molitvu na 149. i 150. str. i srce mi je gorjelo od želje da dobijem Duha Svetoga i da se moje srce promijeni, da me Bog Otac oblikuje po svojoj volji.“ A. P.

Da spoznam Njega: „Prije izvjesnog vremena pročitao sam u časopisu *Missionsbrief* članak o buđenju. Ta tema me zaokuplja već tri godine. Upravo sada počeo sam čitati knjigu *Koraci pre-*

ma osobnom buđenju. Na to što sam pročitao mogu samo reći – amen. Radujem se da sam u njezinim redovima mogao pronaći i mnoge svoje misli. Imam dojam da mi u našim crkvama trčimo za dlaku pokraj cilja. Nikako se ne mogu osloboditi dojma da smo izgubili žarište za ono najvažnije. Koliko se često raspravlja o tome što je istina, kako trebamo živjeti ili koliko je važno proroštvo; ja ne mislim da je sve ovo pogrešno, ali mi smo previdjeli zašto nam je Bog dao te stvari. Zar nije cilj istine ostvarivanje potpune zajednice s Bogom? Zar nam ta područja ne trebaju pomoći da istinski upoznamo Boga? Zar cilj proroštva nije da Ga spoznamo u svoj Njegovoj veličini i svemoći i da shvatimo da On i naš život može voditi i usmjeravati, kada cijeli svijet drži u svojoj ruci i njime upravlja? Što je vječni život? Ivan 17,3: „A ovo je život vječni: da upoznaju tebe, jedinoga istinskog Boga, i koga si poslao – Isusa Krista.“ Zaručnik je u usporedbi o ludim djevicama jednostavno rekao: „Ne poznajem vas.“ Cilj naše vjere je poznavanje Boga i zajednica s Njim kako bi nas On mogao ispuniti Duhom Svetim, kao što je nekada ispuniio hram (2. Ljetopisa 5,13.14). I kada nas On tako „prozračí“, ispuni cijelo naše biće, onda to nismo više mi, nije naš život, nego Krist živi u nama.“ (Pošiljatelj poznat autoru.)

ZADIVLJUJUĆA USLIŠENJA MOLITAVA ZA BLIŽNJE

„Knjiga *40 Days ...* D. Smitha za mene je nevjerojatan blagoslov. Ljudi za koje se molim djelomično doživljavaju u svojem životu zaokret od 180 stupnjeva.

Tijekom četrdesetodnevno proučavanja s jednim prijateljem, imao sam dubok duhovni razgovor. Tada mi je on ispričao da se njegov život posljednjih dana kreće u sasvim drugom smjeru. Osjetio je veću potrebu za molitvom, razmišlja više o Božjoj riječi i odbacio je sve one stvari koje su mu nekada izgledale dragocjene i vrijedne truda. Onda sam skupio snagu i rekao mu za knjigu *40 Days ...* i da je on jedna od pet osoba za koje se molim, na što je on pozitivno iznenađen uzviknuo: ‘Dakle, vi ste ti koji ste za sve to odgovorni!’

Jedna djevojka odlučila je svoj život potpuno posvetiti Bogu. Iako je poznavala vjeru od djetinjstva, živjela je bez Boga. Vjera je uopće nije zanimala i bila je potpuno zarobljena svjetovnim živo-

tom. Sada se potpuno promijenila, i svi koji je poznaju čude se. Sada sa mnomo proučava Bibliju, samoinicijativno je uzela udjela u četrdesetodnevnom programu naše crkve i želi i druge ohrabriti za ozbiljan vjerski život.

Jedna druga, mlađa djevojka, za koju sam se također molio, morala je sudjelovati na sedmodnevnom stručnom usavršavanju i zbog toga je bila smještena s drugim polaznicima u hostel. Sve to vrijeme imala je mnogo problema sa svim tim nepoznatim ljudima. Dan uoči njezinog odlaska ohrabrio sam je da se moli i rekao joj da se i ja za nju molim već duže vrijeme. Tada smo se pomolili zajedno da u toj situaciji iskusi Boga mira i da ima iskustvo s uslišenjem molitve. Tijekom seminara nazvala me je na telefon i oduševljeno mi ispričala što joj je sve nevjerojatno Bog učinio. On joj nije darovao samo savršeni mir, nego i čvrstinu da ne sudjeluje na večernjim zabavama, u diskoteci, uživanju alkohola itd.

I nakon četrdeset dana ja se i dalje molim za ove osobe; vidim i čujem velike stvari, kako Bog uslišava ustrajnu molitvu." A. M. (Skrraćeno od strane autora.)

BOŽJE DJELOVANJE NA OSNOVI MOLITVE ZA BLIŽNJE

„U posljednjih pet godina potpuno sam izgubio kontakt s jednom meni vrlo važnom osobom. Izgledalo mi je kao da potpuno ignorira sve moje poruke. Saznao sam da moj prijatelj već oko tri godine ne dolazi u crkvu, iako je odrastao u crkvi, i da je u vezi s nekom nevjernom ženom. Tog mladića upisao sam na svoju molitvenu listu, iako sam smatrao da je jednostavno nemoguće da dođem u kontakt s njim jer živi oko 600 kilometara daleko od mene i nije mi nikada dosad odgovarao. Ipak sam se molio za neki znak.

Ubrzo sam saznao za krštenje njegovog brata koje se obavljalo u mojoj blizini, a da je ono tijekom programa Četrdeset dana molitve 'slučajno' odgođeno (prvotno je bio zakazan drugi termin). Odlučio sam otići tamo – i našao sam ga! Vodili smo vrlo dubok razgovor i on mi je ispričao da već neko vrijeme osjeća sve snažniju potrebu da se vrati Bogu, ali mu nedostaje snage da promijeni svoj način života. Onda sam mu rekao da se ja već dva deset dana intenzivno molim za njega, a da sam ga i prije imao na svojoj molitvenoj listi. On je na to ostao bez riječi jer je upravo u to vrijeme osjetio Božje djelovanje.

Tijekom vrlo duhovnog bogoslužja u povodu krštenja on je bio duboko ganut i kada je propovjednik uputio poziv za predaju Bogu, osjetio sam njegovu unutarnju borbu. Nakon dugog otimanja, on je pao na koljena i počeo plakati. Tako se ponovno predao Bogu. Na kraju te večeri rekao mi je da je donio odluku da će ubuduće redovno ići u crkvu i da će promijeniti život. Nije se nadao da će taj vikend završiti na takav način.

Nakon nekoliko tjedana sreo sam ga na jednom misionom saboru mladih, koji ga je još više ojačao i duhovno izgradio. Zahvalan sam Bogu za obraćenje ove voljene osobe!" M. H.

CRKVA U LUDWIGSBURGU

„Najprije smo zajedno kao bračni par proučavali knjigu *40 Days ...* i imali veliki osobni dobitak i blagoslov za vrijeme molitve. Nakon toga smo organizirali dvaput tjedno zajednička molitvena bogoslužja u crkvi, i tom smo prigodom s braćom i sestrama čitali tekstove iz knjige. Tijekom tih četrdeset dana osjetili smo sasvim jasno Božje blagoslove i vodstvo, ali smo doživjeli i mnoga čuda. Bog nas je kao crkvu osvježio, ali i probudio: vjernici koji se prije nisu usuđivali započeti razgovor s nepoznatim osobama, iznenada su počeli spontano oslovljavati ljude i započinjati razgovor. Bog nas je u našoj crkvi zbližio u zajedničkim molitvama. Imali smo i posebna iskustva u molitvama za bližnje i u pratnji pet osoba, za koje smo se molili tijekom tih četrdeset dana. Bog je djelovao na te ljude na poseban način. Iznenada su se na našim bogoslužjima u subotu spontano počeli pojavljivati ljudi s ulice. S jednom obitelji između tih ljudi proučavamo biblijske teme. Oni su saznali za subotu preko video-materijala na internetu i knjige *Velika borba*, i već su duže vrijeme bili u potrazi za nekom crkvom." (Katja i Christian Schindler, mjesna crkva u Ludwigsburgu) (Skrraćeno od strane autora)

ČETRDESET DANA ISKUSTAVA

„Sve je počelo seminarom Koraci prema osobnom buđenju. Tada je u meni porasla čežnja da doživim Boga u svojoj svakodnevicu. U to sam vrijeme čuo za program Četrdeset dana moli-

tve. Odmah mi je bilo jasno da to iskustvo želim i ja doživjeti. U to vrijeme nisam znala u što se upuštam. Pronaći odgovarajuću partnericu za molitvu (to je dio programa) nije bilo teško. Ali za mene je bio pravi izazov da za tih četrdeset dana nađem zajedničko vrijeme za molitvu jer kao medicinska sestra imam promjenjivo radno vrijeme, a o tome nisam razmišljala. Ipak je Bog od samog početka blagoslovio moju odluku. S nestrpljenjem sam čekala na te dragocjene minute svakog dana, u kojima smo razmjenjivale iskustva i usrdno se molile za Duha Svetoga. Tada smo ustanovile da molitve izazivaju nešto u našem životu i to nismo mogle zadržati za sebe. U svakoj prilici smo osjećale da o tome moramo govoriti.

Bilo mi je važno da motiviram i druge za isto iskustvo, i učinak nije izostao. Poneki članovi crkve bili su 'zaraženi' našim oduševljenjem i ubrzo su formirali nove molitvene parove. Svaki tjedan smo se svi radovali jer smo mogli razmjenjivati iskustva o doživljenom. Taj 'virus' zarazio je i neke naše mlade. Tih četrdeset dana prebrzo je prošlo i mi jednostavno nismo ni mogli, a ni htjeli prestat.

U nastavku smo proučavali knjigu Ellen G. White *Maranatha*. I Bog nije dopustio da dugo čekamo na Njega; darovao nam je još tijekom četrdeset dana divno uslišenje molitve. Osoba za koju smo se tih dana posebno molili, nakon dugog vremena opet je uspostavila kontakt s crkvom. To nam je donijelo veliku radost. Ljudi oko mene postajali su mi sve važniji, a moja čežnja da drugim ljudima objasnim Božju ljubav postajala je sve jača i moj život se promijenio. Mnogi od nas su se međusobno mnogo bolje upoznali i bolje razumjeli. Mnogi su se zainteresirali za život drugih i bili spremni pomoći jedni drugima. Zajedništvo za mene sada ima sasvim drugačije značenje. Knjiga Dennisa Smitha *40 Days Prayers and Devotions ...* bila mi je od velike pomoći. Mnogo je lakše nego što u početku izgleda naći partnera za molitvu i doživjeti Boga, a ljudi koji su nam na srcu, bit će nam zahvalni." (Hildegard Welker iz mjesne crkve u Crailsheimu, medicinska je sestra na odjelu kirurgije) (Skraćeno od strane autora)

ISUS NAŠ UZOR

U svim područjima Isus je naš veliki Uzor. U Luki 3,21.22 stoji: „Kad se krstio sav narod, krstio se i Isus. I dok se molio, rastvori se nebo, siđe na nj Duh Sveti u tjelesnom obličju, poput goluba.”

Ellen G. White je o ovom događaju napisala: „Kao odgovor na Njegovu molitvu Ocu otvorilo se Nebo i Duh se spustio kao golub i ostao na Njemu.”¹⁵³

Zadivljujuće je što se događalo za vrijeme Njegove službe: „On je svakog jutra razgovarao sa svojim nebeskim Ocem. Od njega je svakodnevno primao novo krštenje (ispunjenje) Duhom Svetim.”¹⁵⁴ Ako je Isusu bilo svakodnevno potrebno ispunjenje Duhom Svetim, koliko je više potrebno nama!

ZAVRŠNE MISLI

Duhom Svetim dobivamo divnog vođu u svim životnim situacijama i silu po bogatstvu Njegove slave.

Tako pripremamo svoj karakter da postanemo dragocjena oruđa u Božjoj službi. Naša svakidašnja predaja i ispunjenje Duhom Svetim izvršit će potpuni zaokret u našem životu.

Gospodin nas želi pripremiti za najslavnije vrijeme u ljudskoj povijesti. On želi da budemo spremni za Njegov dolazak i da u sili Duha Svetoga surađujemo na dovršetku djela Evanđelja. On nas želi pobjedonosno voditi kroz teška vremena.

Zahvaljujući svakidašnjoj predaji i primanju Duha Svetoga, u vašem će životu doći do osobnog buđenja i obnove. Završit će ovo izlaganje jednim biblijskim tekstom i jednom molitvom za buđenje: „Ako se ... ponizi moj narod ... i pomoli se i potraži lice moje i okani se zlih putova, ja ću ga tada uslišati s neba i oprostiti mu grijeh i izliječit ću mu zemlju.” (2. Ljetopisa 7,14)

Molitva: Oče nebeski, daruj nam poniznost (Mihej 6,8). Daruj nam u srce veliku čežnju za molitvom i traženjem Tvojega lica.

¹⁵³ Ellen G. White, *Das Wirken des Heiligen Geistes* (Lüneburg, 2006.), str. 12.

¹⁵⁴ Ellen G. White, *Signs of the Times*, 21. studenoga 1895.; www.egwwritings.org.

***Učini nas voljnima i pomozí nam da ostavimo svoje zle putove. Ispuni u nama potrebne uvjete i usliši nas onako kako si nam obećao. Oprosti nam naše grijehé i iscijeli nas od mlakosti i nevjer-
nosti. Pomozí nam da se svakog jutra potpuno predamo Isusu i u
vjeri primimo Duha Svetoga. Amen.***

„Buđenje se može očekivati samo kao odgovor na molitvu.”¹⁵⁵
„Kada se Duh Božji izlije kao na blagdan Pedesetnice, to će do-
vesti do duhovnog buđenja koje će se pokazati u zadivljujućim
djelima.”¹⁵⁶

155 Ellen G. White, *Selected Messages*, sv. 1, str. 121.1; www.egwwritings.org.

156 Ellen G. White, *Selected Messages*, sv. 2, str. 57.1; www.egwwritings.org.

DODATAK

*Tumačenje Efežanima 5,18;
preporuke za proučavanje; popis literature i drugi dodaci.*

Tumačenje Efežanima 5,18 – „napunite se Duhom”

U zahtjevu koji je upućen vjernicima u Efezu može se prepoznati zapovjedni način; dalje primjećujemo da je zahtjev upućen u množini. Dakle, odnosi se na sve. Tako i mi vidimo da je naš zadatak da tražimo puninu Duha Svetoga. Ali se to u grčkom izvorniku može prepoznati još jasnije.

Johannes Mager u vezi s tim piše: „U novozavjetnim poslanicama postoji samo jedan odlomak koji izravno govori o ispunjenju Duhom: *‘Nego se napunite Duhom.’* (Efežanima 5,18) U djelima apostolskim ispunjenje Duhom prikazuje se kao dar Duha kako bismo u posebnim situacijama mogli snažno reagirati. Pavao, međutim, formulira ispunjenje Duhom kao zapovijed koja vrijedi neovisno o životnim situacijama u kojima se Kristovi sljedbenici nalaze. Ovaj kratak ali važan zahtjev sadrži četiri važna gledišta:

1. Glagol „puniti“ (plerein) nalazi se u imperativu, zapovjednom načinu. Pavao ovdje ne daje preporuku ili prijateljski savjet, on ne iznosi prijedlog koji netko može prihvatiti ili odbaciti. On naređuje kao opunomoćeni apostol. Zapovijed se uvijek obraća ljudskoj volji. Je li neki kršćanin ispunjen Duhom ili nije, ovisi u osnovi od njega samoga. Kršćani su pod zapovijeđu da teže duhovnoj punini. U tome se sastoji naša ljudska odgovornost u vezi s ispunjenjem Duhom.
2. Nadalje, glagol je u množini. Zapovijed se, dakle, ne odnosi samo na pojedince u crkvi koji su prihvatili posebne dužnosti. Ispunjenje Duhom Svetim, dakle, nije privilegij nekih povlaštenih osoba, nego se taj zahtjev odnosi na sve koji pripadaju crkvi, i to uvijek i svuda. Nema nikakvih izuzetaka. Pavao smatra da je sasvim normalno da svi kršćani budu ispunjeni Duhom.

3. Glagol je u izvorniku (i u prijevodu Tomislava Dretara) u trpnom (pasivnom) stanju: „*budite ispunjeni Duhom*“. Nitko se sam ne može ispuniti Duhom; to je isključivo djelo Duha Svetoga. U tome se sastoji Njegov suverenitet. Ali sam čovjek treba stvoriti uvjete za ispunjenje Duhom Svetim, jer bez Njegove aktivne želje Duh Sveti neće raditi na njemu.
4. Zapovjedni način (imperativ) u grčkom jeziku je u sadašnjem vremenu (prezentu). Ovaj imperativ sadašnji izriče događaj koji se stalno ponavlja, za razliku od imperativa prošlog koji se odnosi na određenu povremenu radnju. Prema tome, ispunjenje Duhom Svetim nije neko jednokratno iskustvo, nego postupak koji se uvijek ponavlja i napreduje. Kršćanin nije kao neka posuda koja se jednom i zauvijek napuni, nego mora stalno biti „dopunjavana“. Zbog toga rečenica može glasiti i ovako: „Stalno budite ispunjavani Duhom.“

Ispunjenje Duhom Svetim koje nam je dano pri krštenju, (pod uvjetom da je bilo vodom i Duhom na temelju potpune predaje) može biti izgubljeno ako se darovana punina ne održava. Ali ako se izgubi, može se povratiti. Ispunjenje Duhom Svetim mora se obnavljati da bi mogao ispuniti sva životna područja i da naš duhovni život ne izgubi snagu i ne uvene. Ispunjenje Duhom ne znači da mi količinski imamo sve više Duha, nego da Duh Sveti ima sve više nas. Zbog toga Pavao naređuje svim vjernicima da neprestano budu ispunjavani Duhom. Za njega je to normalno stanje svakog kršćanina. Krštenje je jednokratno, a „ispunjavanje“ je učestalo.

Ako je moguće, preporučam vam da pročitate ovu knjigu šest puta zaredom. Pedagoško istraživanje pokazalo je da jednu ovako važnu temu za naš život trebamo pročitati ili poslušati šest do deset puta da bismo je potpuno razumjeli. Pokušajte to učiniti barem jednom i rezultat će vas osvjedočiti.

Jedna učiteljica je to učinila: „Sljedeće ohrabrujuće riječi više me nisu ostavljale na miru: ‘Pokušajte barem jednom i rezultat će vas osvjedočiti.’ Željela sam to doživjeti i već kod trećeg čitanja bila sam tako ganuta da sam osjetila veliku ljubav prema našem Spasitelju, za čim sam čeznula cijelog života. Pročitala sam knjigu

šest puta zaredom u roku od dva mjeseca i postignuti rezultat pokazao je da se isplatilo. Mogla sam osjetiti kako je to kada nam se Isus približava, a mi gledamo u Njegove čiste, milostive i brižne oči. Otada nisam mogla zamisliti da mi ta radost u našem Spasitelju ikada više nedostaje." C. P.

Primio sam mnoga osvjedočenja zahvalnih i oduševljenih ljudi o novom životu pod vodstvom Duha Svetoga. Skoro sva ta svjedočanstva potječu od onih ljudi koji su materijal pročitali više puta i njime se intenzivno bavili.

Sam Gospodin nam nalaže: „Nego se napunite Duhom“

Četrdesetodnevni koncept

Za organizatore programa Četrdeset dana molitve, nakon čijeg završetka slijedi evangelizacija, uz upotrebu knjige *40 – Days Prayers and Devotions ...* Dennisa Smitha, na sljedećoj stranici mogu se naći korisne smjernice za čitanje i rad: www.SpiritBaptism.org: *40 Days Instruction Manual*.

Nova iskustva u životu s Duhom Svetim

Naš Gospodin Isus je rekao: „*Nego primit ćete snagu Duha Svetoga koji će sići na vas i bit ćete mi svjedoci.*“ (Djela 1,8)

Na kraju vam upućujemo ljubaznu molbu: kada zahvaljujući vodstvu Duha Svetoga u svojem životu ili svjedočenju steknete iskustva, bit ćemo vam jako zahvalni ako nam ta iskustva pošaljete na adresu autora ove knjige, radi objavljivanja u časopisu *Missionsbrief*. Obvezno nam uz to priopćite smijemo li u potpisu navesti vaše puno ime i naziv crkve, ili samo inicijale. Imajte u vidu da vaše iskustvo može ojačati druge da započnu život pod vodstvom Duha Svetoga i da rastu u Njemu.

Svjetski lanac molitve 777

Što je to „777”? To je lanac molitve širom svijeta, u kojem se moli neprekidno dvadeset četiri sata. Božji narod se moli sedam dana u tjednu u 7.00 i u 19.00 sati za prisutnost Duha Svetoga u našim obiteljima, u crkvama i u službi. Kada se mi molimo u navedeno vrijeme, to znači da smo zahvaljujući različitim vremenskim zonama istodobno povezani s tisućama molitelja širom svijeta. „Jedinstveni lanac molitve koji tvore ozbiljni vjernici koji se mole treba obuhvatiti cijeli svijet ... u molitvi za Duha Svetoga.” (Ovaj tekst autor je preuzeo s internetske stranice na engleskom jeziku: www.revivalandreformation.org.)

Popis literature o ovoj temi

- ▶ *40 Days – Prayers and Devotions to Prepare for the Second Coming* [Book 1], Dennis Smith, Review and Herald, 2009.
- ▶ *40 Days – Prayers and Devotions to Revive your Experience with God* [Book 2], Dennis Smith, Review and Herald, 2011.
- ▶ *40 Days – God's Health Principles for His Last-Day People* [Book 3], Dennis Smith, Review and Herald, 2011.
- ▶ *40 Days – Prayers and Devotions on Earth's Final Events* [Book 4], Dennis Smith, Review and Herald, 2013.
- ▶ *If My People Pray – An Eleventh-Hour Call to Prayer and Revival*, Randy Maxwell, Pacific Press, 1995.
- ▶ *Revive Us Again*, Mark A. Finley, Pacific Press, 2010.
- ▶ *How to Be Filled With the Holy Spirit and Know it*, Garrie F. Williams, Review and Herald, 1991.
- ▶ *The Radical Prayer*, Derek J. Morris, Review and Herald, 2008.

Kratak sadržaj Pisma Andreasu br. 5 (Andreasbrief Nr. 5):

Ovdje je opisano veliko iskustvo koje je stekao Adi, tridesetdevetogodišnji vozač kamiona, koji je pušio 60-70 cigareta na dan. U knjizi se istodobno nalaze dragocjene upute za molitvu na osnovi obećanja. Budući da postoji više od tri tisuće obećanja, na mnogim područjima u našem životu možemo se moliti sa sigurnošću

da smo uslišani. To je kao punomoć da imamo pravo na neograničeno „podizanje s Božjeg žiro-računa“. Ovaj veliki Božji dar potreban je svakome tko želi voditi pobjedonosan kršćanski život.

Kako se netko može odmah osloboditi svake ovisnosti? Onaj tko želi saznati odgovor na ovo pitanje, neka pročita Pismo Andreasu.

Adresa autora:

Helmut Haubeil

Rosenheimerstr. 49

D-83043 Bad Aibling / Oberbayern - Germany

E-Mail: helmut@haubeil.net

Jezik: njemački ili engleski

OSTATI U ISUSU

Helmut Haubeil

Ostati u Njemu nije djelo koje je uvjet koji trebamo ispuniti da bismo se radovali spasenju. Prije svega, to je naš pristanak Njemu, da čini sve u nama i kroz nas. To je Njegovo djelo, koje On čini za nas, koje je rezultat Njegove sile i Njegove spasonosne ljubavi. Naš udio se ogleda samo u tome da Mu se potpuno predamo, i u potpunom povjerenju čekamo da On djeluje, onako kako je to i obećao.

